

Revista

PROFEDU

NR. 16
DECEMBRIE 2021
www.profedu.ro

REVISTA PROFEDU

Nr. 16/Decembrie 2021

COORDONATORI:

- Anușa Sorescu
- Carmen-Olimpia Gafton-Guga

REDACTOR:

- Anușa Sorescu

FURNIZOR: ASOCIAȚIA PROFEDU

- Email: www.profedu.ro
 office@profedu.ro
 anusa_sorescu2008@yahoo.com

REPERE PEDAGOGICE:

- Revista PROFEDU a fost înregistrată la Biblioteca Națională a României, a primit codul unic de identificare ISSN-2559 – 6950 și se supune prevederilor Legii Depozitului Legal –Legea 111/1995.

CUPRINS

CUPRINS.....	3
PROLOG.....	4
I. ARTICOLE ORIGINALE.....	5
1. Prof. înv. primar Bololoi Ionela Cristiana, ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN EDUCAȚIA COPIILOR.....	5
2. Prof. înv. primar Geangu V. Felicia – Vasilica, VA FI BINE?.....	6
3. Prof. Barbu Marcela, LES PEDAGOGIES ACTIVES AU SERVICE DE LA CREATIVITE.....	9
4. Prof. Fote Cornelia Elizia, ÎNVĂȚAREA PRIN COOPERARE.....	11
5. Prof. înv. preșcolar Ene Raluca Alexandra, CRESTEREA STIMEI DE SINE LA ȘCOLARI SI PREȘCOLARI.....	12
6. Prof. înv. primar Zinveliu Maria Simona, INSTRUMENTELE FOLOSITE PENTRU IDENTIFICARE UNUI CAZ ADHD.....	14
7. Prof. Feodor Mioara-Ștefania, MODALITĂȚI DE FORMARE A GRUPURILOR DE ELEVI.....	17
8. Prof. înv. preșcolar Simion Mihaela Nicoleta, EVALUAREA IN INVATAMANTUL PREUNIVERSITAR INTRE ONLINE SI TRADITIONAL.....	19
9. Prof. înv. primar Geangu V. Felicia – Vasilica, ROLUL IMAGINAȚIEI ÎN EDUCAȚIE.....	20
10. Prof. înv. preșcolar Ardelean Flavia, ACTIVITĂȚI EDUCATIONALE ÎN MEDIUL EXTERN.....	21
11. Prof. Fote Cornelia Elizia, JOCUL ÎN PREDAREA LIMBII ENGLEZE.....	24
12. Prof. Manole Delia Magdalena, EVALUAREA PRIN ESEURI LA ORELE ONLINE DE LIMBA FRANCEZĂ.....	26
13. Prof. înv. primar, Geangu V. Felicia – Vasilica, PARTICULARITĂȚILE IMAGINAȚIEI COPIILOR CU VÂRSTE ÎNTRE 8 ȘI 15 ANI.....	28
14. Prof. Roșoga Ana-Maria, ÎNVĂȚAREA EFICIENTĂ ȘI DURABILĂ.....	29
15. Prof. Fote Cornelia Elizia, EVALUAREA LA LIMBA ENGLEZĂ.....	31
16. Prof. Hălângău Orania-Florina, VIRGINIA WOOLF-A ROOM OF ONE'S OWN: THE ATTEMPT TO FIND THE CORE OF ONE'S SELF.....	32
17. Prof. înv. primar Geangu V. Felicia – Vasilica, MIJLOACELE DE ÎNVĂȚĂMÂNT.....	35
18. Prof. Moise Mihaela, LES MÉTHODES MODERNES UTILISÉES EN CLASSE DE FLE.....	36
19. Prof. Feodor Mioara-Ștefania, HARTA CONCEPTUALĂ- METODĂ ALTERNATIVĂ DE EVALUARE.....	38
20. Prof. înv. primar, Geangu V. Felicia – Vasilica, ÎMPREUNĂ VOM FI MAI BUNI!.....	40
21. Înv. Dițiu Gianina, FOLCLORUL ROMÂNESC – NESECAT IZVOR DE APĂ VIE.....	42
22. Prof. înv. primar, Geangu V. Felicia – Vasilica, IMPORTANȚA DESENULUI ÎN VIAȚA COPILULUI.....	44
23. Prof. Fote Cornelia Elizia, HARTA – MIJLOC DE ÎNVĂȚĂMÂNT DE BAZĂ ÎN PREDAREA GEOGRAFIEI.....	45
24. Profesor Bădescu Oana-Marilena, ÎNVĂȚAREA CENTRATĂ PE ELEV.....	47
25. Prof. înv. preșcolar Simion Mihaela Nicoleta, ÎNVAȚ DIN POVEȘTI.....	50
26. Prof. Lică Florentina Daniela, LE DOCUMENT AUTHENTIQUE DANS LA CLASSE DE FLE.....	52
II. VOCAȚIE ȘI MISIUNE.....	54
27. Prof. înv. primar Zinveliu Maria Simona, ȘEDINȚĂ DE CONSILIERE.....	54
28. Prof. Feodor Mioara-Ștefania, APLICAREA TEORIEI INTELIGENȚELOR MULTIPLE LA ORA DE ISTORIE.....	57
29. Prof. Barbu Marcela, PROIECTAREA UNITĂȚII DE ÎNVĂȚARE.....	59
30. Prof. înv. primar Leonte Mihaela, INVENȚII- UNITATE DE ÎNVĂȚARE.....	62
31. Înv. Dițiu Gianina, COLINDAM, VESTEȘA NAȘTERII S-O DAM!.....	65
32. Prof. înv. primar Leonte Mihaela, APLICAȚIA BOOK CREATOR.....	67
33. Prof. Virlan Daniela, CALCULATORUL, PARTENER ÎN PROCESUL EDUCATIV.....	71
34. Înv. Dițiu Gianina, EDUCAȚIA E ȘANSA TA!.....	73
35. Prof. înv. primar Leonte Mihaela, O PROVOCARE PE ZII!!.....	76
36. Prof. Feodor Mioara-Ștefania, METODA TABELUL CONCEPTELOR LA ORA DE ISTORIE.....	79
37. Prof. înv. primar Leonte Mihaela, PROIECT <<POVEȘTI DESENATE>>.....	81
38. Prof. înv. primar Zinveliu Maria Simona, PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT.....	86

PROLOG

Revista PROFEDU este o publicație trimestrială, fiecare număr având drept obiectiv punerea la dispoziția cititorilor de materiale dintre cele mai interesante și mai competent realizate.

Ne dorim ca Revista PROFEDU să ilustreze și să reprezinte activitatea educativă, științifică a Sistemului de Învățământ preuniversitar din România. Revista va primi în paginile ei aspecte variate ale problematicii educației precum: proiecte educaționale, parteneriate, lecții demonstrative, articole și studii de specialitate, eseuri, creații etc., conform rubricilor Revistei.

Articolele publicate în cele patru numere anuale ale Revistei contează și pentru promovarea pe posturile didactice sau pentru evaluările periodice efectuate în cadrul instituțiilor de învățământ, participanții devenind, astfel, autori de articol cu ISSN.

Mai întâi, Redacția mulțumește tuturor profesorilor care au ne-au venit în întâmpinare și ne-au trimis materiale, ajutându-ne, astfel, să înfaptuim primul număr al Revistei PROFEDU.

Învățământul românesc, mai ales în momentul de față, este chemat la oferirea de exemple pertinente, modele de bune practici, mentorat etc. Printr-un efort comun, împărtășind din cunoștințele, înțelepciunea și experiența noastră, putem așeza „o cărămidă” la temelia educației. Revista este structurată pe patru secțiuni, astfel:

1. Prolog. Privește un cuvânt al Redacției care deschide fiecare număr al Revistei, făcând o prezentare a conținutului numărului respectiv, dar și un comentariu al uneia sau mai multor teme dezbătute în cadrul acesteia.

2. Articole originale. Este rubrica Revistei, în care sunt publicate, inclusiv în limbă străină (engleză, franceză, italiană etc.) articole originale, inedite redactate de cadrele didactice.

3. Vocație și misiune. Rubrica este destinată cadrelor didactice care prezintă materiale utile în activitatea de zi cu zi a profesorului la catedră. Aceasta reprezintă un segment important carierei didactice, iar materialele publicate în această secțiune se doresc a fi un sprijin și o sursă de informare utilă pentru cadrelor didactice.

4. Eveniment didactic. Include prezentarea unor evenimente didactice, care privesc învățământul preuniversitar, dar și din viața școlii în general, în memoriam/in onoare unor personalități culturale ce au avut o contribuție la evoluția învățământului românesc.

I. ARTICOLE ORIGINALE

ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN EDUCAȚIA COPILOR

Prof. înv. primar Bololoi Ionela Cristiana
Liceul de Informatică „Tiberiu Popoviciu”, Cluj Napoca, Cluj

"Educația este un proces al vieții și nu o pregătire pentru viață. Cred că școala trebuie să reprezinte viața actuală, viața tot atât de reală și de vitală pentru copil ca aceea pe care el o duce în familia sa, cu vecinii săi, pe locurile lui de joacă."

John Denvey.

Activitățile extrașcolare sunt activitățile care intră în sfera educației nonformale, la care pot participa elevii în afara programului școlii. Acestea au scopuri variate: interacțiune socială, leadership, recreere și educație pentru sănătate, autodisciplină și creștere a încrederii în sine. Ele oferă posibilitatea elevului să se exprime liber, să se miște și să facă ceea ce îi place ajutând la o dezvoltare multilaterală pe lângă școală care e foarte benefică. Se știe că încă de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe dacă sunt puși în contact direct cu diferite obiecte și fenomene din natură. Astfel, putem spune, că aceste activități extrașcolare au un rol și un loc bine stabilit în formarea personalității elevilor.

Educația prin astfel de activități urmărește să le dezvolte atât aptitudinile cât și talentele, dar și un stil de viață civilizat. Copiii simt nevoia de a se juca, de a fi mereu în mișcare, iar acesta este motivul pentru care aceste activități extrașcolare reprezintă puntea dintre viață și școală.

Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Oricât ar fi de importantă educația curriculară realizată prin procesul de învățământ, ea nu epuizează sfera influențelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viața capătă alte aspecte decât cele din procesul de învățare școlară. În acest cadru, numeroși alți factori acționează pozitiv. Printre activitățile extrașcolare cele mai indicate pentru cei mici se numără excursiile, drumețiile, viziunile de filme, piese de teatru sau spectacolele de magie. Este indicat ca aceste activități să implice direct copilul să îl ajute să deprindă obiceiuri pozitive, care în timp să îl ajute să se descurce singur în orice situație.

Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice – constituie un mijloc de a intui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru, oferind elevilor prilejul de a observa obiectele și fenomenele în starea lor naturală, dar și care erau relațiile dintre oameni. Aceste vizite stimulează activitatea de învățare, întregesc și desăvârșesc ceea ce elevii acumulează în cadrul lecțiilor.

Vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru de copii, distractive sau sportive, stimulează și orientează copiii spre unele domenii de activitate: muzică, sport, poezie, pictură.

Excursiile și taberele școlare contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură.

Spectacolele constituie o formă de activitate extracurriculară în școală, prin care copilul face cunoștință cu lumea minunată a artei. Trăind într-o lume în care mass-media are o pondere cât mai mare, și aici mă refer la internet și televizor, nu face altceva decât să-i transforme pe copii în “mici roboți”, ușor de controlat. Astfel spectacolele au o importanță deosebită prin faptul că această activitate apelează atât la afectivitatea copilului cât și la dezvoltarea lui intelectuală.

Important este că aceste activități sunt atractive la orice vârstă, pentru că ele stârnesc interes și bucurie, făcând mai ușor drumul către cunoștere. Cu ajutorul acestor activități, copilul își dezvoltă spiritul practic, se autodisciplinează pentru că anumite activități impun anumite reguli ce trebuie respectate.

Ca o concluzie, profesorul are un rol important în a-i încuraja pe elevi și de a le educa spiritul creativ în cadrul acestor activități extrașcolare.

Bibliografie

1. Cernea, Maria, *Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ*, în “Învățământul primar”, nr. 1 / 2000, Ed. Discipol, București;
2. Ionescu, M., Chiș, V., *Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001, pg.162;
3. Vlăsceanu, Gheorghe, coord., Neculau, Adrian, *Școala la răscruce. Schimbare și continuitate în curriculumul învățământului obligatoriu*. Studiu de impact, Editura Polirom, București, 2002, pg. 87;
4. Crăciunescu, Nedelea, *Forme de activități extracurriculare desfășurate cu elevii ciclului primar*, în “Învățământul primar” nr. 2, 3 / 2000, Ed. Discipol, București;
5. Bruner, J.S, *Procesul educației intelectuale*, Ed. Științifică, București, 1970
6. Mihaela Jigău - "Curs de formare: Facilitator de învățare permanentă în școală"- Tema 6: "Elaborarea ofertei de activități extrașcolare. Școala altfel: să știi mai multe, să fii mai bun - Resurse pentru lectură și informare"
7. Nicola, Ioan, (1994), *Pedagogie*, E.D.P., București

VA FI BINE?

**Prof. inv. primar Geangu V. Felicia – Vasilica
Școala Gimnazială Vadu Pașii, Buzău**

Primăvara anului 2020 a venit cu informații și evenimente sanitare surprinzătoare pentru cei mai mulți dintre noi. De la o zi la alta acestea deveneau tot mai îngrijorătoare, deoarece se refereau

atât la infecția cu noul coronavirusul COVID-19, cât și la efectele periculoase pe care acesta le provoacă asupra organismului uman, mai ales asupra persoanelor care prezentau și alte afecțiuni.

Drept urmare, din cauza extinderii pandemiei, pe la jumătatea lunii martie, ne-am desfășurat activitatea școlară în sistem online. Cum situația specială nu a fost de scurtă durată, ne-am mobilizat și ne-am adaptat, încât am realizat cât mai eficient activitatea didactică și am finalizat cu bine anul școlar 2019-2020. Așa cum era de așteptat, pe lângă cunoștințele școlare pe care le transmitem în moduri cât mai accesibile, am gestionat cu responsabilitate și înțelepciune emoțiile elevilor noștri, încât am trecut împreună cu bine peste acea perioadă. Nu a fost ușor pentru nimeni, cu atât mai mult cu cât nu se întrezărea finalul crizei sanitare pe care o trăiam cu toții. Deși elevii mei se apropiau de sfârșitul clasei a IV-a, adesea le-am citit în priviri, în voci și în modul de a răspunde la orele susținute online teama excesivă de a nu greși răspunsurile, de a fi luați în râs de către colegi, de a fi certați de părinți etc. Pentru prevenirea situațiilor dificile, chiar dacă ne aflam în fața monitorilor, am fost foarte atentă la manifestările copiilor, vorbindu-le cald, calm, explicit, diferențiat și optimist, încât am continuat să le inspir curaj, respect, încredere și echilibru, așa cum procedam zi de zi la clasă. Totodată, le-am cultivat acestora interesul de a participa la ore, le-am menținut dorința de a comunica între ei în afara școlii la ore potrivite și le-am orientat preocupările pentru a duce la bun sfârșit solicitările școlare, respectând orarul clasei și fiind receptivi la sarcinile didactice primite de la domnii profesori. De asemenea, le-am recomandat să citească din lectura suplimentară, să asculte muzică adecvată vârstei lor, să fie mai atenți la bucuriile mărunte, să se implice în preocupările fraților mai mici, să participe la treburile gospodărești etc. Cum la finele anului școlar, mai precis la sfârșitul clasei a IV-a, nu ne-am bucurat de susținerea serbării specifice așa cum ne doream, le-am dat posibilitatea școlărilor să își exprime sentimentele, gândurile, planurile, dorințele, dezamăgirile etc., organizând atât discuții libere despre viața și viitorul lor, cât și serbarea online *Rămas bun, doamnă învățătoare!* Deși evenimentul amintit nu a inclus momentele pregătite de-a lungul timpului, de exemplu: dansurile populare învățate la nivelul clasei noastre, în cadrul ansamblului *Mugurașii*, dansul modern cu baloane realizat pe melodia *Ballade pour Adeline* – Richard Claiderman etc., ci cântece și poezii dedicate copilăriei, școlii, părinților etc., acesta a constituit o sursă reală de recunoștință, bucurie și optimism. Totodată, fotografiile din albumul clasei ne-au amintit numeroasele acțiuni școlare la care am participat cu emoție și seriozitate în anii precedenți, de exemplu: serbări tematice, concursuri, parteneriate, excursii, schimburi de experiență, vizionări de filme, participări la spectacole de teatru etc. Așa cum s-a mai întâmplat, părinții elevilor s-au implicat în mod lăudabil în rezolvarea cerințelor școlare și ne-au susținut pentru a parcurge cu bine perioada de pandemie din anul școlar amintit. Eficiența comunicării noastre a depins foarte mult de baza materială de care dispuneam fiecare dintre noi. În acest sens, un important sprijin l-am primit din partea instituțiilor locale, deoarece acestea au asigurat la timp telefoane performante, calculatoare, laptopuri etc., pe care mulți școlari cu posibilități materiale modeste le-au dobândit și le-au utilizat cu atenție și responsabilitate. Deși vacanța de vară a trecut, criza sanitară nu s-a rezolvat, iar începutul anului școlar 2020-2021 a venit cu constituirea, cunoașterea și încheierea unui alt colectiv de elevi de la clasa pregătitoare. Chiar dacă situația generală era cunoscută, încă de la început am explicat copiilor și părinților motivele purtării măștilor și am respectat regulile sanitare speciale, cu atât mai mult cu cât ne desfășuram activitatea față în față. Pentru a rămâne în lumea jocului specifică acestei vârste,

pentru a-mi apropia elevii și pentru a eficientiza comunicarea cu ei, pe lângă faptul că le-am permis acestora să își aducă la școală câte o jucărie dezinfectată preferată, le-am adus o păpușă clovn pe care am implicat-o în mod jucăuș în activitățile noastre. Am hotărât ca aceasta să fie mascota clasei noastre, iar la propunerea școlărilor a fost numit *Zâmbărici*. În acele zile, pe când ne aflam în clasă, prietenul nostru avea masca pusă pe figură și ne explica pe un ton cald și plăcut purtarea corectă a ei, regulile de distanțare, spălătul corect pe mâini, importanța respectării regulilor școlare generale, încât informațiile au fost percepute și înțelese de copii într-un mod plăcut și apropiat. Totodată, în momentele de oboseală sau de plictiseală ale școlărilor, acesta intervenea în timpul orelor cu ghicitori, cântecele și glume, încât înviora atmosfera și ne continuam interesați activitatea. Drept urmare, cei mici îl îndrăgeau tot mai mult. De asemenea, *Zâmbărici* ne-a explicat cum trebuie să ne comportăm în pauze, încât familia noastră extinsă, clasa pregătitoare, să fie îndrăgită și respectată de colegii de la celelalte clase. Ne-am desfășurat activitatea într-o clasă curată, primitoare și luminoasă, dotată cu mobilier specific, unde fiecare aveam rechizitele necesare. Deoarece am formulat cerințe accesibile, clare și consecvente, copiii s-au obișnuit cu programul zilnic și cel săptămânal, încât veneau cu plăcere la școală. În colaborare cu profesorii clasei am întocmit orarul, având în vedere curba de efort la care cei mici erau supuși. De asemenea, am respectat pauzele de masă și le-am format copiilor deprinderea de a se spăla pe mâini și de a-și dezinfecta obiectele scăpate pe jos, ori de câte ori era cazul. Pe măsură ce îmi cunoșteam elevii, am constatat atât nevoia lor firească de afectivitate, joc și îngăduință, mai ales în primele săptămâni de școală, cât și particularitățile unora dintre ei. De exemplu, cu răbdare, zâmbet, tact pedagogic și afectivitate am reușit să ajung la sufletul unei fetițe foarte sensibile, care era în grija bunicilor paterni. Am colaborat cu aceștia și am prevenit retragerea fetiței de la școală. De asemenea, am avut în atenție doi băieței, care manifestau înclinații spre violență și care întâmpinau greutăți în adaptarea la cerințele școlare. Bazându-mă pe colaborarea cu familiile acestora, le-am orientat copiilor atenția spre sarcini didactice diferențiate atât din dorința de a îi înțelege, cât și din dorința de a preveni cauzele manifestărilor lor. Recompensele pe care le-am folosit la clasă au fost variate și încurajatoare, de exemplu: evidențieri în fața colegilor, aplauze, bomboane, îmbrățișări de la distanță etc., încât fiecare copil era în centrul atenției noastre, rând pe rând. În același scop, le-am expus lucrările la panoul clasei, i-am lăudat în fața părinților și bunicilor etc., încât i-am încurajat în mod constant și le-am câștigat încrederea. Cum criza sanitară s-a adâncit în a doua săptămână a lunii noiembrie, activitatea didactică a revenit la forma online. Potrivit normelor școlare în vigoare, pentru eficientizarea comunicării didactice în sistem online și pentru gestionarea situației în ansamblu încă de la început le-am explicat atât părinților, cât și elevilor regulile pe care trebuia să le respectăm, de exemplu: interzicerea folosirii datelor cu caracter personal, interdicția de a înregistra și a distribui lecții online, respectarea orarului zilnic, colaborarea cu profesorii clasei, asigurarea condițiilor propice desfășurării orelor (spațiu de lucru corespunzător, liniște în camera fiecărui copil etc.), asigurarea și organizarea instrumentelor școlare (auxiliare, caiete, acuarele, numărători, culori, cărți de colorat etc.), supravegherea participării la ore și acordarea ajutorului numai la nevoie, verificarea prezenței, participarea responsabilă la orele de curs, încurajarea învățării personalizate, folosirea echipamentelor digitale pentru utilizarea platformelor și aplicațiilor educaționale potrivite (Google Classroom, Google Meet etc.), solicitarea ajutorului de la instituțiile statului (școală, primărie etc.) etc. Totodată, cu răbdare, tact și optimism i-am sfătuit pe elevii mei să își păstreze obiceiurile

zilnice privind igiena, să se hrănească sănătos, să respecte orele de odihnă, să folosească ținute decente în cadrul orelor, să trateze cu seriozitate boala încă de la primele manifestări, să respecte pauzele dintre orele de curs, să își exprime mulțumirile sau nemulțumirile ivite, să își mențină un program de lucru previzibil, să adopte atitudini pozitive, să fie realiști, să folosească timpul în mod judicios, să fie cât mai independenți, să realizeze obiective zilnice simple, să comunice pe grupul clasei pe care l-au inițiat, să facă mișcare în aer curat etc., încât activitatea noastră să fie eficientă, plăcută și cu rezultate durabile. Am finalizat optimiști anul școlar și ne-am bucurat de vacanța de vară, ignorând poate prea mult atenționările medicilor. De ce ne-am lăsat atât de ușor păcăliți de situația aparent liniștitoare, atâta vreme cât am avut acces la informații?

Din păcate, spre dezamăgirea și îngrijorarea multora dintre noi, încă de la începutul anului școlar 2021-2022 pandemia a continuat să își arăte fața îngrozitoare. De ce în secolul digitalizării am rămas reticenți în fața științei și receptivi în fața dezinformărilor? Stă numai în puterea noastră să depășim această criză sanitară, respectând cu strictețe și la timp recomandările specialiștilor în medicină, devenind astfel modele de urmat pentru generațiile viitoare!

LES PEDAGOGIES ACTIVES AU SERVICE DE LA CREATIVITE

-étude de spécialité-

Profesor Barbu Marcela

Colegiul Național *Mircea cel Bătrân* Râmnicu-Vâlcea

La pédagogie active désigne un ensemble de méthodes pédagogiques qui ont toutes en commun la volonté de rendre l'étudiant acteur de ses apprentissages, tout en privilégiant la mise en situation authentique de recherche, d'investigation. Par ailleurs, il s'agit d'un apprentissage collaboratif et expérientiel, par projet, par problème, par étude de cas, par la lidification.

Ces différentes méthodes favorisent la coopération, l'autonomie et la responsabilisation -car chaque élève choisit la tâche à accomplir-, les compétences transversales et la créativité. Cela a aussi pour effet de favoriser leur motivation intrinsèque, leur envie d'apprendre sans attendre une récompense. D'autre part, les enseignants sont invités à modifier leur approche pédagogique afin de favoriser l'autonomie et l'implication des élèves. Pour ce faire, ils doivent eux-mêmes faire preuve d'ouverture d'esprit, d'enthousiasme et de créativité, histoire de sortir des sentiers battus.

La créativité, à travers les émotions qu'elle procure, favorise les apprentissages; en particulier, l'élaboration par l'étudiant.e d'un produit créatif engendre un état émotionnel qui lui permettra de persévérer, malgré les éventuelles erreurs, et de se percevoir plus efficace. La créativité améliore l'acquisition de connaissances et de capacités et le développement d'une compétence qui va se manifester par une mobilisation active des savoirs et des capacités.

Si la crise sanitaire a beaucoup éprouvé les acteurs de l'enseignement/l'apprentissage du français, elle a représenté aussi un accélérateur de créativité et d'innovations numériques, ouvrant pour le champ de la formation un horizon de possibles jusqu'alors inimaginé. Dans ce contexte, les pédagogies actives occupent une place à part par ce qu'elles ont permis en termes de pensée et de construction collective du savoir et ce sont les enseignants qui possèdent plusieurs approches pédagogiques qui ont la chance de mieux s'en sortir.

Concrètement, en situation de travail d'équipe, certains membres sont sur le point de finir alors que d'autres sont encore en pleine activité. Pour ne pas laisser les plus rapides à ne rien faire on peut leur proposer une « bombe », une feuille de papier présentant un défi supplémentaire en lien avec la tâche respective, ce qui permettra de les occuper et de soutenir leur motivation ; à ceux qui se demanderaient à quoi ce qu'ils apprennent peut bien servir, l'enseignant peut proposer une étude de cas, alors que pour ceux qui sont aux prises avec un problème de décision éthique il peut soumettre un dilemme ou un débat, une grille pour ou contre, un sondage, etc. D'autres types activités permettent l'évaluation formative et/ou sommative : l'exposé par les pairs, les questions à foison, la minute de réflexion, la liste ciblée, des exercices répétés, les portfolios annotés, la rétroaction vidéo, etc. D'autres méthodes telles Philips 6.6, l'entretien collectif, le tournoi, le graffiti collectif ou les cartes conceptuelles permettent à la fois une meilleure intégration de l'information que l'approfondissement des apprentissages dans un contexte compétitif et collaboratif.

Grâce aux outils et aux applications numériques, plein de ces activités ont pu être mises en place durant l'enseignement à distance, soit lors des activités synchrones soit comme partie intégrantes des classes inversées ou des classe de type UCL. En fin de compte, quelle que soit la filière des apprenants, la créativité est une compétence transversale à envisager dans une perspective multivariée qui inclut aussi l'intelligence, la réflexivité et la personnalité.

Des études récentes lui attribuent une grande influence dans le développement de la flexibilité cognitive voire dans la co-construction du développement durable, donc un levier important de l'apprentissage.

De plus, les pédagogies actives proposent des situations d'apprentissage complexes et authentiques : la tâche à réaliser implique une compréhension multidimensionnelle et donne lieu à des interactions diverses autour de la recherche de solutions. Chaque membre du groupe met ses énergies et son potentiel créatif à contribution dans l'atteinte de l'objectif commun et engage sa responsabilité. L'écoute active et la réflexion critique sont favorisées par des discussions avec l'enseignant ou par une autoévaluation formelle. Tout cela va instaurer un espace d'apprentissage non compétitif qui valorise la démocratie, l'égalité et la solidarité.

En guise de conclusion, nous pouvons affirmer que les pédagogies actives amènent des bénéfices autant pour les apprenants que pour les enseignants. Les premiers vont acquérir plus d'autonomie dans leur travail lors de la construction des projets cohérents, ils vont interagir davantage avec les enseignants et expérimenter des méthodologies adaptées à une réalité complexe en perpétuel changement. De leur côté, les professeurs vont expérimenter différents outils pédagogiques seuls et en équipe et diversifier les approches, ils vont agir sur les difficultés de concentration des étudiants et augmenter leur niveau de motivation et d'engagement. Tout cela va engendrer un cadre favorable au partage d'expériences, tout en nourrissant le plaisir d'enseigner.

Sitographie:

1. <https://www.cairn.info/revue-francaise-de-pedagogie-2016-4-page-5.htm>
2. https://fr.wikipedia.org/wiki/P%C3%A9dagogies_actives
3. <https://bbf.enssib.fr/consulter/bbf-2018-16-0016-002>

ÎNVĂȚAREA PRIN COOPERARE

Profesor Fote Cornelia Elizia
Liceul "Gheorghe Surdu" Brezoi, Vâlcea

Învățarea reprezintă acțiunea elevului, realizată inițial în mod dirijat, ca efect direct al instruirii proiectate de profesor la diferite niveluri de competență pedagogică.

Învățarea prin cooperare (numită și învățarea colaborativă sau în echipă) reprezintă o strategie de instruire structurată și sistematizată pentru realizarea instruirii prin utilizarea potențialului formativ a microgrupurilor școlare (în perechi, în grupe mici) unde elevii lucrează împreună pentru atingerea unui țel comun. Învățarea prin cooperare este centrată pe grupuri mici de elevi, astfel încât aceștia să poată lucra împreună urmând ca fiecare membru al grupului să-și îmbunătățească performanțele proprii și să contribuie la creșterea performanțelor celorlalți membri ai grupului. Acest tip de activitate de învățare răspunde diferitelor obiective. Ea poate servi aprofundării conceptelor deja cunoscute, introducerii unor noi concepte, perfecționării abilităților, trezirii unor interese etc.

În cadrul obiectivelor generale educationale, colaborarea între elevi și stimularea interacțiunii dintre copii reprezintă o abilitate ce trebuie cultivată încă de la vârste foarte mici. Dacă până acum, profesorul era considerat principala sursă de informații pentru o anumită disciplină, procesul de colaborare cu ceilalți elevi oferă avantajul de a învăța și de la un coleg prin participarea directă la activitatea echipei și observând modul de lucru al colegilor de echipă.

Rolul profesorului în învățarea prin cooperare este foarte important. Acesta formează grupurile de elevi în funcție de obiectivele activității de învățare, de numărul de elevi necesar pentru a crearea situațiilor optime de învățare, de comunicarea și acceptarea reciprocă a elevilor.

De asemenea, profesorul stabilește regulile de lucru (se vorbește pe rând, nu se atacă persoana, ci opinia sa, se consultă între ei, nu se monopolizează discuția, etc.). Profesorul explică foarte clar obiectivele activității, specifică timpul pe care îl au copiii la dispoziție și regulile prin care se va face evaluarea activității grupului.

Un aspect important în formarea grupurilor îl constituie mărimea acestora, numărul de membri aflați într-un grup. Cele mai bune experiențe de învățare se obțin în grupuri de câte doi – trei elevi. În grupurile mai mari de trei elevi, calitatea colaborării începe să scadă. Astfel, în aceste grupuri deja apare un lider de grup, care v-a acapara activitatea și va direcționa atenția grupului spre sine, estompând activitatea și ideile celorlalți membri. Acest pericol este iminent atunci când grupul este format din elevi cu niveluri de cunoștințe diferite. Elevii mai buni vor dori să se afirme în cadrul grupului, iar cei mai slabi vor fi fericiți că nu trebuie să se facă de râs prin faptul că nu cunosc subiectul. Acest status quo al grupului mulțumește pe toți membrii grupului în sensul că fiecare parte este mulțumită cu activitatea sa – cei buni rezolvă sarcina iar cei slabi nu trebuie să depună nici un efort – meritele urmând a fi împărțite tuturor membrilor grupului. Pentru a evita această capcană a lucrului în echipă, iar experiența de învățare să fie echilibrată între membrii grupului, este de dorit ca, fie numărul membrilor grupului este menținut la limită, fie sarcinile sunt distribuite de către profesor direct fiecărui membru al grupului – în acest mod fiecare membru este obligat să își aducă propria contribuție.

Principalele elementele ale învățării prin cooperare sunt următoarele:

- ✓ **Interdependența pozitivă:** membrii grupului trebuie să se bazeze pe ceilalți pentru a-și îndeplini scopurile.
- ✓ **Interacțiunea față în față:** schimburile interpersonale directe sunt vitale pentru a ajuta pe copii să se sprijine, să încurajeze, să laude și să se stimuleze unii pe alții.
- ✓ **Responsabilitatea individuală:** fiecare membru al grupului este responsabil pentru munca lui și pentru îndeplinirea sarcinilor aferente poziției deținute. Copiii pot fi responsabilizați prin mai multe metode, cum ar fi examinarea orală la întâmplare a copiilor, observarea fiecărui grup și înregistrarea contribuției individuale etc.
- ✓ **Abilități interpersonale și de grup mic:** printre abilitățile de care copiii au nevoie pentru a lucra cu succes în grupuri mici se numără: încrederea, capacitatea de a conduce, luarea de decizii, comunicarea și abilități de management al situațiilor de conflict.

Profesorul monitorizează activitatea grupurilor și oferă feedback atât grupului, cât și întregii clase despre modul de lucru și rezultate.

Bibliografie:

1. Cerghit Ioan, *Metode de învățământ*, ediția a III-a, Editura Didactică și Pedagogică R.A., București 1997.
2. Cerghit Ioan, Neacșu Ioan, Negreț-Dobridor Ion, Pânișoară Ion Ovidiu, *Prelegeri pedagogice*, Editura Polirom, Iași, 2001.
3. Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M., (2007), *Metode interactive de grup*, Ghid metodic, Editura Arves, Craiova.

CREȘTEREA STIMEI DE SINE LA ȘCOLARI SI PREȘCOLARI

**Prof. înv. preșcolar Ene Raluca Alexandra
Grădinița „Rază de Soare” Târgoviște, Dâmbovița**

Conform teoriei învățării a lui Bandura, copilul învață noi comportamente pe baza imitației după modelele existente în jurul lui. Astfel un factor esențial al dezvoltării încrederii în sine la copii, ar fi copierea modelelor. Personalitatea încrezută de sine sau neîncrezută este, astfel, o copie a stereotipurilor comportamentale dominante din mediul său .

Încrederea în sine nu este înnăscută, sunt înnăscute doar anumite calități, pozitive sau negative, care înlesnesc socializarea și dezvoltarea încrederii în sine. În teoria sa, Bandura afirmă că cel mai frecvent sunt imitate „modelele cu un status superior decât cele cu un status inferior; o explicație concretă este aceea că primele constituie autorități și sunt mai atractive, deoarece se presupune că vor fi mai curând urmate de o întărire pozitivă”.

De asemenea, „sunt imitate mai frecvent comportamentele modelelor considerate competente decât cele considerate incompetente”. O altă idee ar fi că „interacțiunea afectuoasă dintre model și observator facilitează imitația.” „Atracția față de model și competența modelului interacționează în impactul lor asupra comportamentului imitativ”. Astfel putem spune că pentru vârsta școlară mică,

prescolari mai curând va fi copiat un model de comportament de la părinți și de la educatori, profesori, considerați mai competenți, chiar dacă comportamentul copiat nu este unul tocmai bun și de dorit pentru dezvoltarea personalității copilului.

Renumiții Renaud și Gagen vorbesc despre câteva nevoi ale copilului pentru o dezvoltare echilibrată:

- ✓ Nevoia de a se simți în siguranță;
- ✓ Nevoia de a fi apreciat de părinți;
- ✓ Nevoia de a simți mulțumirea părinților;
- ✓ Nevoia de a fi admirat de părinți;
- ✓ Nevoia de a fi acceptat de părinți.

Punctul comun al acestor nevoi este respectul părinților față de copil.

Copiii cu o stimă de sine crescută (**pozitivă**) sunt aceia care:

- ✓ își asumă responsabilități ”*pot sa fac lucrul acesta și eu*”;
- ✓ sunt mândri de ceea ce realizează ei însuși;
- ✓ realizează sarcini noi, fără să aibă vreo teamă;
- ✓ oferă ajutor și sprijin colegilor;

Copiii cu o stimă de sine scăzută (**negativă**):

- ✓ sunt tot timpul nemulțumiți ”*nu sunt buni de nimic, lor nu le iese bine nimic*”;
- ✓ nu se implică imediat într-o sarcină nouă;
- ✓ sunt ușor influențabili;
- ✓ sunt niște copii nepăsători, par mai degrabă rebeli;
- ✓ nu își asumă responsabilități;

Stima de sine poate însemna, de asemenea, să te simți capabil și iubit. Un copil care este fericit cu o realizare personală, cu ceva realizat de el, dar care nu se simte iubit, poate dezvolta, în cele din urmă, o stimă de sine scăzută. De asemenea, un copil care se simte iubit, dar nu este sigur în ceea ce privește abilitățile sale, de capacitățile sale, de aceea cel poate să facă poate avea o stimă de sine scăzută.

Stima de sine sănătoasă se construiește atunci când este menținut un echilibru bun între cele două. Stima de sine prinde contur foarte devreme în viață. Conceptul de succes, urmat de efort și persistență, începe destul de devreme. Odată ce oamenii ajung la maturitate, este mai greu să facă modificări asupra modului în care se văd și se definesc pe ei înșiși.

Sunt propuse câteva **jocuri** cu scopul de a-i obișnui pe copii cu gânduri și sentimente pozitive despre imaginea propriei persoane. Copiii își vor da seama că au numeroase calități și vor putea aprecia și calitățile colegilor de grupă. Fiecare va realiza că este unic și valoros în felul său.

1. ”Fulgii de zapada”

Scop: dezvoltarea stimei de sine pozitive și întărirea sentimentului propriei valori.

Materiale: foi de hartie sau servetele

Activitatea propriu-zisă:

Fiecare copil va primi o foaie de hartie (sau un servetel). Vor împături hartia în două și vor rupe colțul din dreapta, sus. Împaturesc din nou hartia în două și, la fel, vor rupe colțul din dreapta, sus. Se repetă operația de câte ori va permite hartia. La sfârșit, toți copiii vor despături foaia și vor observa că foile lor arată diferit, fiecare în felul ei, chiar dacă ei, toți, au făcut celeleși operații. Se va trage concluzia că fiecare foaie cu decupajele sale este unică, așa cum și ei sunt unici.

2. “Eu sunt ...”

Scop: dezvoltarea autocunoașterii și intercunoașterea copiilor într-un cadru de respect, încredere și cooperare; dezvoltarea sentimentului propriei valori și conturarea, pentru sine și pentru ceilalți, a unei imagini de sine pozitive.

Materiale: jetoane, masa, scaune.

Activitatea propriu-zisă: Pe o masa vor fi mai multe jetoane cu imagini ce reflectă în acțiuni trăsături pozitive de caracter. De exemplu, un copil care uda florile cu stropitoarea (harnic); doi copii care-și dau mâna sau se îmbrățișează (prietenie); un copil care oferă bratul unei bătrâne să treacă strada (politețe) etc. După ce toți copiii au descoperit aceste imagini și sensul lor a fost înțeles de fiecare, urmează să se aleagă de către grup un anume copil care va fi caracterizat în ziua respectivă. Copiii se așază într-un cerc pe scaunele, iar copilul ales va fi rugat să se așeze în mijloc; ceilalți aleg câte un jeton care consideră că prezintă o calitate a personajului ales, și-l așază pe masă ce se află în fața acestuia. Copilul ales are sarcina de a rosti cu voce tare trăsăturile pozitive pe care le reprezintă fiecare jeton adus de colegii lui. Dacă el consideră că însușirea îl caracterizează va spune, de exemplu: “eu, Andrei, sunt harnic”, iar dacă nu crede că i se potrivește, va pune jetonul deoparte. La sfârșit va spune toate trăsăturile pozitive de caracter care i-au fost atribuite și pe care el însuși le-a acceptat. De exemplu, “eu, Andrei, sunt vesel, harnic, atent, politicos etc.”

Copilul indiferent de vârstă trebuie încurajat permanent, trebuie să îl ajutăm să își întărească stima de sine pentru a crește cu o minte sanatoasă, pentru a fi un copil puternic mai târziu.

Bibliografie:

1. **Băran-Pescaru, A.** *Stiluri educative în familie: Psihologia copilului modern*. Iași: Polirom, 2011, p. 91-116.
2. **Cramaruc, N.** Provocările unei comunicări eficiente cu copilul mic. În: *Psihologia copilului modern*. Iași: Polirom, 2011, p. 73-89.
3. **Muntean, A.** *Psihologia dezvoltării umane*. Iași: Polirom, 2009. 488p.
4. **Murphy, T., Hoff Oberlin, I.** *Agresivitatea pasivă: cum să o recunoști și controlezi la tine și la ceilalți*. tr. de Smaranda Nistor. București: Ed. Trei, 2007. 448 p.

INSTRUMENTELE FOLOSITE PENTRU IDENTIFICARE UNUI CAZ ADHD

Prof. învă. primar Zinveliu Maria Simona
Liceul Tehnologic Telciu Bistrița-Năsăud

Un copil pentru a fi diagnosticat cu ADHD trebuie să manifeste cel puțin 6 simptome din categoria lipsă de atenție și/sau hiperactivitate, simptome care persistă cel puțin 6 luni la un nivel care relevă inadapțarea sau inconsistența cu nivelul de dezvoltare corespunzător vârstei.

1 Date biografice și date despre familia elevului R.F

Vârsta: 7 ani

Data nașterii: 12.04.2013

Clasa: Pregătitoare

2. Istoricul evoluției problemei – factori de apariție (medicali, ereditari, sociali, familiali)

Antecedente medicale: fără probleme medicale deosebite

Diagnostic psihologic: intelect normal mediu, dificultăți atenționale, hiperkinetism, tulburări de comportament – agresivitate verbală.

3. Etape demersului practic-aplicativ

3.1. Simptomatologie/ manifestare

Lipsa atenției:

- deseori nu reușește să fie atent la detalii sau face greșeli din neglijență la teme, lucru sau în alte activități; are deseori dificultăți în concentrarea atenției în sarcinile de lucru sau de joacă; deseori nu ascultă, nu este atent când i se vorbește; deseori nu urmează instrucțiunile și nu reușește să termine sarcinile școlare; are deseori dificultăți în organizarea sarcinilor și activităților;

Hiperactivitatea

- se joacă deseori cu mâinile sau se mișcă permanent în bancă; deseori părăsește banca în sala de clasă (sau în alte situații – la spectacole, în autocar în excursie) chiar atunci când regulile impun să rămână așezat la locul lui; deseori se sustrage de la activități și se refugiază într-un colț al clasei, unde desenează sau decupează; după ce se întoarce de la școală stă în fața blocului cu copiii; nu îl supraveghează nimeni și de multe ori se certă cu ceilalți copii; este dezordonat, nu are grijă de lucrurile personale; are tendința de a-și însuși lucruri care nu îi aparțin.

Impulsivitatea

- are deseori dificultăți în a-și aștepta rândul; nu își așteaptă rândul iar când sunt adulți în preajmă își găsește întotdeauna ceva de întrebat pentru a atrage atenția.

Statusul între colegi și abilitățile sociale

Intră repede în conflict cu colegii atunci când aceștia nu vor să îl accepte în grup. Când este respins se ceartă, vorbește vulgar și caută ajutor. Nu recunoaște când greșește, minte frecvent, atât copiii cât și adulții.

Achizițiile teoretice

Recunoaște literele și cifrele dar, datorită dilaliei și dislexo-disgrafiei îi este greu să se facă înțeles.

Părerea și percepția despre sine

Are o stimă de sine de ridicată. Intervine în jocurile celorlalți fără să ceară voie iar când este exclus, reacționează violent. Are momente, însă, când se retage și stă linistit într-un colț, parcă dorind să își refacă forțele.

Limbajul

Folosește un limbaj sărac, presărat cu injurii și cuvinte jignitoare la adresa colegilor.

3.2. Istoricul evoluției problemei – factori de apariție (medicali, ereditari, sociali, familiali),

Manifestările subiectului sunt remarcate de cei din jur de la vârsta de 3 ani. La R.F. se manifestă un ADHD de tip combinat. Este cel mai mic copil dintr-o familie cu 8 copii. Subiectul este cel mai mic dintre frați. Cel mai mare dintre frați are 28 de ani, este căsătorit și are un copil de vârsta subiectului. În urmă cu 4 ani părinții au avut un accident de mașină la nivel de trecere cu calea ferată, în urma căruia mama își pierde viața. Principalul vinovat de producerea accidentului este tatăl. Din

acel moment viața familiei se schimbă. Copiii sunt crescuți de tatăl care își pierde locul de muncă – în urma accidentului și a depresiei suferite. Un mare ajutor au din partea soției copilului cel mare care, ajută la educația celorlalți frați. În casă este calm și înțelegere în momentul de față. Subiectul își manifestă agitația în mediul școlar iar acasă este mai puțin supravegheat. Timpul liber și-l petrece în fața blocului împreună cu copilul fratelui.

Subiectul prezintă o dislexo-disgrafie în evoluție. De asemenea are dilalie severă. Participă săptămânal la ședințe de logopedie, dar acasă nu o ajută nimeni să continue terapia. Acest fapt îi dă o nesiguranță permanentă ceea ce o face irascibilă și introvertită. În timpul orelor de curs nu răspunde decât dacă este provocată la răspuns. Cunoaște literele și cifrele, leagă cuvinte și scrie după dictare cu litere de tipar, dar greșește frecvent datorită dilaliei accentuate. Dacă, din întâmplare, vreun coleg face o glumă cu ea, se supără și începe să îl agreseze verbal. În prezența adulților (profesori sau personal de îngrijire) nu se manifestă violent fizic față de ceilalți copii. Nu are mulți prieteni în clasă. Este mereu în umbra celui alt copil din familie (al fratelui), cu care împarte totul. Manifestările de violență verbală se manifestă și în timpul orelor, dacă nu îi convine ceva la vreunul dintre colegi. Se calmează atunci când un adult intervine în discuție. Trece repede de la o stare la alta, nu termină sarcinile date decât dacă ele sunt foarte scurte. Își pierde repede interesul pentru muncă.

Evaluare și Rezultate:

Probe aplicate: observația și interviul clinic, Conners Teachers Rating Scale, fabulele Duss, testul familiei, testul copacului, Raven Color.

În urma observației psihologice, copilul este distras și puțin cooperant. Are un comportament neliniștit. Răspunde greu solicitărilor, se supune parțial consemnelor și se plictisește repede. Se observă că este un copil sensibil, afectiv, timid și emotiv. Prezintă semne de ADHD

Din punct de vedere cognitiv copilul are o dezvoltare normală vârstei sale.

Din punct de vedere social este reticent, se adaptează cu relativ greu mediului nou.

Din punct de vedere afectiv anamneza și evaluarea arată semne și comportamente concludente de regresie emoțională și ADHD.

Pentru a înțelege trăirile copilului precizăm că din punct de vedere teoretic în momentul pierderii mamei acesta trăiește o traumă permanentă, cu toate că cei din jur încercă să îl protejeze și să îi ofere siguranță. Tatăl și mama nu pot suplini pierderea mamei. După tragedie, nici unul dintre copii nu a beneficiat de consiliere psihologică.

Conners Teacher Rating Scale îmi anticipează rezultatele finale ale studiului. Pentru a trata cu succes problemele comportamentale ale subiectului, am aplicat testul, în mod obiectiv. Rezultă că subiectul dovedește în majoritatea timpului petrecut în clasă o lipsă acută de atenție, hiperactivitate excesivă dar și alte comportamente asociate cu ADHD, cum ar fi comportamente de opoziție, atitudini sfidătoare și comportamente disruptive, ceea ce îi împiedică achiziția de cunoștințe și fac învățarea dificilă. La scala de evaluare cu ancore comportamentale

Desenul familiei și fabulele Duss

Personajele pe care copilul le alege în povestea dirijată sunt păsările. Copilul proiectează imaginea familiei sale sub forma unei curți unde sunt adunați toți membrii. Tatăl este în mijloc, mare, autoritar iar ceilalți așezați în jurul lui. Subiectul este poziționat destul de departe de capul familiei. Mama pasăre nu apare deloc. Lipsesc și unii dintre frați, semn că relația este destul de rece între ei

(doi dintre cei opt frați sunt plecați în străinătate și comunicarea este deficitară). La întrebarea ”Ce va face puiul de pasăre ?”, subiectul răspunde că ”Puiul nu zboară, se ascunde”.

În testul familiei, familia este desenată în același mod ca și în fabula Duss, în schimb aici apare mama, undeva în spatele tatălui. Subiectul este poziționat lângă mama, semn că îi duce dorul. Aici apare toată familia. Desenul apare spre stânga – lipsa mamei. Personajele sunt alungite în partea superioară a corpului ceea ce indică anxietatea subiectului, angoasa, un prag scăzut de toleranță la frustrare.

Mama este desenată aproape de subiect, spre stânga, semn că îi duce dorul. Și mătușa care are grijă de subiect este îmbracată, la fel de simplu, cu haine groase, semn că o iubește și își dorește afecțiune din partea ei. Tatăl este sobru, cu umeri lați – denotă prestanță, forță și tendințe ostile. Distanțele dintre personaje sunt neregulate.

Pe baza acestor rezultate și a celorlalte teste aplicate se poate formula un **diagnostic ipotetic de Tulburare hiperkinetică cu deficit de atenție (ADHD)**. Informațiile diagnostice furnizate de **MP (c)** desigur sunt confirmate de nereușita școlară, diagnosticul rămâne ipotetic până la confirmarea (sau infirmarea) lui de alte probe de inteligență.

Concluzii și recomandări:

Având în vedere reacțiile copilului precum și teoriile psihologice privind atașamentul la copil avem următoarele recomandări:

1. Copilul trebuie să urmeze împreună cu familia un program de consiliere și psihoterapie, în care el să reușească să înțeleagă că pierderea unei ființe dragi poate fi compensată de dragostea celor din jur.
2. Recomandăm consiliere de familie cu toți membrii pentru depășirea de către copil a traumei emoționale existente și stabilirea unui stil educațional unitar.
3. Menținerea copilului în clasa existentă pentru că în caz contrar se vor accentua și mai mult sentimentele de pierdere de afecțiune și se va accentua și mai intens comportamentul.
4. Este util ca R.F. să primescă o responsabilitate în clasă de a asigura disciplina (exact unde are el probleme) și să organizeze acțiuni în care să aibă rolul de lider.
5. Se recomandă continuarea ședințelor de logopedie atât la școală, cât și acasă.

MODALITĂȚI DE FORMARE A GRUPURILOR DE ELEVI

Prof. Feodor Mioara-Ștefania
Școala Gimnazială Nr. 6 „Nicolae Titulescu” Constanța

Învățarea interactivă presupune de cele mai multe ori lucru pe grupe. Grupele se pot forma după anumite criterii, stabilite de profesor, în funcție de scopul activității. Pot fi grupe omogene sau eterogene.

În cele ce urmează voi prezenta câteva modalități de constituire rapidă a grupurilor:

1. **În funcție de poziționarea în bănci** se pot forma rapid grupuri. Astfel elevii din prima bancă sunt rugați să se întoarcă la elevii din a doua bancă, elevii din a treia bancă la cei din a patra bancă și așa mai departe. Această modalitate reprezintă o cale promptă de a forma grupe de câte patru elevi, dacă aceștia stau doi câte doi în bancă.

2. **Catalogul** poate fi folosit pentru alcătuirea grupelor de lucru în cadrul anumitor lecții. Se stabilește numărul de grupe de care este nevoie, apoi elevii sunt rugați să se așeze în funcție de ordinea din catalog. Astfel pot fi formate grupe de câte 3 elevii corespunzătoare fiecărei pagini a catalogului, sau grupe mai mari, (4, 5, 6) păstrându-se ordinea.

3. **Cărțile de joc** pot fi folosite cu succes dacă se dorește formarea unor grupuri formate din câte 4 membri. Vor fi folosite tot atâtea perechi de cărți câte grupe se dorește a fi formate. De exemplu, dacă urmează să se lucreze cu 6 grupe se amestecă așii, popii, valetii, damele, decarii și nouarii. Elevii urmează să tragă fiecare câte o carte și să se grupeze apoi la locul de lucru marcat în prealabil cu una din cele șase cărți. Se vor forma astfel: grupul decariilor, popilor, valetilor etc.

4. **Cartoanele cu numere** poate reprezenta o altă modalitate de constituire a grupelor. Mai întâi se hotărăște numărul de grupuri și numărul de membri ai fiecărui grup. Apoi se realizează cartonașe pe care vor fi trecute numere. Acestea vor fi puse într-un bol, iar elevii vor extrage câte un cartonaș. În funcție de numărul extras elevii se vor grupa. Astfel elevul care a extras numărul 1 se va grupa cu ceilalți elevi care au extras numărul 1, elevul cu numărul 2 se va grupa cu ceilalți elevi cu numărul 2, și așa mai departe.

5. **Cartonașele cu diferite simboluri** pot fi folosite și ele în realizarea grupurilor. Ca și în cazul cartoanelor cu numere se hotărăște numărul de grupe și numărul de elevi ce vor face parte din acestea, doar că în loc să se treacă numere pe cartonașe se vor trece simboluri. Pot fi simboluri geometrice (pătrat, romb, cerc, dreptunghi, triunghi, trapez, etc.), fie diferite tipuri de flori, animale, etc. În funcție de simbolul ales se vor forma grupele.

6. **Puzzle-ul** poate fi folosit și el ca manieră de formare a grupurilor. În funcție de numărul de grupuri dorit profesorul aduce imagini diferite prezentate sub forma de puzzle (4-6 piese). Piesele vor fi amestecate, iar fiecare elev va extrage o piesă de puzzle și va încerca în colaborare cu colegii să recompună imaginea. În afara imaginilor pot fi folosite și proverbe. Fiecare elev va primi un fragment dintr-un proverb pe care va încerca să îl rezolve căutând părțile lipsă la colegii de clasă. Toți elevii care dețin părți ale aceluiași proverb vor forma un grup. Această modalitate poate fi consumatoare de timp dacă imaginile sau proverbele nu se aleg adecvat.

7. **Aniversarea** poate fi folosită ca metodă de grupare a elevilor. Aceștia pot fi grupați în funcție de lunile în care s-au născut sau după zodie. Această distribuție este inegală și trebuie luată decizia a modului de grupare a lunilor în funcție de numărul copiilor (de exemplu, un grup al celor născuți în ianuarie și februarie, un grup al celor născuți în martie etc.).

8. **Tipul de inteligență** reprezintă de asemenea un mijloc de constituire a grupurilor. Astfel elevii se pot grupa în funcție de tipul de inteligență pe care îl posedă: lingvistică, logico-matematică, spațial-vizuală, muzicală, corporal-kinestezică, naturalistă, interpersonală sau intrapersonală. Pentru a putea aplica teoria inteligențelor multiple la clasă este necesară cunoașterea tipurilor de inteligență al elevilor. Profilul de inteligență se stabilește atât prin aplicarea unor teste cât și prin observarea comportamentelor copiilor pentru a ne da seama care sunt activitățile pe care le preferă și cele pe care

le evită. Copilul poate poseda mai multe tipuri de inteligență, însă de cele mai multe ori există anumite inteligențe dominate.

Bibliografie:

1. Păcurari, O., Târcă, A., Sarivan, L., *Strategii didactice inovative*, Editura Educația 2000+, București, 2003.
2. Sarivan, L., Leahu, I., Singer, M., Stoicescu, D., Tepelea, A., *Predarea interactivă centrată pe elev*, în cadrul Proiectului pentru Învățământul Rural, București, 2005.

EVALUAREA IN INVATAMANTUL PREUNIVERSITAR INTRE ONLINE SI TRADITIONAL

**Prof. inv. preșcolar Simion Mihaela Nicoleta
Grădinița Nr. 246 București**

Evaluarea este partea integrantă a procesului de învățare. Cu ajutorul ei se stabilește dacă finalitățile educaționale au fost atinse sau nu.

Evaluarea se realizează pe tot parcursul demersului didactic pentru ca toți factorii implicați – cadru didactic, elevi, părinți – să cunoască stadiul progresului școlar, având în vedere obiectivele învățării și așteptările factorilor interesați.

Evaluarea vine în sprijinul atingerii obiectivelor învățării.

Rezultatele evaluării sunt esențiale în proiectarea predării și învățării.

Rezultatele evaluării constituie elemente de sprijin în luarea deciziilor privind intervențiile educaționale.

Evaluarea dezvoltă tot timpul o funcție de feed-back pentru elev. Informează cadrul didactic asupra punctelor tari și punctelor slabe ale eforturilor depuse, asupra eficienței activității didactice.

O evaluare modernă, atractivă, implică o diversitate de tehnici de evaluare, tehnici care vizează deschiderea evaluării spre mai multe perspective ale spațiului școlar (comunicare profesor-elev, competențe relaționale, disponibilități de integrare socială).

Evaluarea digitală este o metodă modernă, des întâlnită în ultima perioadă.

Ca orice metodă are avantaje, cum ar fi: obiectivitatea evaluării progresului școlar, permite adaptarea cerințelor la nivelul elevilor, feedback rapid, este o metodă eficientă și rapidă de evaluare.

Dezavantaje, cum ar fi: existența riscului dependenței pentru mediile virtuale în detrimentul proceselor firești de socializare, costuri ridicate ale aparaturilor necesare (sală computerizată), necesitatea de soft-uri competitive, lipsa de cadre specializate în informatică.

În grădinițele de copii, educatorul nu are o sarcină tocmai ușoară, el trebuie să aibă legătura cu părinții și cu copiii online.

Pentru a preda și apoi a evalua există multe instrumente, jocuri online și pentru preșcolari. Acestea se pot accesa prin platformele disponibile online. Aceste platforme trebuie accesate de către părinți, părinți care trebuie să se implice mai mult decât de obicei în activitățile propriului copil.

„...Nici o evaluare nu este pură sau perfectă în sine sau în mod absolut. Perfecțiunea ei provine din adecvarea ei la obiectivele pentru care este făcută...” (Geneviere Meyer)

Bibliografie:

1. Ion Albușescu, Horatiu Catalano, *Sinteze de pedagogia învățământului prescolar*, Editura DPH, 2019
2. Marin Manolescu, *Teoria și metodologia evaluării*, Editura Universitară, 2010.

ROLUL IMAGINAȚIEI ÎN EDUCAȚIE

Prof. învă. primar Geangu V. Felicia – Vasilica
Școala Gimnazială Vadu Pașii, Buzău

Principalul scop al educației este de a îi ajuta pe elevi să își însușească cunoștințe, deprinderi și atitudini care le vor fi necesare în viață. Ca predarea didactică să fie cât mai facilă și atrăgătoare, depinde foarte mult de modalitatea nouă și interesantă în care cadrele didactice predau cunoștințele.

Predarea de calitate este influențată de flexibilitatea minții fiecărui profesor de a prezenta noțiunile noi în concordanță cu puterea de înțelegere a școlărilor, ajutându-i pe aceștia să realizeze conexiuni. Așa cum am luat în serios educația, așa am luat în serios dezvoltarea imaginației elevilor mei. Cu cât aceasta a trezit ecouri în mințile lor, cu atât noile informații s-au întrepătruns cu vechile structuri și au construit înțelesuri durabile, pentru că învățarea a implicat angajare emoțională. Imaginația școlărilor nu trebuia limitată în a lucra doar cu ceea ce exista în memoria lor, ci a fost necesar ca aceștia să rețină evenimente, informații, poezii, formule etc., deoarece ignoranța slăbea imaginația. Aceasta avea două calități sociale, anume: toleranța și justiția. Pe de o parte, imaginația i-a ajutat pe școlari să înțeleagă faptul că oamenii sunt unici și autonomi, iar pe de altă parte, le-a insufla respect și deschidere față de opiniile altora. În acest sens, a fost recunoscută valoarea educațională a obiectelor de studiu, precum: literatura, matematica, istoria, fizica etc., care au fost învățate, înțelese și aplicate prin dezvoltarea imaginației elevilor. De asemenea, în ciuda constrângerilor pe care aceștia le trăiau și își desfășurau activitatea școlară, imaginația le-a menținut sentimentul libertății mentale. Totodată, i-a ajutat în cunoașterea obiectivă a realității. Spre exemplificare, în cadrul orelor de arte vizuale și abilități practice, cu ajutorul imaginației lor creative, școlarii s-au detașat ușor de alte preocupări și s-au concentrat pe lucrul cu materialele specifice, folosindu-le judicios și lăsându-și liberă imaginația. Astfel, ei și-au amintit și au folosit tehnicile de lucru cunoscute, de exemplu: pensulație, lipire, colorare, stropire, decupare, punctare, rupere, răsucire, dactilopictură, trasare după contur, desenare, împletire, caligrafie, nod, linie, colaj, tăiere, asamblare, amprentare, pată, modelare, presare, ștampilare, linie modulate, hașurare, colorare, decorare, îndoire, foto, coasere, origami, desen, modelare, asamblare, bobinare, quilling, tangram, tamponare, mototolire, coasere înaintea acului, coaserea nasturelui, pulverizare, croire, coasere în urma acului, țesere cu benzi de hârtie etc. De asemenea, școlarii și-au creat imagini mentale despre temele propuse la clasă sau și-au vizualizat rezultatele școlare, sportive etc. Potrivit studiilor pe această temă, există o puternică relaționare între imaginație, originalitate și creativitate. Abilitatea elevilor de a urmări conținuturile poveștilor prezentate în cadrul orelor de curs, în cadrul activităților

extracurriculare etc. i-a antrenat în dezvoltarea capacităților mentale, fapt ce a implicat în mod incontestabil imaginația.

În volumul *IMAGINAȚIA ÎN PREDARE ȘI ÎNVĂȚARE ANII ȘCOLII GENERALE*, Kieran Egan a menționat următoarele idei despre imaginație: *...stă ca un fundament în care percepția, memoria, generarea ideilor, emoția, metaforele... se intersectează și interacționează și ne duce tot mai mult într-o lume în care posibilitatea, contingenta, probabilul și provizoriul înconjoară actualul și ne extrage din actualitatea sterilă și lipsită de strălucire.* (Egan K., *IMAGINAȚIA ÎN PREDARE ȘI ÎNVĂȚARE ANII ȘCOLII GENERALE*, 2008, p.6 și p.30). Este de datoria noastră să îi ajutăm pe școlari să înțeleagă rolul imaginației în dezvoltarea lor, deoarece atât în preocupările lor zilnice, cât și în activitățile educative la care participă valoarea ei este incontestabilă.

Bibliografie:

1. Egan, K. (2008). *Imaginația în predare și învățare anii școlii generale*, București: Didactica Publishing House.

ACTIVITĂȚI EDUCATIONALE ÎN MEDIUL EXTERN

Prof. inv. preșcolar Ardelean Flavia
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 9 Baia Mare, Maramureș

MOTTO:

„Nevoia de aer, lumină, soare și apă, aceste izvoare gânditoare de sănătate nu le poate da decât educația fizică (Prof. univ. Iuliu Hașegan)

Toți educatorii sunt de acord în privința definirii jocului ca un mijloc ideal de educație. În practică, școala nu se identifică cu jocul, deși Comenius, în urmă cu 300 de ani a prefigurat această idee.

Misiunea de educator presupune desfășurarea unei activități care să contribuie direct la dezvoltarea multilaterală, armonioasă a copiilor, și implică totodată o mare răspundere morală și socială.

Copiii dispun de o uimitoare energie, de această avuție naturală care trebuie canalizată, folosită creator, în scopul creșterii normale, al dezvoltării armonioase al viitorului școlar.

În ultima vreme, copiii consacră din ce în ce tot mai puțin timp jocului, televizorul și, în general, odihna pasivă luând locul formelor de mișcare.

Dorința de mișcare, dinamismul -caracteristice copiilor- trebuie să devină instrumente în mâna părinților, educatorilor, prin care să se acționeze în sensul formării unor oameni sănătoși, viguroși, apți din punct de vedere moral.

În îndeplinirea acestor deziderate imperios necesare în zilele noastre, alături de un regim corect de viață, odihnă și de o educație sănătoasă, un rol important îl are educația fizică, parte integrată a procesului instructiv- educativ desfășurat în grădinițele de copii.

În grădiniță nu trebuie să existe zile în care copiii să nu-și petreacă cel puțin câteva zeci de minute în aer liber.

Educația fizică în grădinița de copii îmbracă forme diferite. Cele mai importante sunt următoarele: activitățile obligatorii, gimnastica de dimineața, plimbările și alte forme de activitate.

Este oare jocul un mijloc important de educație? Merită să-i acordam atenție deosebită? Nu sunt oare eforturile noastre sortite eșecului? Pentru a răspunde la aceste întrebări este necesar să privim jocul ceva mai îndeaproape. Să urmărim, de exemplu, un grup de copii care se joacă într-un parc. În 10 minute ei fac mai multe mișcări decât execută în mod obișnuit într-o oră. Prin urmare, într-un interval scurt de timp, jocurile îi ajută să contracareze efectele sedentarismului, satisfăcându-le totodată nevoia de mișcare.

Majoritatea jocurilor solicită multilateral organismul; aceasta nu înseamnă că n-ar exista jocuri cu destinație precisă. Astfel, un copil care sare coarda își supune gleznele unui antrenament excelent.

Sintetizând efectele jocului de mișcare putem afirma că ele dezvoltă forța, viteza, îndemânarea și perseverența, desăvârșesc pregătirea fizică și întăresc sănătatea.

S-ar putea aduce argumentul că același rol îl îndeplinesc activitățile de educație fizică școlară și extrașcolară.

Atractibilitatea și spontaneitatea lor mobilizează toate forțele, mențin treaz interesul copiilor. Jocurile simple pot fi practicate oriunde și oricând.

În acest sens, aș exemplifica câteva activități de joc desfășurate cu copiii preșcolari în aer liber.

Aflați într-un parc, copiii repartizați pe două echipe se joacă „de-a v-ați ascunselea”. Într-un loc colectiv, în aer liber, fiecare participant are libertatea de acțiune și respectă regulile jocului. Aici, nu este vorba numai de mișcarea în aer liber, ci și de dezvoltarea spiritului de fair-play, care este principiul de bază al tuturor jocurilor.

Un alt exemplu, jocul de mișcare „*Veverițele și vânătorii*” pe care copiii îl îdrăgesc foarte mult, în care un copil (vânătorul) păzește un teren delimitat; ceilalți intră prin toate părțile, apoi îl părăsesc în grabă. „*Vânătorul*” îi gonește, încercând să prindă una din „veverițe”. Ar fi o mulțime de jocuri: „*Căruța*”; „*Cursa vrăbiuței sau cursa într-un picior*”; „*Apucarea și ridicarea unui bețișor cu degetele picioarelor și aruncarea lor*”, etc.

Câți își dau oare seama de faptul că încercarea de a pătrunde într-un teritoriu apărat reprezintă un exercițiu de curaj? În orice caz copiii nu sunt conștienți de valențele educative ale jocului. Prin astfel de jocuri li se dezvoltă diferitele trăsături ale personalității umane, acțiune imperceptibilă pentru cei antrenați în joc.

Trebuie subliniat însă faptul că în joc se manifestă nu numai trăsături pozitive de caracter. Concomitent cu acestea se dezvoltă și cele negative. Astfel, lipsa de interes coexistă cu egoismul, modestia cu orgoliul nemăsurat, onestitatea cu viclenia. Jocul în sine nu cultivă însușiri negative, uneori însă le scoate la iveală și le accentuează.

Printre principalele jocuri practicate în aer liber amintesc „*Șotronul*”, „*Zarurile*”, „*Baba oarba*”, „*De-a prinselea*”, pe care copiii de toate vârstele le îdrăgesc.

Interesul copiilor pentru jocurile în aer liber este foarte mare la această vârstă.

Practicarea jocului în aer liber se împletește armonios cu factorii naturali de mediu de preocupările educaționale ale omului din totdeauna.

Jocul organizat în mijlocul naturii, departe de praful srtăzilor este folosit ca un mijloc de dezvoltare fizică armonioasă. Copilul trebuie învățat să-și petreacă mult timp în aer, să se bucure de soare, lumină, apă.

Părintele medicinei, Hipocrate, arată că exercițiile și jocurile favorizează respirația, circulația, echilibrează activitatea sistemului nervos.

Asemenea aprecieri se întâlnesc și în gândirea lui Iancu Văcărescu care face referiri semnificative la rolul practicării jocurilor în mijlocul naturii, ca mijloc de întărire, de recreere a organismului obosit. „*Muncă, luptă, călărie,*

Jocuri umblete pe jos

Mă-ntăreau cu veselie

Și-mi dau-nvederat folos”.

Jocurile se pot adapta în funcție de mediu, bază materială și anotimp. Ele se pot desfășura pe perechi, în grupuri restrânse sau lărgite.

Sunt incontestabile avantajele activității în aer liber față de cea desfășurată în interior.

Pe timp friguros, activitatea de educație fizică se desfășoară afară dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- temperatura aerului să nu coboare sub -10 grade
- să nu fie precipitații puternice (ploaie, ninsoare)
- să nu fie vânt puternic (viteza sub 5 metri / secundă)
- umiditatea aerului să fie cuprinsă între 35-65%
- să nu existe nebulozitate și poluare a aerului.

Pentru a avea eficiență, activitatea de educație fizică, este necesară o pregătire treptată a copiilor în asemenea condiții și să dispună de echipament adecvat.

Pot fi abordate teme din toate calitățile motrice (mai puțin viteza de deplasare dacă este zăpadă și forța în regim de rezistență). De asemenea pot fi teme din deprinderi sau priceperi motrice pentru consolidare sau perfecționare.

Nu se recomandă teme de verificare; folosirea procedeeleor metodice verbale și intuitive de instruire este ne semnificativă în contextul predominării exersării de către copii.

Durata verigilor este variabilă:

- pregătirea organismului pentru efort are o durată mai mare (7-8 minute) și trebuie să fie deosebit de dinamică;

- prelucrarea analitică nu se mai constituie în verigă de sine stătătoare; unele obiective ale acestei verigi se realizează parțial în veriga 2 sau în alte verigi cu grupaje de 2-3 exerciții;

- aprecierile și recomandările din finalul activității trebuie să fie extrem de scurte sau să se realizeze în spațiul din interior unde s-au echipat copiii.

Poate cele mai plăcute și mai distractive jocuri ale copiilor sunt cele din toiu iernii. Am căutat să le organizez astfel încât ele să contribuie în cât mai mare măsură la dezvoltarea și fortificarea organismului copiilor.

În acest sens aș exemplifica câteva jocuri: „*Aruncarea cu bulgări de zăpadă la distanță-Cine aruncă mai departe*”; „*Aruncarea cu bulgări la țintă (în omul de zăpadă)*”; „*Urcare pe derdeluș, coborâre prin alunecare, în trei, prinși de mâini*”; etc.

De asemenea, preșcolarii trebuie deprinși cu apa, trebuie să fie învățați să se miște liber în ea. Înotul este folositor, el dezvoltă inima, plămâni, întărește musculatura și căleşte organismul.

Nici nisipul și plaja nu sunt de neglijat. Aici copiii pot efectua numeroase exerciții și jocuri, care să contribuie la creșterea, dezvoltarea și fortificarea lor. Exemplu: Din poziția șezând, cu sprijinul palmelor înapoi, se fac găuri în nisip cu degetul mare al piciorului, nisipul împingându-se alternativ cu un picior și cu altul. Un alt exercițiu executat cu plăcere de către copii: „*Mers pe nisip cu împingerea nisipului și alunecarea tălpii*”, etc.

Pe tot parcursul desfășurării exercițiilor și a jocurilor am urmărit cu grijă poziția corectă a corpului copiilor. I-am învățat să evite căderile pe spate.

Am convingerea că, procedând astfel, cu prudență și cu răbdare am insuflat copiilor acest sport, pe cât de sănătos pe atât de util.

Bibliografie:

1. *Metodica, activităților instructiv-educative, în învățământul preșcolar*, Editura Didactica Nova, Craiova-2007;
2. *Programa instructiv- educativă în învățământul preșcolar*, 2005;

JOCUL ÎN PREDAREA LIMBII ENGLEZE

Prof. Fote Cornelia Elizia
Liceul ”Gheorghe Surdu” Brezoi, Vâlcea

Jocul este o formă de activitate didactică atractivă pentru elevi prin care se pot realiza o bună parte din sarcinile instructiv-educative. Acesta este o componentă de bază în predarea activă a limbii engleze, stimulând elevul să aprofundeze cunoștințele studiate. Jocul poate duce la asimilarea noțiunilor mult mai ușor, creând un mediu relaxat de învățare și contribuind la dezvoltarea imaginației, a aptitudinilor și creativității elevilor.

În funcție de vârsta elevilor și nivelul de cunoștințe de limba engleză, jocurile pot fi de la simple imagini care trebuie ghicite – pentru clasa pregătitoare, până la construcții de propoziții, fraze sau jocurile de rol prin care se pot fixa și dezvolta mai bine structuri gramaticale, vocabularul sau abilitățile de comunicare.

Pentru a avea succes, aceste jocuri trebuie adaptate elevilor, vârsta fiind o componentă cheie în succesul acestor activități. Dacă jocurile abordează subiecte potrivite copiilor de clasa pregătitoare sau clasa a I-a, acestea vor fi plictisitoare și nu vor avea succes la elevii de gimnaziu, chiar dacă aceștia sunt începători (cum este cazul elevilor ce studiaza limba engleză ca limba 2).

Un alt criteriu de care trebuie să se țină seama atunci când includem jocul didactic în structura unei lecții este nivelul de cunoștințe de limba engleză. Dacă jocul necesită un nivel mai avansat de cunoștințe – un vocabular mai variat sau structuri gramaticale mai complexe sau insuficient studiate

– elevul nu va reuși să se descurce, ceea ce va duce imediat la pierderea interesului și reticență în a participa la astfel de jocuri.

Jocul didactic poate să se adreseze fiecărui elev (activitate individuală, cum ar fi puzzles, crosswords, etc.) elevul rezolvând sarcinile singur și apoi prezentând soluția clasei; frontal – profesorul are rol de moderator iar elevii participă în funcție de cât de repede găsesc rezolvarea; sau pe grupe de elevi, aceștia lucrând împreună pentru a identifica soluția corectă.

Mai jos aveți prezentate câteva sugestii de activități ce pot fi utilizate la clasă cu succes:

1. Activitate orală - „Ce poți face cu...?” (“What can you do with...?”). Acest joc le cere elevilor să se gândească și să enumere cât mai multe întrebări inedite pentru diverse obiecte din viața cotidiană. Exemplu: Ce poți face cu un ou?, Ce poți face cu un pantof?, Ce poți face cu o eșarfă?. Elevii își pun imaginația în mișcare și găsesc soluții pentru fiecare obiect propus.

2. Activitate orală - „Zece lucruri” (“10 Things”). Acest joc pune accent pe spiritul creativ al fiecărui elev în parte. Astfel, elevii sunt rugați să noteze un număr de lucruri... care le plac/... pe care le doresc/... care îi sperie. Apoi, în perechi, elevii își vor clarifica unul altuia motivele pentru care eu făcut alegerile respective. Ei au în acest fel ocazia să-și exprime punctele de vedere și să se cunoască mai bine unii pe alții.

3. Activitate scrisă - „1/2 Rebus”. Elevii interacționează în perechi. Profesorul le va propune un rebus completat parțial. Unul dintre elevi va avea o jumătate de rebus, iar celălalt a doua jumătate. Nu vor exista indicații pentru găsirea cuvântului. Elevii vor formula, pe rând, propriile opinii, respectiv definiții astfel încât fiecare dintre ei să poată duce la bun sfârșit rebusul. Acest joc stimulează dezvoltarea vocabularului și exprimarea liberă, dar poate fi folosit și pentru recapitularea vocabularului la sfârșitul unei lecții/ unități de învățare. Acest joc este foarte potrivit în cazul elevilor de nivel avansat, deoarece ei pot formula argumente mai ample, ajutându-se și de vocabularul acumulat.

4. Activitate scrisă - Basmul (“The Fairytale”). Elevii sunt grupați câte trei sau patru. Profesorul le propune un basm cu început dat (de exemplu: „Era odată o fetiță săracă care locuia împreună cu bunica ei bolnavă într-o casuță sărăcăcioasă de la marginea unui lac...”). Pe rând, fiecare elev din fiecare grupă are voie să scrie câte o singură propoziție, până când povestea ajunge la final. Variantele vor fi surprinzătoare: produsul unui autentic proces creativ.

Bibliografie:

1. Nunan David, *Research methods in language learning*, Cambridge University Press, 1992.
2. Ionescu Miron, *Didactica modernă*, Ed. Dacia, Cluj- Napoca, 2001.

EVALUAREA PRIN ESEURI LA ORELE ONLINE DE LIMBA FRANCEZĂ

Prof. Manole Delia Magdalena
Colegiul National *Pedagogic Carol I* Câmpulung, Argeș

Trecerea tuturor activităților didactice de predare, învățare și evaluare în mediul on-line ridică multe semne de întrebare profesorilor, în încercarea acestora de a identifica cele mai bune metode de a lucra cu elevii la orele de limbă în general, și, în particular, la cele de limbă franceză.

Interacțiunea profesor- elev trebuie obligatoriu să fie o relație bi-direcțională, în niciun caz unidirecțională, bazată strict pe predarea de către profesor a unui cumul de noțiuni, teorii, opinii; atâta timp cât elevii nu se implică în activitățile comunicaționale care urmăresc îmbunătățirea competențelor lor de diverse tipuri (ascultare, vorbire, scriere, citire), nu se poate vorbi de eficiență sau progres din partea elevilor, la orele de limbă.

Astfel că, marea provocare a profesorului este aceea de a găsi formele cât mai potrivite de a-i motiva, implica și inspira pe copii, așa încât să se lase atrași în activități de învățare și exersare a limbii, plăcute, interesante, care să le ofere prilejul să comunice cât mai mult și cât mai bine în limba străină respectivă. Poate că tocmai trecerea întregii activități didactice în on-line este marele test, acela de a întruni profesorii, și de aceasta dată, în circumstanțe cu totul noi și solicitante, rolul lor de designer al lecțiilor, al activităților didactice, de organizator, de facilitator și sursa de informare, dar și de supporter al elevilor în încercarea lor de a realiza sarcini de lucru în limba străină, fie că sunt orale, fie scrise; nu trebuie neglijat că profesorul cu vocație sau foarte bine documentat, găsește întotdeauna modalitatea de a-i inspira și atrage pe copii către noile provocări propuse la orele de curs.

M-am întrebat, cum să găsesc forma cât mai eficientă și atractivă, așa încât să le trezesc elevilor mei interesul și preocuparea de a scrie în limba franceză, de a crea texte cât mai originale, de a le consolida încrederea în ei înșiși când își evaluează cunoștințele și competențele; este normal să fie la început reținuți sau mai greu motivabili, deoarece nu stăpânesc toate resursele de lexic și mecanismele gramaticale încă din prima zi, însă ghidarea pas- cu -pas printr-o serie de exerciții special concepute să îi susțină, ar putea fi cheia ideală, atât pentru elevii care stăpânesc bine sau foarte bine limba respectivă, cât și pentru cei care se consideră începători, nesiguri, cu tendința de a se retrage și de a participa cât mai puțin în diversele contexte educaționale în care se găsesc puși la un moment dat la orele de limbă străină. În acest tipar de comunicare scrisă ghidată sau asistată gradual, se încadrează sarcinile didactice de a scrie compuneri pe baza de imagini, sau cu unele fragmente impuse (începutul, sfârșitul compunerii fixat încă de la bun început), sau chiar pornind de la o situație particulară dată sau de la un anumit titlu. “Desprinderea” va fi, bineînțeles, treptată, până la a se atinge de către elevi autonomia în scriere, și bineînțeles, vorbire, căci la început trasăm sarcini de scriere de compuneri cu cât mai mult suport material oferit: o serie de imagini sugestive, care să sugereze “bornele” în dezvoltarea narațiunii cerute, un început fix, dinainte stabilit, sau un anumit final (de cele mai multe ori un happy-end, care să dea satisfacția copilului legată de aceea că binele întotdeauna învinge; sau chiar un final lăsat intenționat ne-soluționat pentru a incita interesul și a crea impresia de suspans și mister, atât de îndrăgite de școlari; a se vedea “delicioasele” compuneri “de groază” (spooky-tales) de Halloween); totodată, putem să furnizăm în sprijinul elevilor o serie de cuvinte și

expresii care trebuiesc incluse în compunerea trasată, la început, volumul lexicului fiind mai bogat, sau chiar oferindu-le în sprijin ideile principale, așa încât elevii să pornească încrezatori pe drumul “scrierii de compuneri”, cu suport și ghidare îndeaproape din partea profesorului, urmând treptat “sa se desprindă” de orice sprijin astfel oferit, ajungând în cele din urmă la a crea, în mod din ce în ce mai independent, propriile povești sau descrieri, propriile compuneri, unice, originale.

Din fericire, există material didactic din care să ne inspirăm pentru a concepe astfel de “schelete” ale unor compuneri ghidate, fie prin imagini, fie cu vocabular sau idei fixe, cu început sau sfârșit impus și,- de ce nu?-, cu o idee inserată la mijlocul narațiunii, uneori, provocând elevii să respecte o structură, inițial, apoi încurajându-i să aleagă propriile trasee imaginative pe care vor merge în crearea compunerii “perfecte” (este un fel de a spune, căci elevii consideră compunerea perfectă pe aceea care atinge exact așteptările personale, sau care are efectul scontat asupra profesorului și celorlalți colegi, care formează împreună auditoriul sau publicul lor. De aceea, compunerile scrise trebuie citite în clasă, apreciate pozitiv de către profesor, feedback-ul gramatical fiind chiar mult mai puțin important când este vorba de acest aspect; de ceea ce trebuie urmărit în primul rând este să facilitezi, să inspire, să motivezi și să sprijini copilul în a scrie ceea ce își dorește sau imaginează, fără îngrădiri, rețineri sau prea multe “corecții” făcute de față cu ceilalți elevi, auditoriul a cărui apreciere este extrem de importantă pentru “micul scriitor” în limba străină; erorile de exprimare, de gramatică trec în plan secund la orele de scriere de compuneri, profesorul cautând discret prilejul de a-l corecta pe elev, însă în niciun caz nu acum este momentul oportun, căci acum elevul se vede în postura dificilă, dar satisfacatoare, de a scrie în maniera proprie, cu ideile sale, o compunere care să îl mulțumească în primul rând pe el, și apoi pe mentor și pe colegii care o ascultă.

Ceea ce este chiar mai important, este rolul de evaluare pe care scrierea de compuneri îl poate îndeplini, căci un text scris de elev poate “radiografia” cu ușurință întregul “bagaj” de cunoștințe lingvistice ale elevului evaluat, oferind măsura clară a nivelului de competențe pe care acesta îl are legat de scriere și nu numai; un elev care citește foarte mult, de pildă, va avea o compunere bazată pe imaginație mai bogată, cu un vocabular mai dezvoltat, lucru lesne de evaluat de către profesor la simpla analiză sau ascultare a unei compuneri; toate aceste lecturi, exerciții, sarcini de lucru pe care elevul le face duc categoric la îmbunătățirea competențelor sale lingvistice (competența de scriere, vorbire, imaginație dezvoltată și nivelul vocabularului îmbogățit; cititul se va ameliora și el, bineînțeles, odată cu exersarea în domeniul compunerilor, căci invariabil aceste competențe “cresc” împreună, au legătura și se influențează una pe cealaltă)

Compunerea poate fi deci o modalitate extraordinară de utilă și eficientă în EVALUAREA nivelului de cunoștințe lingvistice ale elevilor, de măsurare a nivelului lor de competențe legate de limba străină pe care o studiază. Scrierea de compuneri este o activitate deosebit de complexă, care antrenează practic tot ceea ce cunoaște elevul în materie de limba străină, însă îi dă și ocazia acestuia de a se documenta suplimentar, prin aceea că explorează idei noi, cuvinte noi, și le explicitează din dicționar la nevoie, în încercarea lui de a scrie cu orice preț compunerea imaginată, sau sugerată de profesor la ora de curs.

PARTICULARITĂȚILE IMAGINAȚIEI COPIILOR CU VÂRSTE ÎNTRE 8 ȘI 15 ANI

Prof. învă. primar Geangu V. Felicia – Vasilica
Școala Gimnazială Vadu Pașii, Buzău

Așa cum intelectul copilului suportă schimbări în funcție atât de vârstă, cât și de experiențele acumulate, așa și viața imaginativă i se îmbogățește, pe măsură ce dobândește tot mai multe cunoștințe. În ansamblu, caracteristicile imaginației unui copil de 5 ani diferă esențial de cele ale unui tânăr de 15 ani. Prin urmare, din punct de vedere didactic, cu ceea ce atragem atenția primului menționat nu se potrivește pentru cel de-al doilea și invers.

Este cunoscut faptul că între 8 și 15 ani elevii trec prin cele mai profunde schimbări fizice, psihice și intelectuale. De asemenea, viața imaginativă a acestora cunoaște transformări și schimbări profunde și continue. Este vârsta pasiunilor care sunt alimentate atât de imaginația lor bogată, cât și de afectivitatea vie ce îi caracterizează. Emoțiile îi ajută să își dezvolte relațiile sociale și să acumuleze experiențe de viață, adevărate povești pe care le împărtășesc de cele mai multe ori fie familiei, fie prietenilor, fie colegilor de clasă. Astfel, copiii dezvoltă conexiuni afective în cadrul grupurilor de care aparțin. În cadrul orelor de curs, fie la orele de geografie, matematică, istorie etc., cu cât predăm mai imaginativ, atractiv și rezonăm afectiv cu elevii, cu atât învățarea va fi mai eficientă și de lungă durată. Pe măsură ce trece timpul, așa cum imaginația acestora se modifică, așa și conținuturile școlare suportă adaptări. Depinde de noi cum prezentăm structurile narative, încât să trezim emoțiile școlărilor, pentru a le încuraja acestora dorința de cunoaștere și de afirmare. Prin urmare, imaginația implică emoții și structuri narative de calitate. Atracția extremelor și limitelor caracterizează ființa umană de-a lungul întregii vieți, mai ales la vârsta aceasta. Experiențele zilnice îmbogățesc imaginația tinerilor și le stimulează acestora abilitatea și fascinația de a gândi la informații mai îndepărtate și deosebite față de ceea ce știau. Ce este inexplicabil și neobișnuit stârnește în sufletele acestora uimirea. Totodată, admirația este generată de emoțiile pe care le trăiesc elevii din perspectivă romantică. Această capacitate contribuie la îmbogățirea vieții copiilor și îi orientează spre preocupări încărcate emoțional. De aceea, este ușor de constatat faptul că aceștia citesc cărți de aventuri cu supereroi și zâne, sunt interesați de fenomene ciudate și experiențe extraordinare, completează jurnale personale, scriu poezii, se identifică ușor cu personalități din sport, muzică etc. Cum societatea în care cresc copiii este guvernată de restricții, nu de puține ori aceștia își manifestă revolta spontană față de regulile impuse de către adulți, sub diferite forme, anume: rezistență, ezitare, preferințe muzicale, îmbrăcăminte etc., căci în această etapă din viața lor domină idealismul. Adesea subiecții încearcă roluri comportamentale care le implică în mod energic imaginația, de exemplu: unii vor să fie provocatori, alții salvatori, alții colecționari etc.

În volumul *IMAGINAȚIA ÎN PREDARE ȘI ÎNVĂȚARE ANII ȘCOLII GENERALE* Kieran Egan a menționat: *ceea ce face ca viețile altora să fie semnificative pentru noi este abilitatea noastră de a împărtăși imaginativ emoțiile lor, temerile lor, speranțele, intențiile etc.; de a ne gândi la ele ca și cum ar fi ale noastre; de a le dezvolta pe ale noastre în lumina posibilităților altora. Astfel, ne conectăm din nou la conexiunea afectivă. Umanizarea cunoașterii înseamnă predarea ei într-un context care face elevul capabil să se gândească la ea în termenii nevoilor, speranțelor și temerilor*

umane. (Kieran Egan, *IMAGINAȚIA ÎN PREDARE ȘI ÎNVĂȚARE ANII ȘCOLII GENERALE*, 2008, p.51).

Bibliografie:

1. Egan, K. (2008). *Imaginația în predare și învățare anii școlii generale*. București: Editura Didactica Publishing House.

ÎNVĂȚAREA EFICIENTĂ ȘI DURABILĂ

Prof. Roșoga Ana-Maria
Colegiul Național Ecaterina Teodoroiu Targu-Jiu, Gorj

Există modalități de a învăța rapid, eficient și durabil orice conținuturi dacă: ne cunoaștem și știm să ne valorificăm propriul potențial intelectual, deținem strategii de învățare, a adoptăm un stil de învățare care ne favorizează.

Fiecare modalitate de învățare este determinată de două categorii de factori:

- + preferința pentru un anumit mod de achiziționare a noilor informații
- + preferința emisferică cerebrală personală

Modalitatea principală de achiziționare a informației (simțurile analizatorii):

- + modalitatea vizuală-văzul(învățăm percepend, vazând, observând);
- + modalitatea auditivă-auzul(învățăm ascultând, discutând cu alții, întrebându-ne și cautând răspunsuri);
- + modalitatea tactilo-kinestezică(învățăm făcând, exersând, practicând ceva).

Creierul este implicat în procesarea informației, emisferele sunt funcțional diferențiate.

- + emisfera stângă este emisfera care procesează cu ajutorul simbolului, cuvintelor, transpune totul în limbajul simbolic;
- + emisfera dreaptă procesează informația prin intermediul imaginilor, transpune informația în scheme mintale, gesturi, mișcări.

Nici una dintre cele două emisfere nu este superioară celeilalte și fiecare execută sarcini specifice.

Preferința emisferică cerebrală nu este o opțiune conștientă a individului, fiecare persoană crește și utilizează preponderent una dintre cele două emisfere cerebrale.

Puține persoane folosesc ambele emisfere cerebrale în procesarea și stocarea informației. Când învățăm ceva nou pentru prima oară avem tendința aproape inconștientă de a procesa informația utilizând emisfera cerebrală dominantă.

Există diferențe de gen privind preferința emisferică cerebrală. Evoluează mai rapid emisfera cerebrală stângă(în copilărie) la fete, iar la băieți emisfera cerebrală dreaptă-de aceea înțeleg mai repede, se orientează mai bine.

Pentru a învăța mai rapid, eficient, ușor fiecare persoană trebuie să-și cunoască preferința emisferică, cerebrală proprie.

Preferința emisferică cerebrală a unei persoane poate fi folosită în avantajul ei facilitând și accelerând învățarea.

Elevul trebuie să-și identifice stilul personal de învățare, să-l utilizeze cu precădere în activitatea de învățare.

În educația formală organizarea instruirii diferențiate în funcție de stilul personal al elevului este greu de realizat. În acest context s-ar putea realiza: instruire diferențiată sau învățare prin cooperare în grupe mixte. Valorificarea stilului personal de învățare se poate realiza în condițiile învățării independente sau autodirijate.

În contextul discuțiilor s-au formulat câteva principii privind învățarea activă, eficientă. Aceste principii arată că participarea analizatorilor și a emisferelor cerebrale la realizarea învățării este diferită de la un individ la altul, dar se respectă anumite reguli generale:

- ☞ învățăm 10% din ceea ce citim
- ☞ 20% din ceea ce auzim
- ☞ 30% din ceea ce privim, vedem
- ☞ 50% din ceea ce auzim și facem în același timp
- ☞ 70% din ceea ce spunem
- ☞ 90% din ceea ce spunem și facem în același timp.

Crezul învățării active și eficiente: ”*Ce aud uit, ce aud și văd îmi amintesc puțin, ce aud, văd și întreb sau discut cu cineva încep să înțeleg, ce aud, văd, discut și fac îmi însușesc și mă deprind, ce predau altcuiva învăț, ceea ce pun în practică mă transformă.*”

Metode eficiente de învățare:

- ☞ **Sublinierea** este cea mai simplă și folosită tehnică de învățare pentru că nu necesită nicio pregătire anterioară, singurul efort fiind acela de a citi textul.
- ☞ **Marcarea cuvintelor-cheie** se poate realiza prin sublinieri, accentuări, scris înclinat, majuscule, scris de tipar, stelute, încercuiri etc.
- ☞ **Schemele sau notițele schematice** prezintă într-o formă schematizată grafic, asemănătoare unei diagrame scrise, punctele principale, esențiale ale unui subiect, în succesiunea lor logică. Schemele presupun reprezentarea unor figuri, desene, săgeți care să permită înțelegerea ideilor principale sau a legăturilor dintre ele.
- ☞ **Rezumatul** este o variantă extinsă a schemei. Este o tehnică foarte eficientă de organizare și recapitulare a materialului. Rezumatul se limitează la a reda pe scurt ideile principale ale unei lucrări, fără nicio intervenție personală.

Învățarea nu este un proces prin care transferăm un bagaj de cunoștințe dintr-o parte în alta, ci e un proces de transformare, un proces de schimbare din ceva în altceva. Tehnicile de învățare eficiente asigură reușita.

Bibliografie:

1. Manual clasa a VII-a, *Consiliere și dezvoltare personală*, Editura Litera
2. Neacșu I. *Metode și tehnici de învățare eficientă*, Ed. Militară, București, 1990.

EVALUAREA LA LIMBA ENGLEZĂ

Prof. Fote Cornelia Elizia
Liceul "Gheorghe Surdu" Brezoi, Vâlcea

Una din principalele componente ale procesului de învățare o reprezintă evaluarea, aceasta fiind o componentă esențială, alături de predare și învățare și furnizează informații despre calitatea și funcționalitatea acestora.

La clasă trebuie utilizate cel puțin cele trei forme de evaluare de bază, și anume: *evaluarea inițială (predictivă)*, *evaluare continuă (formativă)* și *evaluare sumativă (cumulativă)*.

Evaluarea inițială se aplică la începutul unui semestru, an școlar sau ciclu de învățământ, ea având atât o funcție diagnostică, cât și prognostică. Importanța evaluării inițiale constă în aceea că prin intermediul acesteia se plasează nivelul de cunoștințe de limba engleză al elevilor și se identifică unde există anumite probleme (competențe lingvistice deficitare în raport cu programa și nivelul nivelului de cunoștințe recomandat).

Evaluarea formativă se poate face în orice moment al lecției sau pe parcursul semestrului, a anului școlar și are funcție de reglare a actului didactic. Evaluarea formativă e la fel de importantă ca evaluarea inițială deoarece ajută la obținerea unui feed-back din partea clasei cu privire la informația predată pe tot parcursul anului școlar. De asemenea, acest tip de evaluare ajută la nuanțarea actului de predare – învățare și ajustarea acestuia în cursul semestrului / a anului școlar, astfel încât acesta să se plieze mai bine pe nevoile elevilor. La limba engleză, o componentă esențială a evaluării formative o reprezintă evaluarea orală a elevului. Acesta trebuie să fie capabil să comunice cu profesorul sau colegii în limba engleză. Prin aceasta se urmărește, pe lângă corectitudinea gramaticală și pronunție, obișnuirea elevilor să utilizeze limba engleză în public, acomodarea cu aceasta și diminuarea, pe cât posibil, a temerilor că nu vorbește/ pronunță corect. Aceste temeri sunt inerente când învățăm o limba străină, motiv pentru care profesorul trebuie să profite de orice ocazie pentru a încuraja elevii să utilizeze liber limba engleză.

Evaluarea sumativă se realizează de obicei la sfârșitul unui semestru, an școlar, ciclu de învățământ sau chiar la sfârșitul unui capitol. Ea are funcție de diagnoză a competențelor acumulate față de evaluarea inițială, funcție de ierarhizare și de certificare a unor cunoștințe în urma examenelor de bacalaureat, evaluare națională.

Prin intermediul evaluărilor sumative, care se pot manifesta prin teze, teste de progres la sfârșitul unor unități sau module, examene de bacalaureat, etc., se atestă nivelul la care a ajuns clasa în urma parcurgerii materiei planificate și care ajută la consolidarea finală a informației predate.

Teoria și practica pedagogică acreditează o gamă largă de metode de evaluare. Acestea se pot grupa în două mari categorii:

Metode tradiționale de evaluare - au primit această denumire datorită consacării lor în timp și utilizării lor frecvente în practica didactică;

Metode complementare de evaluare - sunt mai recente, au un pronunțat rol formativ și o mare capacitate de motivare a angajării elevilor în activitățile de învățare. Dintre acestea, cel mai des folosit este portofoliul elevului – metodă prin care se urmărește implicarea elevului în actul didactic,

dealtfel elevul fiind și principalul beneficiar, dar și competențele de limba engleză acumulate. Portofoliul poate constitui o oglindă a cunoștințelor de limba engleză a elevului.

Bibliografie:

1. Cerghit, I, *Metode de învățământ*, ediția a IV-a, revăzută și adăugită, Iași, Editura Polirom, 2006; Cucuș, C., *Pedagogie*, Iași, Polirom, 2000;
2. Ilie, Marian D., *Elemente de pedagogie generală, teoria curriculumului și teoria instruirii*, Timișoara, Editura Mirton, 2005;
3. Manolescu, M., *Evaluarea școlară. Metode, tehnici, instrumente*, București, Editura Meteor Press, 2006;
4. Mogonea, Florentin Remus, *Pedagogie pentru viitorii profesori*, Craiova, Editura Universitaria, 2010.

VIRGINIA WOOLF-A ROOM OF ONE'S OWN: THE ATTEMPT TO FIND THE CORE OF ONE'S SELF

Prof. Hălângău Orania-Florina
Liceul Tehnologic „Nikola Tesla”, București

Years after publishing *A Room of One's Own* in 1929, Virginia Woolf was reproached with the advancement of a thesis according to which a writer's identity is fundamentally androgynous and thus, for a woman, the act of writing should aim at the cancellation of her own femininity. From Woolf's point of view, a woman becomes a writer when she forgets that she is a woman. Within the feminist movement of the 70s and 80s, when essentialist theories appeared, such a thesis was pure heresy, since these theories defined the feminine conscience as definitely and absolutely different from the masculine one (Adrienne Rich, Mary Daly). According to such feminist theories, the fundamental basis of the female conscience is represented by corporeal experiences among which the most decisive one is the sacred maternity act.

Taking this as a starting point for discussing the feminine ethos and the androgyne theme in Virginia Woolf's creation, Elaine Showalter criticizes Woolf for avoiding confrontation with her own femininity. She also disapproves of Woolf's suppressing her frustrations and antipatriarchal rage by taking on the androgynous identity as a persona:

“At some level, Woolf is aware that androgyny is another form of repression or, at best, self-discipline. It is not so much that she recommends androgyny as that she warns against feminist engagement.” (Showalter, 2009, 236)

Woolf's capital sin, Showalter says, is that of trying to transcend her feminine identity amidst its fully assertion:

“She was deeply aware of the female literary tradition and cognizant of her own place in it. Her many affectionate essays about women novelists, poets, diarists and letter-writers reveal her need to define her own literary identity in some relationship to her predecessors. And, whatever one

might think of Bloomsbury, it was certainly a group in which art was freely discussed and practiced. But that last condition – freedom of thought and expression - she could not meet. Even in the moment of expressing feminist conflict, Woolf wanted to transcend it. Her wish for experience was really a wish to forget experience.” (Showalter, 230)

In her critique of Virginia Woolf's *A Room of One's Own*, Showalter states that the text does not really teach us, women, too much, since the author refuses to analyze her own feminine experience (Showalter, 240). Worse than that, just supposing Woolf adopted a confessional attitude and shares important aspects of her female biography, their efficiency would still be minimal anyway, as she is a wealthy woman, who leads a careless life. Accordingly, Woolf is an aesthete out of touch with reality:

“More profoundly, however, Woolf was cut off from an understanding of the day-to-day life of the women whom she wished to inspire; characteristically, she rebelled against aspects of female experience that she had never personally known and avoided describing her own experience.” (Showalter, 241-242)

At the same time, Elaine Showalter disagrees with what she considers to be artificial pleasure, feeble ludic spirit in *A Room of One's Own*.

Regarded from a radical feminine perspective, the concepts of *androgynous* and *personal room*, as Woolf posits them, are the equivalent of those of *eunuch* and *exile*. Consequently, they do not stimulate and emancipate, but inhibit and oppress, which serves no liberating purpose for women.

In response to the above reproaches, it should be stated that, instead of asserting and taking pride in getting the upper hand as a woman, the narrator Virginia Woolf builds her own feminism; according to it, woman neither opposes man, nor wants to compete with him in the name of sexual distinction. On the contrary, she represents his counterbalance, bringing equilibrium in a system whose functioning is not possible if either gender is missing:

“One has a profound, if irrational, instinct in favour of the theory that the union of man and woman makes for the greatest satisfaction, the most complete happiness. But the sight of the two people getting into the taxi and the satisfaction it gave me made me also ask whether there are two sexes in the mind corresponding to the two sexes in the body, and whether they also require to be united to get complete satisfaction and happiness? And I went on amateurishly to sketch the plan of the soul so that in each of us two powers preside, one male, one female; and in the man's brain the man predominates over the woman, and in the woman's brain the woman predominates over the man. The normal and comfortable state of being is that when the two live in harmony together, spiritually cooperating.” (Woolf, 2000, 96-97)

Woolf seems to echo Jung's conclusion which states that woman's consciousness is not inferior, but different from man's (Jung, 1966, 206). There are things which a woman is undoubtedly conscious of, but which a man simply does not have a clue about, as well as a man can have experiences which a woman may not single out (Jung, 206).

Without being arrogant when skimming through different works written by men, Virginia Woolf concludes that men, generally, do not excel in intuiting feminine psychology. This is not because they are not fine, thorough observers, but because genetics, thus biology, decided what experiences are accessible to either of them. Giving up vanity would solve many differences:

“But whatever the reason may be, it is a fact that one must deplore. For it means – here I had come to rows of books by Mr Galsworthy and Mr Kipling – that some of the finest works of our greatest living writers fall upon deaf ears. Do what she will a woman cannot find in them that fountain of perpetual life which the critics assure her there is. It is not only that they celebrate male virtues, enforce male values and describe the world of men; it is that the emotion with which these books are permeated is to a woman incomprehensible. It is coming, it is gathering, it is about to burst on one’s head, one begins saying long before the end. That picture will fall on old Jolyon’s head; he will die of the shock; the old clerk will speak over him two or three obituary words; and all the swans on the Thames will simultaneously burst out singing. But one will rush away before that happens and hide in the gooseberry bushes, for the emotion which is so deep, so subtle, so symbolical to a man moves a woman to wonder. So with Mr Kipling’s officers who turn their backs; and his Sowers who sow the Seed; and his Men who are alone with their Work; and the Flag – one blushes at all these capital letters as if one had been caught eavesdropping at some pure masculine orgy. The fact is that neither Mr Galsworthy nor Mr Kipling has a spark of the woman in him. Thus all their qualities seem to a woman, if one may generalize, crude and immature. They lack suggestive power. And when a book lacks suggestive power, however hard it hits the surface of the mind it cannot penetrate within.” (Woolf, 101)

Woolf promoted a non-essentialist attitude on femininity, rejecting a conception according to which the human being had immanently incorporated features which could be discovered methodically by studying a male figure. In addition, the Bloomsbury group, which Woolf was a member of, promoted an androgynous way of life which consisted in manifesting positive emotions, rejecting jealousy and the sense of domination, constructing and experiencing the freedom to develop both sides of nature, male and female, with no femaleness prevailing over maleness or the other way round:

“The fusion within the Bloomsbury group, perhaps for the first time, of “masculinity” and “femininity” made possible the ascendancy of reason which excludes violence but not passion; Bloomsbury consciously rejected stereotypes of “masculine” and “feminine” in favour of an androgynous ideal” (Heilbrun, 1973, 126).

Bibliography:

Primary Sources:

1. Woolf, Virginia, *A Room of One’s Own*, London: Penguin Books, 2000, Print;

Secondary Sources:

1. Heilbrun, Carolyn G., *Toward a Recognition of Androgyny*, New York: Harper Colophon Books, 1973, Print;

2. Jung, C. G., *Animus and Anima* in *Two Essays on Analytical Psychology* in THE COLLECTED WORKS, Princeton: Princeton University Press, 1966, trans. by R. F. C. Hull, E-book;

3. Showalter, Elaine, *A Literature of Their Own, British Women Writers, from Charlotte Bronte to Doris Lessing*, London: Virago Press, 2009, Print.

MIJLOACELE DE ÎNVĂȚĂMÂNT

**Prof. înv. primar Geangu V. Felicia – Vasilica
Școala Gimnazială Vadu Pașii, Buzău**

Mijloacele de învățământ, în ansamblu, însumează resursele materiale și tehnice selecționate și adaptate cu scopul de a facilita predarea-învățarea, de care dispune instituția de învățământ. Ca mijloacele de învățământ să își îndeplinească rolul pedagogic, trebuie să concorde cu funcțiile pe care le îndeplinesc.

Fiind utilizate în mod nemijlocit în procesul de instruire, acestea susțin și stimulează atât activitatea de predare-evaluare a cadrelor didactice, cât și eforturile școlarii de a înțelege noțiunile învățate, de a și le însuși și de a le aplica. Cu cât că instituția de învățământ dispune de o bază materială bogată, variată și utilizabilă, cu atât activitatea didactică devine mai performantă, mai practică și mai ancorată în realitățile prezente. Întreținerea mijloacelor materiale școlare trebuie să se realizeze în mod constant și responsabil, încât acestea să corespundă cerințelor învățământului de calitate de care avem nevoie. Rolul lor în activitatea de învățare este de a fi adevărate surse de inspirație, deoarece transmit, ilustrează și concretizează cunoștințele noi. În laboratoarele școlare întâlnim materiale intuitive naturale, fie în stare vie sau conservate, concretizate în colecții de insecte, plante, roci etc., care îi orientează și îi încurajează pe școlarii în acțiuni de căutare, identificare, clasificare, conservare etc. Spre exemplificare, de apreciat este activitatea profesorilor care, pe lângă colecțiile existente în dotarea școlii, expun în fața elevilor și ierbare, insectare etc. realizate de către colegii acestora, menținând treaz interesul colectiv de a învăța. Cum nu toate elementele pot fi extrase din natură, tot în scop didactic au fost realizate reproduceri miniaturale care susțin activitatea de învățare, de exemplu: mulaje, corpuri geometrice, machete etc. De pildă, în cadrul orelor de anatomie, profesorii folosesc cu succes mulajele cu secțiuni detașabile, care îi ajută pe școlarii să învețe despre corpul uman. Este importantă prezentarea elementului original în fața elevilor, dar în egală măsură este importantă și prezentarea înlocuitorului cât mai fidel al acestuia. Atât pentru orientarea atenției în anumite momente ale lecției, cât și pentru combaterea plictiselii și oboselii școlarii am folosit cu succes fotografii, hărți, albume, atlase, filme, desene, CD-uri, planșe etc., materiale care, pe lângă faptul că ne-au facilitat predarea-învățarea, au stârnit și menținut curiozitatea, interesul și motivarea tuturor participanților la ore. De asemenea, reprezentările simbolice îi ajută îndeosebi pe elevii mai mari să gândească din ce în ce mai abstract. Adică, cu cât ei vor folosi mai bine simbolurile, cu atât vor desluși, vor înțelege și vor interpreta desene realizate pe tablă, diagrame, scheme, planuri etc. O altă categorie de mijloace de învățământ sunt cele care ne ajută să formăm copiilor anumite deprinderi, pe care aceștia să le exerseze periodic într-un cadru organizat. Repetând experiențe în laboratoarele școlare, repetând deprinderi practice în cadrul orelor de lucru manual, repetând deprinderi artistice în cadrul corului școlar, repetând citi-scrisul în orele de abecedar etc., îi provocăm pe școlarii să învețe, să gândească variante noi, să își dezvolte imaginația, să își cultive gustul artistic, să dezvolte relații de prietenie și bună colegialitate, să își dorească să se afirme mai mult etc. În acest sens, avem nevoie de aparate și truse de laborator, instrumente miniaturale de țesut, instrumente muzicale, alfabetare, table matematice magnetice, jocuri tematice, calculatoare, materiale sportive,

casetofoane etc. Este de dorit ca mijloacele tehnice audio-vizuale să fie în pas cu tehnica actuală și să fie bine întreținute și utilizate, deoarece ne aflăm în secolul digitalizării. Este necesar ca școlile să fie dotate cu rețele de internet și calculatoare, încât procesul de învățământ să nu sufere, chiar dacă omenirea trece printr-o criză sanitară. În egală măsură, trebuie să evaluăm rezultatele acțiunilor noastre didactice, încât copiii să afle cât și cum au învățat, iar noi să venim în sprijinul lor. În acest scop, utilizăm în mod eficient teste (inițiale, finale etc.), fișe, scheme, lucrări de control, rebusuri etc.

Cu cât cunoaștem potențialul didactic al mijloacelor de învățământ, cu cât le selectăm și le raportăm la obiectivele de atins și conținuturile de predat, cu cât le integrăm mai firesc în lecțiile propuse, cu cât le acordăm timpul necesar folosirii, cu cât dirijăm în mod discret atenția copiilor în utilizarea lor, cu cât valorificăm rezultatele învățării, cu cât le combinăm și cu cât știm să le folosim, cu atât activitatea noastră de predare-învățare-evaluare este mai eficientă și durabilă.

Bibliografie:

1. Cerghit, I., Bunescu, V. & Crețu, E. *Pedagogie școlară didactică generală. Manual pentru clasa a XI-a - licee pedagogice (învățători)*. București: Editura didactică și pedagogică, 1982.

LES MÉTHODES MODERNES UTILISÉES EN CLASSE DE FLE

Profesor Moise Mihaela

Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu” Constanța

Au début de l'année scolaire, le professeur se propose d'atteindre certains objectifs, afin d'obtenir des résultats supérieurs à ceux de l'année précédente, justifiant ainsi les efforts d'une meilleure éducation du point de vue qualitatif. Nous pouvons affirmer que tout ce que les élèves apprennent est essentiel, mais il ne faut pas oublier que c'est très important la façon dont ils le font. Le plaisir avec lequel les élèves sont impliqués dans l'activité d'apprentissage de la langue française dépend des efforts et des méthodes de l'enseignant.

Les élèves souhaitent que les activités en classe de FLE se déroulent de manière agréable, et que les connaissances transmises soient attrayantes et intéressantes. De ce fait, il est important que les enseignants utilisent pendant leurs cours des méthodes modernes et des stratégies d'enseignement. En donnant aux élèves la chance de s'exprimer et de se manifester librement et de manière créative, dans un environnement stimulant et diversifié, l'enseignant peut dire qu'il a réalisé les activités de manière intégrée en tenant compte du fait que les élèves sont différents non seulement du point de vue émotionnel mais aussi du point de vue de leurs compétences.

Nous pouvons constater que l'aspect affectif est essentiel en classe. D'une part, certains élèves sont très timides et ont peur de réagir. D'autres, sont stressés, ou ils sont démotivés, manqués d'intérêt ou de confiance en soi. D'autre part, certains enseignants ont une attitude trop autoritaire et sévère envers leurs élèves. En ce cas, l'utilisation des jeux didactiques représente une solution qui peut apaiser les tensions, détendre l'atmosphère et augmenter la motivation des élèves. Dans le cadre de ces activités, les élèves timides qui n'osent pas parler devant la classe par peur de se tromper, se

sentent plus libres de s'exprimer, réussissent à s'intégrer plus facilement dans un groupe et participent aux tâches en équipes.

Il arrive souvent que les élèves soient fatigués ou ennuyés, surtout si la classe de français est la dernière dans leur emploi du temps. L'enseignant peut proposer de petits jeux thématiques amusants, pour éveiller leur intérêt et pour les amener à participer avec plaisir à l'accomplissement des tâches demandées. Un tel jeu peut être le jeu de mime. L'enseignant inscrit sur des feuilles de papiers le nom d'animaux ou de métiers que les élèves devront mimer. Ce jeu permet aux élèves d'acquérir des notions lexicales, tout en s'amusant.

Une autre méthode qui peut être employée pour attirer les élèves vers l'étude du français est l'utilisation de l'humour qui représente un outil efficace, pouvant faciliter le processus d'enseignement-apprentissage. En effet, les activités qui impliquent l'humour suscitent un sentiment de bien-être et le désir d'acquérir des connaissances. Les structures grammaticales, souvent difficiles et ennuyeuses peuvent être introduites ou expliquées à l'aide de différentes formes d'humour. Les blagues, les devinettes, les dessins drôles, les bandes dessinées, des textes humoristiques, doivent être variés et adaptés à l'âge des élèves. Ces documents attirent leur attention, les amusent et en même temps suscitent l'envie d'acquérir des connaissances.

L'humour joue un rôle important, car les barrières psychologiques entre l'enseignant et les élèves peuvent être réduites. Cela se passe quand ils peuvent rire avec l'enseignant, qui n'est plus perçu comme une personne autoritaire, mais comme une personne plus proche d'eux.

Il faut quand même préciser que l'emploi de l'humour en classe de FLE comporte certains risques. D'abord, l'enseignant doit faire attention au type d'humour utilisé, tout en évitant l'ironie ou le sarcasme, pour ne pas blesser les élèves. Puis, il ne faut pas oublier le dosage de l'humour. Si l'enseignant utilise trop l'humour, il risque de perdre son autorité, parce que les élèves peuvent comprendre qu'à l'école on ne fait que s'amuser.

Une autre méthode pour travailler la phonétique, le lexique et la grammaire en classe de FLE est l'utilisation de la chanson, qui peut être exploitée en classe de FLE, pour motiver les élèves et pour créer une atmosphère positive, favorable à l'apprentissage. La variété des sujets et des registres abordés par la chanson favorise un aperçu diversifié de la société française.

En conclusion, apprendre le français à l'aide des méthodes modernes favorise un climat propice en classe et facilite l'acquisition des connaissances lexicales et grammaticales.

Bibliographie:

1. Ziv, A., Ziv, N, *Humour et Créativité en Education*, Creaxion, Paris, 2002
2. Viau, R., *La motivation : condition au plaisir d'apprendre et d'enseigner en contexte scolaire*, 3ème Congrès des Chercheurs en Éducation, Bruxelles, 2004

HARTA CONCEPTUALĂ- METODĂ ALTERNATIVĂ DE EVALUARE

Profesor Feodor Mioara-Ștefania
Școala Gimnazială Nr. 6 „Nicolae Titulescu” Constanța

Harta conceptuală reprezintă o metodă alternativă de evaluare ce poate fi folosită cu succes în orele de istorie. Ea reprezintă un instrument grafic pentru organizarea și reprezentarea cunoștințelor. Este o reprezentare grafică a componentelor unui proces sau concept, precum și a relațiilor dintre ele. Utilizarea ei facilitează memorarea mai rapidă și mai eficientă a informației.

Hărțile conceptuale („conceptual maps”) sau *hărțile cognitive* („cognitive maps”) pot fi definite drept oglinzi ale modului de gândire, simțire și înțelegere ale celor care le elaborează. Reprezintă un mod diagramatic de expresie, constituindu-se ca un important instrument pentru predare, învățare, cercetare și evaluare la toate nivelurile și la toate disciplinele.

După modul în care se organizează grafic informația, hărțile conceptuale pot fi de mai multe tipuri: hărți conceptuale de tip „păianjen” - sunt organizate prin plasarea unui concept-cheie în centrul hărții și sunt evidențiate legăturile între acesta și alte concepte; hărți conceptuale „ierarhice” - plasează conceptele în ordinea descrescătoare a importanței lor; hărți conceptuale „liniare” - toate conceptele sunt considerate de aceeași importanță, fiind evidențiate doar legăturile de dependență; hărți conceptuale „sistemice” - organizează informația asemănător cu hărțile „liniare”, doar că se adaugă „intrările” (modul prin care se ajunge la noile concepte) și „ieșirile” (la ce concepte se poate ajunge, pornind de la cele reprezentate deja).

Hărțile conceptuale pot fi folosite la ora de istorie atât pentru sistematizarea unor informații cât și pentru evaluarea unor cunoștințe dobândite în cadrul anumitor lecții.

În continuare vom prezenta un model de evaluare folosind o hartă conceptuală de tip „ierarhic” pentru tema *Momente de rezistență față de regimul comunist*, la clasa a VII –a (fig.1). Activitatea se va desfășura atât individual cât și pe grupe și își dorește să evalueze atât cunoștințele elevilor acumulate în cadrul lecției cât și capacitatea lor de a organiza logic cunoștințele, de a stabili conexiuni și relații între noțiuni.

Activitatea la clasă parcurge următoarele etape:

1. Selectarea conceptelor

Activitatea se desfășoară în clasă, pe 6 grupe mixte formate din câte 4 elevi. Profesorul enunță conceptul-cheie pentru fiecare grupă, astfel:

Grupa 1: Iugoslavia

Grupa 3: Ungaria

Grupa 5: Cehoslovacia

Grupa 2: R.D.G

Grupa 4: Albania

Grupa 6: Polonia

Elevii au sarcina de a selecta conceptele particulare subordonate acestor concepte generale, urmărind elementele mișcării: anul, liderii, specificul mișcării

2. Scrierea conceptelor pe cartoane de formă dreptunghiulară

Grupele vor decupa cartoanele și vor scrie conceptele folosind culori diferite. Pentru concepte de importanță egală, din aceeași categorie, se folosește una și aceeași culoare. Se stabilesc de comun acord, pentru toate grupele, culorile destinate conceptelor din categoriile: anul, liderii, specificul mișcării.

3. *Așezarea cartoarelor pe bancă și imaginarea unor legături între concepte- activitate pe grupe.*

4. *Aranjarea la tablă a distribuției spațiale a cartoarelor pentru a obține o hartă a conceptelor cât mai sugestivă în ansamblu.*

Cartoarele celor șase grupe vor fi amestecate. Profesorul așează în partea de sus a tablei un carton cu conceptul-cheie- U.R.S.S. Elevii aleg conceptele imediat subordonate, le plasează pe tablă în jurul noului concept-cheie enunțat și trasează legăturile dintre concepte prin săgeți. Activitatea continuă până la epuizarea cartoarelor. Acolo unde profesorul consideră că este cazul, elevii sunt solicitați să definească și să explice unele concepte. O serie de cartoane albe pot fi completate în final dacă există noi propuneri de concepte din partea elevilor.

5. *Transpunerea grafică a construcției obținute*

Elevii desenează în caiete harta conceptuală, rearanjând distribuția cartoarelor, pentru a obține un ansamblu sugestiv (activitate individuală).

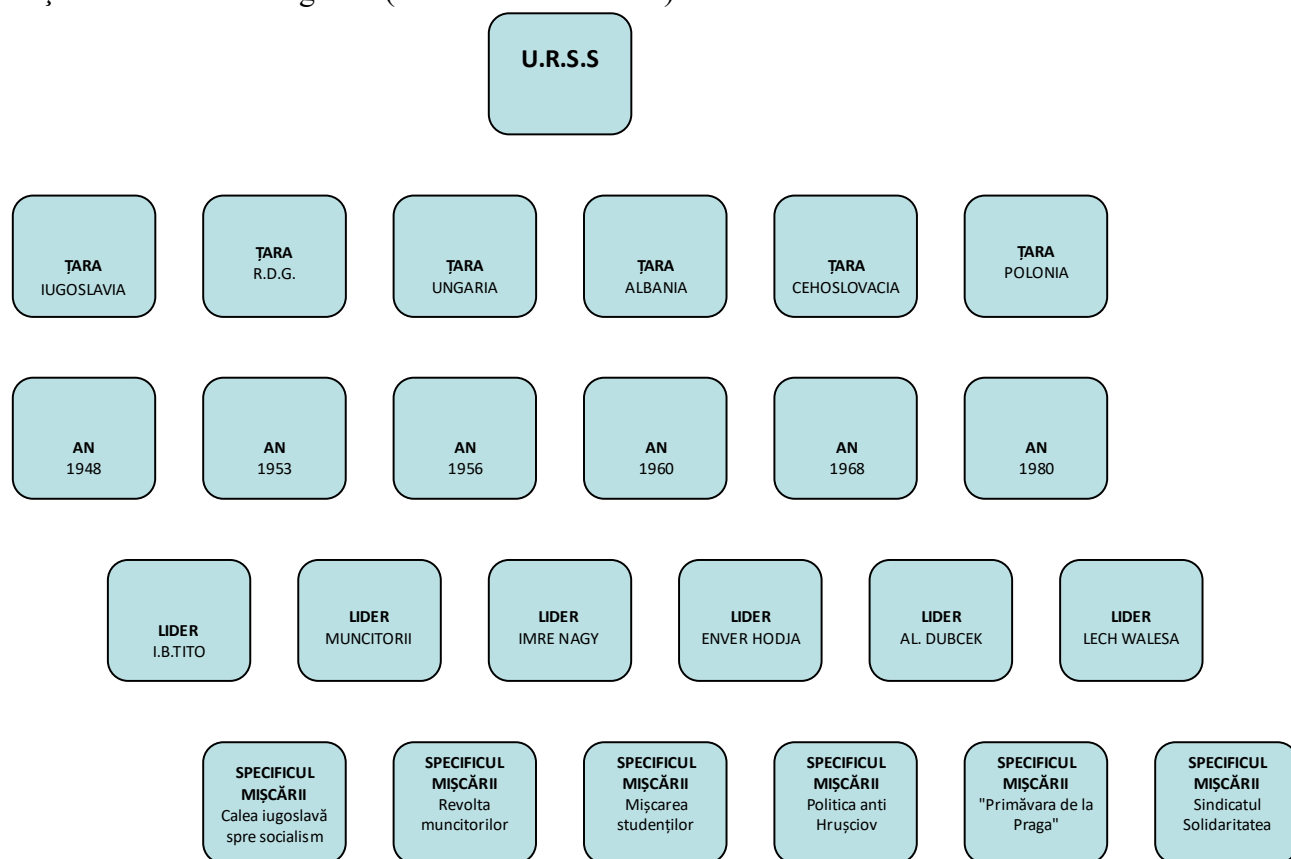

Fig. 1 Hartă conceptuală de tip „ierarhic”- Momente de rezistență față de regimul comunist

Se evaluează astfel capacitatea elevilor de a organiza informația și de a stabili conexiuni și relații între noțiuni.

Utilizarea hărților conceptuale prezintă o serie de avantaje și dezavantaje. Dintre avantaje amintim: facilitarea evaluării,, organizarea cunoștințelor deja existente, facilitarea înțelegerii și cunoașterii, determinarea elevilor să practice o învățare activă, logică, etc. Ca și dezavantaje precizăm

faptul că hărțile conceptuale sunt cronofage și de asemenea faptul că elevii depun un efort intelectual intens.

Bibliografie

1. Oprea, C.L., *Strategii didactice interactive*, Editura didactică și pedagogică., București, 2006.
2. Radu, I. T., *Evaluarea în procesul didactic*, Editura didactică și pedagogică., București, 2008.
3. Rangu M., Boboc C., *Caietul metodic al profesorului de istorie*, Editura Lidiana, Suceava, 2008.

ÎMPREUNĂ VOM FI MAI BUNI!

Prof. inv. primar Geangu V. Felicia – Vasilica
Școala Gimnazială Vadu Pașii, Buzău

Dacă în primii ani de învățământ am înscris în documentele școlare foarte puțini elevi cu nevoi speciale, cu trecerea timpului am observat prezența acestora atât în clasele pe care le-am coordonat, cât și în alte colective de școlari. Mai precis, am constatat faptul că în generațiile din ultimii ani am avut măcar câte un elev care mi-a solicitat mai multă și documentată atenție. În cadrul activităților școlare pe care le-am desfășurat, cum ar fi: lecții zilnice, întreceri sportive, excursii, serbări, concursuri de recitări etc., am constatat cum unii școlari dovedeau instabilitate emoțională excesivă, putere slabă de concentrare, dorință minimă de afirmare și cooperare, stimă de sine scăzută, tendința de a nu respecta reguli și de a nu-și asuma faptele, înclinația spre o viață dezordonată, comunicare deficitară, tendința de autoizolare și violență, orizont de cunoaștere limitat, lipsă de inițiativă, empatie scăzută, subestimarea sinelui, preocupare minimă față de sarcinile școlare primite etc. Toate acesteste particularități negative din viața lor au dus la multe eșecuri școlare, deși străduințele mele au fost cu bune intenții iar unii părinți au fost cooperanți și dornici să își ajute copiii. Unele situații pe care le-am întâlnit la clasă erau complexe și noi, cu atât mai mult cu cât nu primeam de fiecare dată sprijinul părinților și aveam puține informații despre copiii cu nevoi speciale. De cele mai multe ori, în asemenea cazuri absenteismul era frecvent și dificil de combătut, chiar dacă realizam vizite la domiciliile celor vizați și încercam să îi aduc la școală. Uneori eforturile îmi erau răsplătite, altele nu. Cu timpul, căpătând experiență didactică, citind cărți de specialitate, participând la activitățile cercurilor pedagogice, implicându-mă în activitățile comisiilor metodice, punând în discuție colegilor de catedră situațiile problematice de la clasă și cunoscând mai bine familiile copiilor cu nevoi speciale, am gestionat tot mai bine situațiile, încât i-am ajutat pe mulți dintre aceștia să nu abandoneze școala și să se integreze în colectivele de care aparțineau. De asemenea, în realizarea acestor obiective i-am implicat pe colegii lor și pe părinții acestora, care au contribuit la buna desfășurare a vieții noastre școlare. Totodată, ori de câte ori a fost cazul, am primit sprijinul corespunzător din partea conducătorilor școlilor în care mi-am desfășurat activitatea didactică. În ultimii ani, la școala la care activez, copiii cu nevoi speciale au fost coordonați în activitățile școlare și de către profesorul itinerant. Am reușit să îi cunoaștem mai bine și să le înțelegem particularitățile individuale, încât le-am coordonat

activitatea școlară în mod diferențiat, eficient și la timp, evitând de cele mai multe ori abandonul școlar.

Spre exemplificare, am avut un astfel de elev, pe M. C., aflat în plasament familial, în grija unor rude. Cu toate că acesta a fost diagnosticat cu ADHD, dislelie și retard mental ușor, a fost înscris la clasa pregătitoare, chiar dacă nu a frecventat prea mult timp grădinița. Școlarul M.C. înțelegea foarte greu noțiunile simple, avea memorie mecanică, auditivă și de scurtă durată, folosea un vocabular redus și o exprimare orală greoaie, dovedea motivație de învățare extrinsecă, manifesta interes inegal și fluctuant față de sarcinile școlare pe care la primea, arăta agresivitate verbală dar și fizică în relațiile școlare și sociale, era egocentric și se adapta dificil în fața situațiilor noi. Cum copilul avea atât un nivel de dezvoltare psihointelectuală scăzut, cât și rezultate școlare mediocre, la recomandarea psihologului clinician a beneficiat în cadrul școlii noastre atât de integrare individuală cu profesor itinerant, cât și de sprijin educativ suplimentar. Având în vedere că întreținătorii legali ai acestuia erau excesivi de autoritari față de el și manifestau interes scăzut față de școală, încă de la început comunicarea noastră a fost deficitară și sporadică, pentru că nu îl aduceau prea des la ore, nu participau la ședințele cu părinții și nu acceptau comportarea diferită și dificilă a micuțului în colectivitate. Cu toate acestea, am reușit să îi cunosc, să le câștig încrederea, să îi ajut să înțeleagă situația copilului, fiind bine intenționată, documentată, insistentă și consecventă în explicații și cerințe, urmărind evitarea eșecului școlar. În același scop am cules informații despre subiectul în discuție de la fostele doamne educatoare, de la preotul satului, de la vecini, de la prieteni, tovarăși de joacă etc. Cum familia acestuia era de etnie romă, bariera de comunicare dintre mine și copil era vizibilă, pentru că acesta nu prea știa limba română. În ciuda dificultăților pe care le-am întâmpinat, adulții implicați au conștientizat atât situația și nevoile copilului, cât și posibilitatea de a le fi luat și dat spre îngrijire altei familii. Drept urmare, l-au dus la controalele de specialitate recomandate (la psiholog, logoped și oftalmolog) și au continuat colaborarea cu școala. În ceea ce mă privește, pentru a-l înțelege și pentru a-l ajuta pe M.C. am citit cărți de specialitate și am aplicat în activitatea didactică învățămintele concluzionate, de exemplu: *Psihologia persoanelor cu cerințe speciale Strategii diferențiate și incluzive în educație* - Alois Gherguț, *Tratat de logopedie Vol.II* - Emil Verza, *Psihologia copilului* – Robin Harwood, Scott A. Miller și Ross Vasta etc. Totodată, am elaborat planificări școlare adaptate, respectând programele școlare în vigoare, documente care mi-au ghidat activitatea didactică. De asemenea, am înștiințat atât conducerea școlii, cât și colegii de catedră despre particularitățile lui M.C. și despre tratarea diferențiată și adaptată pe care trebuia să o aplicăm în cazul acestuia. La nivelul clasei am explicat elevilor și părinților caracteristicile copilului în cauză, insistând atât pe menținerea unei comunicări eficiente, cât și pe valorificarea bunelor practici și a următoarelor trăsături de caracter: îngăduință, întrajutorare, respect, solidaritate, bunătate, cinste, compasiune, conștiinciozitate, discreție, iertare, inițiativă, prudență, răbdare, recunoștință, toleranță etc. Cum prezența la școală a copilului a fost tot mai bună, rezultatele au început să se vadă, cu atât mai mult cu cât l-am implicat în simulări pozitive, pentru a-i afla anumite înclinații pe care i le-am valorificat în diferite situații de învățare. Așa am aflat că îi plăcea să picteze, să decupeze, să asambleze, să cânte etc. Chiar dacă școlarul nu a reușit să își însușească cunoștințele minime corespunzătoare clasei pregătitoare, i-am acordat încredere și afecțiune, promovându-l. Asemănător am procedat și în următorii ani școlari, fără a pierde din vedere particularitățile subiectului și dorința lui de a fi acceptat

și iubit. Împreună cu profesorul itinerant am realizat planuri de intervenție care au urmărit scoaterea lui din rolul negativ și restaurarea imaginii de sine, în vederea consolidării relațiilor colegiale. De asemenea, i-am adresat sarcini didactice simple, clare și măsurabile, l-am așezat în bancă alături de un coleg liniștit și ordonat, l-am implicat în toate activitățile extrașcolare, i-am încurajat opiniile personale, l-am recompensat constant cu aplauze și mici bucurii, i-am orientat energia în scopuri creative, i-am expus desenele la panoul clasei, l-am convins să accepte ajutorul colegilor, l-am responsabilizat cu diferite sarcini care îi făceau plăcere (să sune din clopoțel, să strângă caietele colegilor etc.), l-am rugat să ne învețe cuvinte din limbajul specific, i-am oferit mici cadouri, i-am acordat pauze suplimentare, l-am ajutat să înțeleagă valoarea muncii personale etc. În cadrul activităților pe care le-am desfășurat atât la nivelul clasei, cât și la nivelul școlii am respectat apartenența copilului la grupul etnic și l-am ajutat să își dezvolte identitatea. Metodele pe care le-am folosit în înțelegerea și susținerea acestui caz special au fost: explicația, descrierea, instructajul, conversația euristică, descoperirea, discuțiile, povestirea, studiul individual, reflecția, munca în echipă etc.

În concluzie, am sincronizat nevoile speciale ale subiectului cu cerințele învățământului de masă, respectându-i particularitățile de vârstă și individuale, abordând cele mai eficiente variante de comunicare didactică și implicând persoanele care îl puteau ajuta să evolueze. Ca urmare, mulțumim celor care ne-au susținut în acest demers! Copiii cu nevoi speciale trebuie să fie diagnosticați la timp și să fie ajutați cu terapii ocupaționale și abordări pedagogice adaptate. De asemenea, familiile acestora au nevoie de consilierea și susținere pe termen lung. Starea de bine a copiilor se reflectă în familie, comunitate și societate. Stă în puterea noastră să contribuim în acest sens, căci binele lor înseamnă și binele nostru!

FOLCLORUL ROMÂNESC – NESECAT IZVOR DE APĂ VIE

Învățător Dițiu Gianina
Liceul Teoretic Ioan Petruș Otopeni, Ilfov

Fiecare copil este o ființă unică. Pe măsură ce se maturizează se observă din ce în ce mai clar cum se dezvoltă și se structurează propria-i personalitate: din ce în ce mai independent, are propriul său bagaj de cunoștințe, atitudini și aptitudini, valori și credințe.

De aceea, elevii trebuie îndrumați să-și îndrepte atenția spre fondul străbun de valori artistice și documentare pentru a-l aprofunda, a-l iubi și a-l răspândi. Noi, dascălii, suntem chemați să-i îndrumăm în acest sens. Cu ajutorul unor discipline opționale am reușit să-i fac pe elevi să pătrundă în tainele comorilor înțelepciunii și creației populare.

Cunoașterea obiceiurilor și a tradițiilor populare locale are o importanță deosebită, datorită conținutului de idei și de sentimente, a faptelor care oglindesc trecutul bogat și valorile poporului nostru. Cea mai mare parte a poeziei populare este cântată. În cadrul cântecului popular local, muzica și poezia alcătuiesc un tot inseparabil. În cadrul colindelor, de cele mai multe ori, textul este recitat, uneori prezintă o melodie simplă, ritmică, lesne învățate de copii.

De obicei, colindul îl încep copiii, căci *inocența vârstei oferă condiția prealabilă de puritate socială, garanție sigură a eficienței urărilor*. Obiceiurile străvechi exprimă strânsa legătură a omului cu natura: *Dodola, Sânjorjul, 40 de sfinți*.

Portul popular vine să completeze frumusețea și bogăția patrimoniului artistic al poporului nostru. În cadrul acestor ore se începe învățarea prin confecționarea de costume populare pentru păpuși. Este de remarcat corelația dintre lecțiile de cusături și de desen decorativ. Realizând diferite modele decorative, se poate executa conturul acestora, prin folosirea punctelor adecvate, în special a punctului național românesc-cruciulița.

Ceea ce se învață în primele clase ale școlii constituie un suport durabil al achizițiilor culturale din anii următori. Alegând acest curs ca disciplina opțională am încercat să-l realizez cât mai original și atractiv. În primul rând, pe baza programelor de educație muzicală, educație plastică și abilități practice, precum și a însemnărilor mele în ceea ce privește cântecele, datinile, tradițiile și obiceiurile locale.

Planificarea calendaristică a acestor ore am conceput-o în funcție de sărbătorile religioase mai importante din cursul anului, precum și a celor patru anotimpuri.

Am procedat astfel deoarece unele dintre aceste tradiții, obiceiuri străbune se mai păstrează încă, putând fi văzute, iar cele dispărute să fie măcar introduse în viața școlii.

Elementele de folclor local folosite de către profesor cu măiestrie și înțelepciune, imprimă elevilor o notă de apropiere afectivă, sporindu-le interesul față de folclor, față de tradițiile și obiceiurile locale.

Rolul școlii, este de a dezvolta elevilor gustul pentru o pregătire temeinică, profundă. La lecțiile de folclor, profesorul trebuie să reunească toate disciplinele muzicale studiate de către elev și să se străduiască ca să-i explice toate problemele, până când elevul se deprinde să vorbească și să audă ca un adevărat muzician.

El trebuie să fie învățat să descopere, analizând, că în cazul muzicii culte sunt necesare cunoștințe de istoria muzicii, de teorie a muzicii, forme muzicale, precum și interesul de a descoperi cât mai multe despre peronajul pe care trebuie să îl interpreteze, despre lucrarea din care face parte, de unde este inspirată acțiunea, etc.

Iar în cazul muzicii tradiționale elevul trebuie să stăpânească noțiuni de teoria muzicii, de forme muzicale, noțiuni de etnografie și folclor, de literatură populară, istoria muzicii populare, etc. Când elevul va parcurge toți acești pași va fi capabil să păstreze și să promoveze la rândul său folclorul autentic, dansul și cântecul popular, obiceiurile și tradițiile noastre culturale.

De aceea am implementat în cadrul școlii opționalul de folclor „*Cântec, joc și voie bună*” aducându-mi prin acest proiect aportul la încurajarea tinerilor de a se implica în păstrarea și promovarea acestor nestemate.

Introducerea opționalului „*Cântec, joc și voie bună*” în curriculum-ul școlii, dă posibilitatea unui număr de tineri talentați să-și formeze diferite deprinderi pentru interpretarea corectă a cântecelor populare, să învețe pașii de joc popular specific zonelor țării, să desfășoare o bogată activitate cultural-artistică în cadrul școlii și înafara ei. Din punct de vedere artistic, social, cântul popular este mijlocul de talmăcire a melodiilor folclorice specifice fiecărui popor.

IMPORTANȚA DESENULUI ÎN VIAȚA COPILULUI

Prof. înv. primar Geangu V. Felicia – Vasilica
Școala Gimnazială *Vadu Pașii*, Buzău

Din cele mai vechi timpuri, oamenii și-au exprimat gândurile și emoțiile sub forme tot mai evaluate și combinate, încât s-au făcut înțeleși, au fost acceptați în grupurile aparținătoare și și-au dezvoltat personalitatea, ușurându-și existența. Dacă inițial au folosit gesturile și sunetele ca modalități de comunicare, experiențele de viață ulterioare le-au deschis orizonturi noi, determinându-i să-și pună întrebări și să caute răspunsuri, evoluând pe drumul cunoașterii. Ca urmare, vorbirea și scrisul au devenit activități esențiale în viața oamenilor. Cu timpul, aceștia și-au înfrumusețat spiritul prin pictură, sculptură, arhitectură, muzică, dans, literatură și cinematografie.

Emoțiile profunde, creativitatea, spontaneitatea, dorința de exprimare, sensibilitatea etc. au însoțit ființa umană la orice vârstă, încă din fragedă copilărie. Cea mai la îndemână formă de exprimare a copilului a fost desenul, prin care acesta își exterioriza ceea ce nu putea verbaliza, prin care își conștientiza treptat sinele și prin care se pregătea pentru învățarea scrisului. Mai precis, învățând să utilizeze anumite tipuri de creioane potrivite vârstei lui, să adopte poziția corectă a corpului din punct de vedere ergonomic, să așeze suportul de lucru în bătaia luminii, să își cunoască și să își folosească propriile mâini, să folosească instrumentele de desenat, să traseze elemente grafice simple, să mențină instrumentele de lucru în ordine etc., cel mic se pregătea pentru școală. Numeroși psihologi și terapeuți au înțeles corespondența dintre desenele realizate de copii și personalitatea lor. De aceea, în urma unor studii minuțioase, specialiștii au elaborat teste pe diferite teme (familie, culori, școală, casă etc.), le-au aplicat, le-au interpretat și au popularizat concluziile desprinse. În acest sens, pentru a înțelege starea de spirit a școlărilor am studiat volumul *DESENEAZĂ CEVA! INTERPRETĂRI PSIHOLOGICE ALE DESENELOR COPILOR*, scris de Joe-Ann Benoit și Graziella Pettinati, în care, la capitolul 5, *Cheile decodării*, autorii au menționat ce simbolizează culorile. Atât preponderența, prezența/absența, asocierea, cât și numărul acestora ne pot ghida în acțiunile noastre de a studia desenele și de a afla informații suplimentare despre personalitățile copiilor pe care îi observăm, având în vedere vârstele lor, contextul în care își duc viața, dar fără a uita diferențele culturale. Așa cum au menționat autorii în lucrarea amintită, *Albul exprimă ceea ce nu poate fi comunicat, tăcerea, visul, reflecția, interiorizarea..., ... culoare a sensibilității, a emoției, a liniștii, albastrul este pasiv, senin, calm. Este interiorizare..., ... maroul, culoarea pământului, reprezintă căutarea siguranței, nevoile primitive și importanța satisfacerii nevoilor senzoriale, cum ar fi hrana..., ... griul ar putea însemna o dificultate de exprimare a sentimentelor, o refulare, plictiseală sau tendința de a se ține departe, de a rămâne în umbră..., ... galbenul este culoarea veseliei, a optimismului, a deschiderii spre lume, a dorinței de participare sau a voinței de a merge mai departe..., ... negrul exprimă tristețea, închiderea în sine sau chiar disperarea...asociat cu sentimentul de culpabilitate, de pasivitate tragică...ar putea reprezenta și negarea sau revolta..., ... culoarea portocalie reprezintă vitalitate, curiozitate, dorință de reușită, dinamism. Exprimă bucuria,*

veselia..., ... **rozul** reprezintă afectivitatea lipsită de pasiune sau de agresivitate..., ... **roșul** exprimă acțiunea, puterea dorințelor, nevoia de mișcare. În exces, ar putea reprezenta impulsivitatea, agresivitatea sau furia..., ... **verdele** are o legătură cu stima de sine, cu nevoia de a fi recunoscut și respectat, indică o dorință de comunicare... sugerează calmul... perseverență, tenacitate și constanță în comportament... și ... **violetul** simbolizează ambivalența între doi poli... sau dorința de ascundere a sentimentelor. (Joe-Ann Benoit și Graziella Pettinati, *DESENEAZĂ CEVA! INTERPRETĂRI PSIHOLOGICE ALE DESENELOR COPIILOR*, 2014, p. 54 – 58).

În concluzie, desenul este o modalitate plăcută de a comunica, de a ne pune în valoare elevii, de a le favoriza instalarea dominanței manuale și de a îi pregăti pentru scris. De asemenea, desenul are un important rol terapeutic, deoarece ajută subiecții să își exprime emoții apăsătoare și toxice, fiind uneori o adevărată supapă de siguranță. Să nu uităm că fiecare desen este unic, așa cum creatorul său este unic!

Bibliografie:

1. Benoit, J.-A. & Pettinati, G. (2014). *DESENEAZĂ CEVA! INTERPRETĂRI PSIHOLOGICE ALE DESENELOR COPIILOR*. București: Editura Aramis.

HARTA – MIJLOC DE INVĂȚĂMÂNT DE BAZĂ ÎN PREDAREA GEOGRAFIEI

Profesor Fote Cornelia Elizia
Liceul "Gheorghe Surdu" Brezoi, Vâlcea

În viața de zi cu zi folosim hărțile fără să ne gândim prea mult. Căutăm în ele lumea care ne înconjoară și informații despre aceasta : căutăm o stradă, planul metroului, utilizăm Google Map pentru a localiza un oraș sau folosim un program de navigare pentru a ajunge la o anumită adresă. Și toate acestea fără să realizăm că, de fapt, utilizăm o hartă, un plan sau coordonate GPS.

Harta reprezintă mijlocul principal prin care este redată vizual lumea înconjurătoare – atât cea actuală, cât și cea istorică.

În predarea geografiei, harta este foarte importantă deoarece ajută elevii să acceseze informațiile geografice și să-și dezvolte propria gândire spațială. Mulți studenți învață mai bine atunci când au în fața ochilor o reprezentare vizuală a informațiilor și spațiilor geografice, iar harta poate face acest lucru. Există o multitudine de hărți, în funcție de informațiile prezentate de acestea, cum ar fi:

- **Harta fizică** – prezintă caracteristicile fizice ale teritoriului prezentat și este cel mai des întâlnit tip de hartă.

- ✚ *Hărțile economice* – prezintă preponderent informații economice pentru un anumit teritoriu, cum ar fi harta resurselor minerale, harta industriei chimice, etc.
- ✚ *Hărțile meteorologice sau climatice* – prezintă starea vremii, tipurile de climă sau alte informații meteorologice sau climatologice.
- ✚ *Hărțile tematice* – cum sunt cele care prezintă distribuția populației de o anumită confesiune sau distribuția densității populației
- ✚ *Harta istorică* – prezintă locurile unde au avut loc anumite evenimente istorice, dar și modul cum înaintașii noștri vedeau lumea și care erau cunoștințele lor despre lumea înconjurătoare.

Harta, indiferent de tipul ei, este un mijloc de învățământ care nu trebuie să lipsească de la ora de geografie. Aceasta trebuie să fie integrată în fiecare lecție, elevii trebuie învățați să citească și să interpreteze informațiile cuprinse într-o hartă. Se vor folosi hărți al căror conținut este legat de tema lecției și ne vom folosi de informațiile de pe hartă pe măsură ce prezentăm lecția. Ulterior, activitățile de fixare a cunoștințelor vor include și o componentă de utilizare a hărții, astfel încât elevii să se obișnuiască cu citirea informațiilor de pe o hartă și interpretarea acestora.

Din practica personală am observat că elevii tind să se teamă de a folosi harta la clasă și par pierduți când trebuie să identifice o anumită informație. Se pare că hărțile nu sunt folosite suficient la clasă, iar lucrul cu harta nu este o practică obișnuită a profesorului de geografie. Elevii trebuie încurajați să se bazeze pe hartă atunci când își pregătesc tema la geografie, sau când prezintă lecția frontal, și să fie mai puțin încurajată memorarea informației. Un astfel de demers ajută la dezvoltarea cognitivă a elevului, a judecați de valori, conexiunile logice și plasarea corectă de către elev a informației specifice într-un context general mai larg.

Geografia, prin specificul ei, ajută la integrarea diverselor informații achiziționate în cadrul altor discipline școlare. Harta vine în acest context să construiască și o imagine vizuală a informațiilor științifice, conturând lumea din jurul nostru pe baza a ceea ce am aflat din diverse alte surse.

Spre exemplu, când vorbim despre tipuri de climă în Europa, o hartă climatică a continentului ne poate oferi o multitudine de informații: tipurile de climă, precipitațiile medii anuale, masele de aer prezente și informații despre circulația generală a atmosferei, unități de relief, etc. Pentru a putea folosi corect informația prezentată trebuie să știm să citim harta – adică să identificăm corect elementele sale, atât cele prezentate în legenda hărții cât și cele standard care nu apar în legendă (limitele continentale, unitățile de relief, insule sau peninsule, etc.); dar și să realizăm conexiunile dintre informațiile prezentate și să le interpretăm corect.

Practic, după ce am citit harta, trebuie să știm să o interpretăm și să căutăm răspunsurile la întrebări pe baza cunoștințelor deja dobândite și a informațiilor oferite de hartă.

Pentru a încuraja elevii să utilizeze hărțile, se poate realiza evaluarea cunoștințelor pe baza hărții. Acesta este un mod util și plăcut de a atrage elevii spre geografie, totul părând mai simplu, ca un joc.

ÎNVĂȚAREA CENTRATĂ PE ELEV

Profesor Bădescu Oana-Marilena
Școala Gimnazială „Mircea Eliade” Pitești, Argeș

Gibbs (1992) afirmă că învățarea centrată pe elev „oferă elevilor o mai mare autonomie și un control sporit cu privire la disciplinele de studiu, la metodele de învățare și la ritmul de studiu”. Această perspectivă subliniază caracteristicile fundamentale ale învățării centrate pe elev, promovând ideea că elevilor trebuie să li se ofere un control sporit asupra învățării prin asumarea responsabilității cu privire la:

- ✓ ceea ce se învață
- ✓ modul cum se învață și de ce
- ✓ momentul când se învață.

O consecință importantă a acestei afirmații o reprezintă necesitatea ca elevii să își asume un înalt grad de responsabilitate în contextul învățării și să își aleagă în mod activ scopurile, precum și să își administreze învățarea. Ei nu se mai pot baza pe faptul că profesorul ori persoana care predă la clasă le va spune ce, cum, unde și când să gândească. Ei sunt cei care trebuie să înceapă să o facă.

Principiile care stau la baza învățării eficiente centrate pe elev sunt:

- ✚ Accentul activității de învățare trebuie să fie pe persoana care învață și nu pe profesor.
- ✚ Recunoașterea faptului că procesul de predare în sensul tradițional al cuvântului nu este decât unul dintre instrumentele care pot fi utilizate pentru a-i ajuta pe elevi să învețe.
- ✚ Rolul profesorului este acela de a administra procesul de învățare al elevilor pe care îi are în grijă.
- ✚ Recunoașterea faptului că, în mare parte, procesul de învățare nu are loc în sala de clasă și nici când cadrul didactic este de față.
- ✚ Înțelegerea procesului de învățare nu trebuie să aparțină doar profesorului – ea trebuie împărtășită și elevilor.
- ✚ Profesorii trebuie să încurajeze și să faciliteze implicarea activă a elevilor în planificarea și administrarea propriului lor proces de învățare prin proiectarea structurată a oportunităților de învățare atât în sala de clasă, cât și în afara ei.
- ✚ Luați individual, elevii pot învăța în mod eficient în moduri foarte diferite.
- ✚ Câteva exemple de învățare centrată pe elev:
 - ✚ Lecția pleacă de la experiențele elevilor și cuprinde întrebări sau activități care să îi implice pe elevi.
 - ✚ Elevii sunt lăsați să aleagă singuri modul cum se informează pe o anumită temă și cum prezintă rezultatele studiului lor.
 - ✚ Elevii pot beneficia de meditații, în cadrul cărora pot discuta despre preocupările lor individuale cu privire la învățare și pot cere îndrumări.
 - ✚ Aptitudinea elevilor de a găsi singuri informațiile căutate este dezvoltată – nu li se oferă informații standardizate.

- ✚ Pe lângă învățarea specifică disciplinei respective, li se oferă elevilor ocazia de a dobândi aptitudini fundamentale transferabile, cum ar fi aceea de a lucra în echipă.
- ✚ Se fac evaluări care permit elevilor să aplice teoria în anumite situații din viața reală, cum ar fi studiile de caz și simulările.
- ✚ Lecțiile cuprind o combinație de activități, astfel încât să fie abordate stilurile pe care elevii le preferă în învățare (vizual, auditiv, practic / kinetic)
- ✚ Lecțiile înlesnesc descoperirile făcute sub îndrumare și solicită participarea activă a elevilor la învățare.
- ✚ Lecțiile se încheie cu solicitarea adresată elevilor de a reflecta pe marginea celor învățate, a modului cum au învățat și de a evalua succesul pe care l-au avut metodele de învățare în cazul lor.

Trecerea la o metodologie mai activă, centrată pe elev, implică elevul în procesul de învățare și îl învață aptitudinile învățării, precum și aptitudinile fundamentale ale muncii alături de alții și ale rezolvării de probleme. Metodele centrate pe elev implică individul în evaluarea eficacității procesului lor de învățare și în stabilirea obiectivelor pentru dezvoltarea viitoare. Aceste avantaje ale metodelor centrate pe elev ajută la pregătirea individului atât pentru o tranziție mai ușoară spre locul de muncă, cât și spre învățarea continuă.

Predarea în vederea învățării active – Predarea care stimulează intelectul

Învățarea face necesară o etapă în care elevilor li se cere să prelucreză informația care li se oferă. Ei au nevoie de activități care le impun să interpreteze personal materia și astfel să își creeze propriile semnificații.

Studiile arată că activitățile de învățare care impun elevului prelucrarea activă duc la o fixare a cunoștințelor de până la zece ori mai bună, sunt mai îndrăgite și duc la o învățare mai profundă. Semnificația este un lucru personal și unic; ea se construiește pe baza învățării și experienței anterioare, care diferă de la elev la elev. Nu există un mod unic, adecvat tuturor elevilor, de a învăța ceva; este nevoie de o multitudine de sarcini și experiențe pentru a satisface necesitățile individuale.

O analogie utilă cu predarea eficientă o reprezintă antrenamentul sportiv. Elevul este sportivul, iar profesorul este antrenorul său. Profesorul (antrenorul) poate oferi explicații, dar acest lucru nu este suficient. Elevul (sportivul) trebuie să fie antrenat pentru a-și putea exersa și dezvolta aptitudinile, iar profesorul (antrenorul) oferă activități potrivite pentru acest scop, după care oferă feedback cu privire la performanța elevului în timpul exercițiului, sugerând remedii, acolo unde sunt necesare. Sportivul nu își poate îmbunătăți performanța decât prin antrenamente; elevul nu își poate îmbunătăți performanța decât prin activități de învățare.

Scoarța cerebrală nu prelucrează informația secvențial. De aceea, persoanele care învață trebuie să se gândească la părți și la întreg în același timp și să integreze subiectele.

Aptitudinile cum ar fi raționamentul de rang superior trebuie predate împreună cu conținutul programei și nu separat de acesta.

Provocările stimulează învățarea, dar amenințările o subminează. Amenințările provoacă eliberarea de hidrocortizon în organism, ceea ce face ca aptitudinile de gândire de rang superior să treacă în plan secundar.

Strategii de predare în vederea învățării active

Învățarea trebuie să cuprindă activități de prelucrare a noii materii învățate, care trebuie legată de ceea ce elevul știe deja. Sarcinile trebuie să fie autentice, stabilite în context semnificativ și legate de viața reală. Ele nu trebuie să implice doar repetarea unor lucruri, deoarece acest lucru duce la învățarea „de suprafață” și nu la învățarea „de profunzime”.

Având în vedere faptul că învățarea elevilor va implica erori, sarcinile trebuie să le ofere ocazia de a se autoevalua, de a corecta, de a discuta cu colegii, de a primi reacția profesorului, precum și de a face alte verificări de “conformitate cu realitatea”.

Strategiile care stimulează intelectul implică un aport suficient de apă, oxigen, proteine, alimentație sănătoasă, odihnă și exerciții fizice, pe lângă exercițiile intelectului. Învățarea scade cu 20% dacă se consumă carbohidrați în exces, deoarece acest lucru provoacă eliberarea de cheratonină în sânge, lucru care duce la relaxare.

Concentrarea maximă se poate realiza numai pe perioade care au ca durată același număr de minute ca și vârsta persoanei respective, până la maximum 20 sau 25 de minute. Sunt utile pauzele scurte și schimbarea obiectului concentrării.

Se utilizează:

- ☛ „Predarea prin întrebări” sau descoperirea sub îndrumare
- ☛ Explicarea sarcinilor care cer elevilor să își explice unii altora modul cum au înțeles un anumit lucru și să elaboreze acest mod de a înțelege înainte de a-l exprima
- ☛ Punerea de întrebări și răspunsuri de “diagnoză” și utilizarea răspunsurilor greșite pentru a explora și a corecta neînțelegerile. “Întrebările socratice”.
- ☛ Utilizarea sarcinilor și întrebărilor care stimulează gândirea elevilor și se bazează pe Taxonomia lui Bloom și nu simpla reamintire.

Aceste sarcini și întrebări necesită mai multă gândire și prelucrare.

Analiză: întrebări de tip “de ce”,

Sinteză: întrebări de tip “cum”, “ai putea să”

Evaluare: întrebări de judecată.

Aceste întrebări de rang superior impun elevilor să își creeze propriile concepții cu privire la noua materie învățată. Nu se pot face raționamente pe marginea materiei învățate înainte ca aceasta să fie conceptualizată; de aceea, întrebările care solicită raționamentul vor determina conceptualizarea.

Utilizarea studiilor de caz care leagă subiectul discutat de viața reală sau de experiențele anterioare și deci de învățarea anterioară

Utilizarea lucrului în grup, care solicită elevilor să discute materia învățată, astfel încât să colegii să se verifice între ei și să învețe unii de la alții

Învățarea implică “construirea de modele”; de aceea, utilizați hărți ale minții și rezumate care relevă relația dintre părțile subiectului și întreg. De asemenea, arătați legătura dintre subiectul de astăzi și alte subiecte. Predarea aptitudinilor în contextul subiectului respectiv. Gândiți-vă la dumneavoastră ca la un profesor de aptitudini care utilizează conținutul materiei pentru a preda aptitudinile respective.

Bibliografie:

1. Baldwin J & Williams H (1988) *Învățarea activă: ghidul instructorului*. Blackwell

2. Gibbs, G. (1992). *Evaluarea mai multor elevi*. Oxford: Universitatea Oxford Brookes.
3. Honey P & Mumford A (1989) *Manualul oportunităților de învățare*.
4. Smith A (1996) *Învățarea accelerată în sala de clasă*. Network Educational Press
5. Sparrow, L., Sparrow, H. și Swan, P. (2000). *Învățarea centrată pe elev: este posibilă?* În A. Herrmann și M.M. Kulski (Eds), *Viitorul flexibil în predarea terțiară. Lucrările celui de al 9-lea Forum anual de predare învățare*, 2-4 februarie 2000. Perth: Universitatea Curtin de tehnologie.

ÎNVAȚ DIN POVEȘTI

**Prof. învă. preșcolar Simion Mihaela Nicoleta
Grădinița Nr. 246 București**

„În creștere fiind, dacă nu mananci cum trebuie, cât trebuie și când trebuie poți ajunge slăbănog. Dar dacă inima și mintea ta (...) nu își primesc rația de basm, fabule istorioare, sufletul se chinuiește și devine rău.” (I.D. Sârbu – „Dansul Ursului”)

Toți copiii iubesc poveștile, povestirile. Poveștile sunt ca o floare rară pentru copii, mai ales pentru preșcolari. Ei sunt la vârsta la care absorb informația, la vârsta la care îi putem modela dându-le modele.

Copiii trebuie să dobândească capacitatea de a comunica, de a-și exprima gândurile, impresiile, sentimentele încă de la vârsta prescolară, cum altfel decât cu ajutorul poveștilor.

Cu ajutorul poveștilor putem educa emoții și sentimente încă de la vârsta preșcolară. *„Emoțiile sunt trăiri afective de mare intensitate cu o durată relativ scurtă, însoțite de reacții comportamentale ce tind să scape de sub control conștient.”*

Poveștile trebuie prezentate astfel încât reacțiile afective apărute în timpul activității, cum ar fi senzațiile și percepțiile să însoțească și să coloreze afectiv activitatea cognitivă.

Poveștile îi ajută pe preșcolari să aibă emoții. Acestea pot fi pozitive sau negative, dar cum emoțiile funcționează asemenea unei „cutii de rezonanță”, adică cele pozitive intensifică coloratura pozitivă a celorlalte stări afective și o pot atenua pe cea negativă.

Poveștile ne ajută să educăm emoțiile copiilor care percep realitatea „în culori întunecate”. Prin repetarea acestor activități, în timp, emoțiile negative se pot transforma în emoții pozitive și se pot stabiliza în trăsături de personalitate.

Sentimentele continuă să se manifeste și în absența stimulilor care au stat la baza lor. Nașterea unui sentiment este un proces de durată ce presupune tatonări, confruntări în urma cărora el câștigă stabilitate. Odată stabilizat sentimentul devine atitudine afectivă.

Sentimentele pot fi pozitive - dragoste, prietenie și negative – gelozie, inferioritate.

Sentimentele îi pot pune amprenta (pozitiv sau negativ), de lungă durată asupra comportamentului prescolarului.

Poveștile sunt căi prin care sentimentele capătă forme prin crearea de atitudini, comportamente, aptitudini.

Poveștile sunt bucăți de viață, de situații asemănătoare celor din viață. Copiii pot învăța mai ușor să asocieze o situație cu o stare, cu o emoție. Pe baza lor putem identifica dacă cei mici își conștientizează emoțiile, dacă învață să și le gestioneze.

Culorile, emoticoanele, muzica ne ajută să sprijinim povestea în identificarea emoțiilor și mai tarziu a sentimentelor.

La grupele mari preșcolarii pot crea povești pornind de la o emoție creată. Poveștile devin, astfel, creatoare de emoții și emoțiile promotoare de povești.

Prin jocuri de rol, dramatizări, serbări, lecturi după imagini putem valorifica și mai bine emoțiile din povești. În dramatizări, copiii devin mici actori, empatizează cu personajele interpretate, ei nu doar rețin textele, ci le însoțesc cu gestică și mimica și expresivitate, se folosesc și de inflexiunile vocii, de decor.

Cei mai mulți copiii își doresc roluri pozitive din povești, dar trebuie motivați să accepte și rolurile negative, importanta fiind interpretarea nu doar conținutul rolului. Prin interpretarea rolurilor copiii vor înțelege și mai bine cum sunt percepute comportamentele pozitive / negative.

Vârsta preșcolară oferă cadrul adecvat pentru cunoașterea emoțiilor și sentimentelor prin intermediul poveștilor. Poveștile reprezintă un stimul de creativitate.

Prin intermediul poveștilor copiii își pot exprima sentimente de iubire, ură, teama, fericire, tristețe sau pot asista la confruntarea dintre bine și rău.

Cu ajutorul poveștilor copiii pot fi batrâni, prinți, prințese, zmei, vrajitoare și pot trăi sentimente diverse. Acestea se pot pune în scenă foarte bine prin dramatizări, jocuri de rol, piese de teatru din grădinița sau teatre (Ion Creangă, Țândărică etc.), serbări, concursuri.

Emoțiile și sentimentele trăite prin intermediul poveștilor vor fi mai intense dacă povestea este însoțită de muzica, mișcare scenică, decor, dialog, zgomote atmosferă specifică create dacă poveștile sunt transpuse în desene, picturi sau colaje.

În concluzie poveștile stimulează imaginația, dezvoltă abilitățile de comunicare, relaxează, ajută copiii să-și exprime sentimentele, poveștile întăresc relația părinte – copil.

Bibliografie:

1. *Curriculum pentru educație timpurie a copiilor*
2. Bianca Bratu, *Preșcolarul și literatura*, EDP, 1977.
3. Bianca Bratu, *Creativitatea copilului*, Editura Enciclopedică Română, 1969.
4. Preda Viorica, *Grădinița altfel*, Editura E&I Integral, București 2003.

LE DOCUMENT AUTHENTIQUE DANS LA CLASSE DE FLE

**Profesor Lică Florentina Daniela
Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu” Constanța**

L'approche communicative a pour but essentiel la centration sur l'apprenant et non pas sur l'enseignant afin d'amener cet apprenant à une certaine autonomie dans son apprentissage. Avec l'introduction de cette approche on assiste à un changement à tous les niveaux : « Le maître doit se taire et inciter les élèves à parler en L2 ». Les tâches de l'apprenant se sont aussi multipliées car il doit acquérir en même temps un savoir linguistique lié à un savoir-faire et doit participer à son apprentissage et aux activités proposées par l'enseignant. En fait les méthodes basées sur l'approche communicative proposent un français diversifié, adapté à des situations de communication variées ou le document authentique est omniprésent. L'exploitation de ces documents permet d'enseigner un français non didactique et l'apprenant sera en contact direct avec la langue telle qu'elle est dans la vie réelle.

L'approche communicative implique et demande le recours à des documents authentiques pour que l'apprentissage de la langue ne soit pas en dehors des réalités du contexte dans lequel la langue respective est parlée.

Il faut tout d'abord donner une définition du document authentique. Le mot est apparu pour la première fois en 1970 dans un titre Textes et documents authentiques au niveau 2, écrit par D. Coste, dans Le français dans le monde, no. 173. Le début des années 1970 est donc considéré par tout le monde comme étant la date d'apparition du concept de document authentique.

Généralement parlant le document authentique est un document qui n'a pas été conçu à des fins pédagogiques. Sur la page web du Groupe National Langues Vivantes et Culturelle on peut lire une définition générale du document authentique : « on entend par document authentique tout document ou objet non composé à des fins pédagogiques et destiné au départ à des locuteurs natifs »

On mentionne aussi la définition donnée par Jean-Pierre Cuq dans le Dictionnaire de Didactique du Français: « AUTHENTIQUE » s'applique à tout message élaboré par des francophones à des fins de communication réelle : elle désigne donc tout ce qui n'est pas conçu à l'origine pour la classe". Le document authentique renvoie à un ensemble très divers de situations de communication et de messages écrits, oraux, iconiques et audiovisuels, qui couvrent toute la panoplie des productions de la vie quotidienne, administrative, médiatique, culturelle, professionnelle, etc.

Jean-Pierre Cuq affirme que : « L'entrée dans la classe de langue des documents authentiques, appelés également documents bruts ou sociaux, date des années 1970 avec la réflexion engendrée pour définir le niveau 2 de la méthode SGAV. Elle répond au besoin de mettre l'apprenant au contact direct de la langue et de concilier l'apprentissage de la langue à celui de la civilisation ; depuis, l'exploitation pédagogique des documents authentiques s'est généralisée pour couvrir l'ensemble des niveaux et concourir à l'acquisition d'une compétence communicative. »

Les textes des documents authentiques peuvent être travaillés par les apprenants qui, en faisant appel à leur créativité et tout en disposant d'un corpus lexical, essaient d'exprimer leur vision, leurs

points de vue. S'ils réussissent à faire cela, il y a une satisfaction qui en découle et qui pourrait être à l'origine d'une forte motivation d'apprendre la langue étrangère.

Dans les manuels scolaires les documents ont des rôles bien spécifiques, parce qu'ils sont utilisés comme supports de l'apprentissage et sont souvent détournés de leur finalité première. Le document authentique offre des avantages évidents et suscite toujours l'enthousiasme des enseignants et des apprenants : le réel est tout d'abord bien présent dans la classe et les objets, les documents et les discours authentiques permettent d'avoir accès au quotidien de la culture française et francophone. On peut ainsi utiliser des : enquêtes, sondages, interviews, bulletins météorologiques, émissions radiophoniques, petites annonces, faire-part de mariage et de décès, chansons, publicités provenant des médias en tous genres. Par rapport aux documents fabriqués pour le contexte scolaire, les documents authentiques ont en effet un double intérêt : l'apprenant étranger est confronté aux mêmes objets culturels que le natif francophone ; de même, le support pédagogique, en englobant des produits non scolaires, implique une mise en scène des faits culturels qui fait gagner en véracité et en crédibilité.

Pratiquement on pourrait parler d'une authenticité inauthentique, pour rendre compte des difficultés que pose le transfert en classe de tout document authentique. Il faut aussi préciser que dans la mesure où les documents authentiques sont avant tout des documents d'actualité, on a donc affaire à un produit plutôt périssable : les documents authentiques, si pleins de vertus pédagogiques par ailleurs, sont particulièrement redoutables par l'une de leurs caractéristiques majeures : ils sont très vite périmés et ils traduisent un état momentané, un instant, mais leur durée de validité est si brève qu'ils n'autorisent aucune conclusion fiable. Tout enseignant qui fait usage de documents authentiques devra donc jongler avec l'actualité et l'immédiateté de ce type de document, ce qui implique donc un travail considérable pour l'enseignant.

Un autre problème est celui de l'interprétation de ces textes. L'apprenant n'est pas suffisamment capable pour interpréter les documents qui lui sont donnés, ce qui peut donc mener à certains malentendus, contresens ou incompréhensions.

L'enseignant doit travailler tout en finesse et ajuster sa pédagogie selon le type d'apprenants auxquels il est confronté. Sa bonne connaissance de la culture source, sa sensibilité aux particularités des apprenants peut s'avérer être fort utile face à l'ennui généré par ces textes ou encore face aux difficultés de compréhension des apprenants. Les stratégies mises en œuvre par l'enseignant et des objectifs clairement définis peuvent rendre la tâche plus agréable pour les apprenants. Il est important de développer chez lui un 'savoir-faire interprétatif' : (ré)chercher, découvrir, expliquer les éléments pertinents qui mettent en évidence le rapport culture maternelle/culture étrangère. L'enseignant doit donc user de certaines stratégies à partir du document authentique, cela en fonction des objectifs pédagogiques qu'il a établis et qu'il doit respecter dans le cadre d'un curriculum qu'on lui impose.

Le document authentique n'a de sens qu'inséré dans le cadre d'un programme méthodologique précis et cohérent (niveau, progression, besoins, objectifs) et s'il est exploité dans ses qualités intrinsèques.

Il est donc nécessaire de mettre en place des stratégies d'exploitation qui respectent la situation de communication véhiculée par le document authentique et de d'essayer de restituer l'authenticité de sa réception.

II. VOCAȚIE ȘI MISIUNE

ȘEDINȚĂ DE CONSILIERE

-studiu-

Prof. înv. primar Zinveliu Maria Simona
Liceul Tehnologic Telciu Bistrița-Năsăud

La consiliere se adresează doamna A.M. mama fetei R.S.M în vârstă de 13 ani, elevă în clasa a VII a. Clienta vine la cabinetul **Consilierului** la recomandarea unei colege de serviciu care a avut o situație asemănătoare.. A.M. vrea să ajungă să depășească această situație de criză în care se află datorită faptului că s-a săturat de scandaluri, nu mai face față nevoilor materiale deoarece soțul nu aduce nici un ban în casă și nu mai știe cum să comunice cu copilul ei.

Familia fetei este o familie complete, formată din patru membrii: mama, tata și două fiice. Tatăl copilului este de o perioadă șomer iar în ultimul timp a început să bea tot mai mult și uneori este și violent. Mama lucrează la spitalul din oraș ca și asistent medical. Are un program încărcat și obositor, de foarte multe ori înscriindu-se la ture suplimentare pentru a câștiga mai mulți bani.

Fiica R.S.M. în vârstă de 13 ani, este elevă în clasa a VII a la școala din localitate. Fetița are uneori absențe deoarece nu întodeauna ajunge la școală pe diverse motive: adoarme și nu are cine să o trezească, fie este nevoită să îndeplinească unele treburi casnice cum ar fi îngrijirea surorii ei mai mici, să prepare mâncare, să facă curat. Fetița frecventează școala din localitate fiind încântată că merge la școală. Ea recunoaște că acolo se simte cel mai bine deoarece și-a făcut foarte mulți prieteni, are cu cine să se joace, iar profesorii o îndrăgesc foarte mult. Îi place literatură, creația dar cel mai mult îi place matematica, visul ei fiind să ajungă profesoară de matematică.

Relația dintre mamă și fiică era foarte bună, acestea se ajutau reciproc iar mama avea mare încredere în fiica ei, situația schimbându-se foarte mult. Probabil mama este afectată atât de oboseală cât și de violența verbală și uneori fizică la care este supusă.

Cu toate că fetița nu are probleme de comunicare, fiind foarte sociabilă și comunicativă, se observă o oarecare detașare de tot ce o înconjoară.

Mama s-a interiorizat, spune că s-a săturat de atâtea certuri, violențe, lucruri care l-a observat și fiica sa, relația dintre cele două răcindu-se foarte mult. Mama nu mai face față situației atât din punct de vedere financiar cât și emoțional.

Sedința 1

Clienta Bună ziua!

:: Bună ziua! Intrați, luați loc! (încurajarea minimală)

Clienta Ce bine că am ajuns în sfârșit la dumneavoastră!

Consilierul: Cum este traficul?

Clienta Nu este foarte aglomerat, dar este foarte frig.

Consilierul: Văd că aveți o haină mai groasă pe dumneavoastră și fața vă este roșie.

Clienta Mă numesc A.M și am venit la dumneavoastră la îndrumarea doamnei O.T., fostă clientă de-a dumneavoastră și colega mea de servicii

Consilierul: Așa...(încurajarea minimală)

Clienta Întâmpin o problemă destul de delicată pentru mine...am o fetiță, ...am ajuns într-un moment în care nu știu ce să mai fac..soțul meu a devenit violent, consumă tot mai mult alcool, e de neînțeles...din această cauză nu mai pot să mă înțeleg cu fetița..nu mai știu ce metode să folosesc.

Consilierul: Ce vârstă are fetița? (încurajarea minimală)

Clienta: 13 ani.

Consilierul: Soțul dumneavoastră ce părere are despre fiica dumneavoastră? (încurajarea minimală)

Clienta: Nu știu exact care este părerea lui deoarece între noi nu există o comunicare foarte bună

Consilierul: Îmi spuneți că fiica dumneavoastră este în clasa a VI-a...(parafrazare) unde învață?

Clienta: Da. La școala din localitate....îi place foarte mult la școală, are note bune și dorește să devină profesoară de matematică.

Consilierul: Să înțeleg că soțul dumneavoastră are tulburări de comportament și atitudine în ceea ce vă privește...(parafrazare)

Clienta: Ați înțeles bine...totul a fost bine până în momentul în care soțul meu a rămas fără servicii Se înțelegea și el bine cu cele două fetițe ale noastre și munceam pentru a ne putea termina casa....a început să fie din ce în ce mai rău...dar nu asta e problema...acum știm cum să reacționăm la ceea ce face el...nu îl băgăm în seamă și ne lasă în pace...problema este că de la un timp nu mă mai înțeleg cu fiica mea...și nu știu de ce...nu știu dacă este vina mea...sau a ei...s-o fi săturat și ea de ce vede în familie, de faptul că nu sunt mult timp lângă ea...nu mai știu ce să mă fac.....

Consilierul: Din câte înțeleg vă considerați vinovată de faptul că nu vă mai înțelegeți bine cu fiica dumneavoastră? (parafrazare)

Clienta: Cam așa ceva...ea încearcă să îmi arate cât de mult o încântată școală...vine entuziasmată să-mi povestească ceea a făcut cu toate că nu mai are aceeași veselie...dar eu o resping de cele mai multe ori...îi zic să plece afară la joacă, la plimbare că eu am treabă...

Consilierul: Deci vă doriți să aveți aceeași relație ca și înainte cu fata dar nu mai știți cum? (clarificare)

Clienta: Asta îmi doresc...

Clienta: Aș vrea să fie ca înainte...când soțul meu avea serviciu...deși nu cred că se mai poate...nici nu mă mai interesează...tot ce vreau e să mă înțeleg bine cu fiica mea

Consiliera: V-ați schimbat comportamentul de când soțul dumneavoastră a rămas fără servicii și a început să bea...(interpretare)

Clienta: Trebuie să recunosc că m-am schimbat...nu m-am așteptat să se ajungă în situația asta...fetița îl iubește mult pe tatăl ei și mă întreabă mereu de ce mă cert cu el.

Consiliera: ...Problemele dumneavoastră sunt multe și destul de complexe...(interpretare)

Clienta: Da...așa este...am multe pe cap... mi-aș dori foarte mult să fiu iar prietena fiicei mele, să facem totul împreună.

Consiliera: Prietenii dumneavoastră cum vă sprijină?

Clienta: Nu prea avem prieteni adevărați, doar cunoștințe, deoarece nu am foarte mult timp liber la dispoziție și nici încredere mare în cei din jur. Rude apropiate nu prea avem iar părinții mei sunt morți.

Puținele persoane cu care comunic sunt mamele colegilor fetei mele ...când merg la ședințe și colegii mei de muncă însă nu avem relații atât de apropiate încât să le pot destăinui problemele mele.

Consiliera: Să înțeleg că, în afară de mamele copiilor de la școală și colegii dumneavoastră de servicii nu prea are cine să vă asculte...și de acee vă doriți și mai mult să vă reluați relația cu fiica dumneavoastră...nu-i așa? (parafrazare) **Clienta** Fiica mea a fost prietenul cel mai de încredere și chiar vreau să o apropii din nou de mine

Consilierul: De când a-ți realizat că relația cu fiica dumneavoastră nu mai e la fel?

Clienta Cam în urmă cu vreun an...când fata venea să-mi povestească despre noii ei profesori...cât de bine se înțelege cu ei, cu colegii...dar nu aveam chef și răbdare să o ascult...eram obosită, tatăl ei mă mai supăra. De multe ori mi-am vărsat nervii pe ea și o alintam mai mult pe cea mica iar ea pleca în camera ei.

Consilierul: Acest comportament al dumneavoastră față de ea se manifesta destul de des? (clarificare)

Clienta Cam destul de des în ultima perioadă. Oboseala de la servicii este mare...cheltuielile tot mai multe...iar eu simt că dacă nu fac ceva acum o să scap toată situația de sub control.

Consiliera: Aș dori să îmi spuneți pe care dintre probleme o considerați cea mai importantă (focalizarea pe problemă)

Clientă: Cea mai importantă problemă este comunicarea cu fetița mea...ea și cealaltă fetiță sunt cele mai importante ființe din viața mea și nu vreau să mi-o îndepărtez

Consilier: De când v-ați dat seama că există o problemă de relaționare ați încercat să faceți ceva

Clienta: Nu prea ...am încercat uneori să vorbesc cu ea, să văd de ce este supărată...sau ce are..uneori îmi dădea răspunsuri care nu erau pe placul meu..o lăsam sau uneori mă enervam și mai tare..

Consilier: În acest moment după ce am purtat această discuție , te simt descumpănită și descurajată dar dornică să îți recuperezi fiica (refectarea sentimentelor)

Clienta: deci...tot ce vă pot ruga este să încercați să mă ajutați să pot să îmi rezolv problema cea mai importantă pentru mine relaționarea bună cu fiica mea. Vreau să readuc totul la normal.

Consilier: Ne vom întâlni timp de șase săptămâni, inclusiv aceasta, pentru o oră pentru a putea vorbi despre problemele dumneavoastră.

Clienta: ...cu siguranță

Consilier: Pentru ca totul să fie în ordine în ceea ce privește ședințele noastre, vă rog să completăm împreună un contract terapeutic, în care să stabilim niște reguli.

Clienta: O să completăm...nu am nimic împotriva...

Consilier: Pentru că timpul nostru s-a încheiat ne vedem din nou săptămâna viitoare

Clienta ...desigur

Consilier: Până data viitoare aș dori ca dumneavoastră să reflectați asupra comportamentului dumneavoastră cu privire la soțul dumneavoastră și mai ales cu privire la fetiță și să notați motivele care au dus la schimbarea comportamentului și atitudinii fetei față de dumneavoastră și la următoarea întâlnire o să le discutăm.

Clienta: Așa o să fac...vă mulțumesc!

Consilier: Vă doresc o zi bună...și să îmi aduci vești bune!

Clienta: Ne vedem săptămâna viitoare. La revedere!

APLICAREA TEORIEI INTELIGENȚELOR MULTIPLE LA ORA DE ISTORIE

Profesor Feodor Mioara-Ștefania
Școala Gimnazială Nr. 6 „Nicolae Titulescu” Constanța

Psihologul american Howard Gardner a teoritizat în anul 1983 existența a opt tipuri de inteligențe distincte: lingvistică, logico-matematică, spațial-vizuală, muzicală, corporal-kinestezică, naturalistă, interpersonală și intrapersonală. Teoria inteligențelor multiple scoate în evidență faptul că fiecare individ poate poseda mai multe tipuri de inteligență. Aceste tipuri de inteligență trebuiesc cunoscute de timpuriu și valorificate.

Inteligența lingvistică este specifică celor ce gândesc în cuvinte și folosesc cu ușurință limbajul pentru a exprima și înțelege realități complexe; participă la dezbateri și discuții în grup; scriu cu ușurință (poezie, proză, articole); învață repede limba maternă, precum și limbi străine; citesc cu plăcere, folosesc metafore și își aleg cariera pe baza capacităților lingvistice. Este inteligența specifică scriitorilor, poezilor, traducătorilor, avocaților.

Inteligența logico-matematică este tipică celor ce înțeleg relațiile dintre acțiuni, obiecte și idei, analizează cauzele și efectele acestora; au abilitatea de a calcula, cuantifica, evalua propoziții și de a efectua operații logice complexe. De asemenea, folosesc analogia pentru a explica; descriu modele de simetrie; compun probleme; demonstrează cu ajutorul schemelor. Persoanele cu o astfel de inteligență își aleg profesii precum cea de matematician, fizician, chimist, economist etc.

Inteligența muzicală este caracteristică celor care gândesc în ritmuri, sunete, melodii și rime. Persoanele cu o astfel de inteligență învață cu ușurință să cânte la un instrument; sunt sensibili la tonalitatea, înălțimea și timbrul sunetului; recunosc, creează și reproduc muzica, folosind vocea sau un instrument anume. Se pot implica într-o ascultare activă și sensibilă și stabilesc o legătură puternică între muzică și emoții. Este inteligența specifică artiștilor, compozitorilor, vocaliștilor și instrumentiștilor.

Inteligența vizual-spațială este definitivă arhitecților, pictorilor, constructorilor, piloților de avion sau mașini de curse, a celor care se orientează în spațiu; gândesc în imagini; care au abilitatea de a crea o reprezentare vizuală-spațială a lucrurilor; de a gândi dinamic. Copiii cu o astfel de inteligență creează reprezentări spațiale, pe care le pot transpune pe suporturi concrete, observând dinamica lucrurilor.

Inteligența corporal-kinestezică se manifestă în special la dansatori, sculptori, sportivi, actori. Cei ce dețin acest tip de inteligență creează mișcare pentru a explica ceva; controlează mișcarea; dansează; mimează ușor; participă cu entuziasm la jocul de rol. Acest tip de inteligență implică simțul timpului și al coordonării mișcărilor întregului corp.

Inteligența interpersonal presupune o interacțiune eficientă cu ceilalți. Cei cu o inteligență interpersonală dezvoltată lucrează foarte bine în echipă, înțeleg ușor intențiile, motivațiile, scopurile celorlalți, comunică ușor, mediază și negociază cu succes. Persoanele care posedă acest tip de inteligență sunt lideri, negociatori, consilieri, psihologi, politicieni, profesori.

Inteligența intrapersonală este reprezentativă psihologilor, medicilor din anumite domenii. Cei ce dețin o astfel de inteligență exprimă și sunt conștienți de anumite sentimente; țin un jurnal; se înțelege pe sine, își cunoaște punctele tari și slabe.

Inteligența naturalistă este prezentă în cazul naturaliștilor, biologilor, ecologiștilor, precum și al astronomilor. Acest tip de inteligență presupune dragostea pentru natură, plante și animale; înțelegerea lumii naturale; descrierea schimbărilor din mediul înconjurător; abilitatea de a recunoaște indivizi și specii și de a stabili relații ecologice; interacționează eficient cu creaturi vii și pot discerne cu ușurință fenomene legate de viață și de natură.

Pentru a putea aplica teoria inteligențelor multiple la clasă este necesară cunoașterea tipurilor de inteligență al elevilor. Profilul de inteligență se stabilește atât prin aplicarea unor teste cât și prin observarea comportamentelor copiilor pentru a ne da seama care sunt activitățile pe care le preferă și cele pe care le evită. Copilul poate poseda mai multe tipuri de inteligență, însă de cele mai multe ori există anumite inteligențe dominate.

În continuare voi prezenta o serie de sarcini didactice care stimulează dezvoltarea inteligențelor multiple la ora de istorie în cadrul lecțiilor *Unirea și Reformele lui A. I. Cuza* (clasa a VIII-a) și *Primul Război Mondial* (clasa a VII-a). Sarcinile de lucru vor fi atribuite elevilor împărțiți pe grupe în funcție de tipul de inteligență.

a. Unirea și Reformele lui A. I. Cuza (clasa a VIII-a)

1. Inteligența lingvistică- Sarcină de lucru : realizați un cvintet cu tema *Alexandru Ioan Cuza*.
2. Inteligența logico-matematică- Sarcină de lucru: construiți o axă cronologică cu principalele date și evenimente istorice care au precedat și urmat Mica Unire.
3. Inteligența muzicală- Sarcină de lucru: pregătiți ilustrația muzicală Hora Unirii.
4. Inteligența vizual- spațială- Sarcină de lucru: folosind piesele de puzzle realizați harta României la 1859, apoi identificați Principatele Române care s-au unit și orașele unde s-au realizat alegeri.
5. Inteligența corporal-kinestezică- Sarcină de lucru: folosind coduri nonverbale mimați sub forma unui joc de rol trăirile interne ale personajelor, iar apoi dansați Hora Unirii.
6. Inteligența interpersonală- Sarcină de lucru: realizați un interviu referitor la necesitatea și urmările Unirii din 1859.
7. Inteligența intrapersonală- Sarcină de lucru: gândiți-vă că sunteți una dintre personalitățile contemporane cu A. I. Cuza. Cine sunteți și ce faceți?

b. Primul Război Mondial (clasa a VII-a)

1. Inteligența lingvistică- Sarcină de lucru : realizați un rebus pornind de la termenul *război mondial* scris pe verticală.
2. Inteligența logico-matematică- Sarcină de lucru: realizați o hartă conceptuală de tip „ierarhic” pornind de la termenul *război mondial*.
3. Inteligența muzicală- Sarcină de lucru: recitați poemul “Legenda soldatului mort” scrisă de Bertolt Brecht care i-a fost inspirată de armatele germane care se întorceau înfrînte de pe front.
4. Inteligența vizual-spațială- Sarcină de lucru: realizați un desen care să reprezinte un moment din desfășurarea războiului.
5. Inteligența corporal-kinestezică- Sarcină de lucru: folosind coduri nonverbale mimați sub forma unui joc de rol trăirile interne ale soldaților pe parcursul războiului (la începutul războiului, în timpul războiului și la sfârșitul războiului).

6. Inteligența interpersonală- Sarcină de lucru: realizați un articol despre viața cotidiană în timpul primului război mondial.

7. Inteligența intrapersonală- Sarcină de lucru: imaginați-vă ca sunteți soldat participant la război. Scrieți o scrisoare familiei voastre în care să prezentați o zi din viața pe front.

8. Inteligența naturalistă- Sarcină de lucru: pe baza fotografiilor descrieți modul în care arăta lumea și mediul înconjurător la sfârșitul războiului.

Abordarea teoriei inteligențelor multiple la clasă permite cadrelor didactice cunoașterea profilului de inteligență al elevilor, aflarea punctelor tari și a punctelor slabe ale acestora, și stabilirea, în funcție de acestea a strategiilor potrivite fiecărui elev în parte.

Bibliografie

1. Dogaru-Ulieru, V., Drăghicescu, L., *Educație și dezvoltare profesională*, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 2011.
2. Păcurari, O., Târcă, A., Sarivan, L., *Strategii didactice inovative*, Editura Educația 2000+, București, 2003.

PROIECTAREA UNITĂȚII DE ÎNVĂȚARE

Profesor Barbu Marcela

Colegiul Național *Mircea cel Bătrân* Râmnicu-Vâlcea

Clasa a V-a, L2

Unitatea de învățare: Ma classe

Număr de ore alocate: 7

Competențe specifice	Activități de învățare	Resurse	Evaluare	Observații
Ora 1				
1.1. Oferirea unei reacții non verbale adecvate, la salut/ o întrebare/ instrucțiune simplă rostită clar și rar	- Răspuns non-verbal la o comandă simplă : - asocierea unor imagini cu numele obiectelor din clasă auzite în înregistrare - Învățarea denumirilor obiectelor din clasă Activitate digitală 1 : André présente sa classe	- Imagine cu o sală de clasă - Lecție propusă: Leçon 1 – <i>Ma salle de classe !</i>	Feedback oral (evaluare formativă)	Se vor folosi activitățile de învățare digitale oferite de manual ; activitatea 2 se va lucra autonom în cazul școlii online sau cu videoproiectorul și caietul elevului în cazul școlii cu prezență fizică La finalul orei le voi distribui elevilor textul cântecului pentru portofoliu
2.1. Reproducerea unor formule / unor mesaje simple si scurte, respectând pronunția și intonația specifice	Activitate digitală 2 : Regarde les photos; associe les mots aux photos	- Cântec care să faciliteze învățarea lexicului - <i>Dans ma salle de classe –Le clown Alexandre</i> https://www.youtube.com/watch?v=aPUc0cimww		
Ora 2 și ora 3				

<p>1.1. Oferirea unei reacții non verbale adecvate, la salut/ o întrebare/ instrucțiune simplă rostită clar și rar</p> <p>2.1. Reproducerea unor formule / unor mesaje simple și scurte, respectând pronunția și intonația specific</p> <p>3.1. Recunoașterea semnificației unor fraze uzuale tipice pentru viața cotidiană</p>	<p>- Răspuns non-verbal la o comandă simplă : - asocierea unor imagini cu numele și activitățile auzite în înregistrare : Ecoute et montre ! : Associe l'action à l'image correspondante !</p> <p>Repetarea verbelor prin care se desemnează activități efectuate în clasă</p> <p>Asocierea unor imagini cu forma verbală corespunzătoare</p>	<p>- Lecție propusă: Leçon 2 – <i>En classe</i></p> <p>Manualul CD Press, ex.1, activitate a, b pag. 38 Ex. 2, 3 pag.38-39 https://www.youtube.com/watch?v=yWN1Aq8i_0E https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20V-a/Limba%20moderna%20franceza/CD%20PRESS/book.html?book#38 Fiche de travail https://pin.it/FESNJTz</p>	<p>Feedback oral și individual</p>	<p>Fișele de lucru se vor adăuga la portofoliul elevului</p>
<p>2.2. Participarea la dialoguri simple în contexte de necesitate imediată</p>	<p>- Participarea la jocuri de rol simple după un scenariu dat (Tu fais quoi en classe ?)</p>	<p>În echipe de doi</p>	<p>Feedback oral și individual Feedback digital oferit de manual în cazul școlii online</p>	
Ora 4				
<p>1.1. Oferirea unei reacții non verbale adecvate, la salut/ o întrebare/ instrucțiune simplă rostită clar și rar</p>	<p>Activități de înțelegere orală de tip « Ecoute et montre ! »</p>	<p>- Lecție propusă: Leçon 3 – <i>Mes affaires de classe</i> Activități 1, 2 pag. 41 Manual digital https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20V-a/Limba%20moderna%20franceza/CD%20PRESS/</p>	<p>Feedback oral și digital Maintenant je sais</p>	<p>Se vor lucra în autonomie activitățile digitale interactive</p>
<p>2.4. Manifestarea disponibilității pentru a explora noi modele articulatorii/ de intonație și accent</p> <p>4.2. Redactarea unui mesaj simplu către un coleg / prieten</p>	<p>Ascultare și învățarea unui cântec : Dans mon cartable</p> <p>SMS/Message Whatsapp : La liste des fournitures pour la rentrée (à la demande d'un collègue)</p>	<p>https://www.youtube.com/watch?v=18Zs-CzrT0Y</p> <p>Le portable</p>	<p>Feedback oral și individual Feedback digital</p>	
Ora 5				
<p>1.1. Oferirea unei reacții non verbale adecvate, la salut/ o întrebare/ instrucțiune simplă rostită clar și rar</p>	<p>Activități de înțelegere orală de tip « Ecoute et montre ! »</p>	<p>- Lecție propusă: Leçon 4 – <i>Mes matières préférées</i> Activități 1 și 2, pag. 42</p> <p>Manual digital https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20V-a/Limba%20moderna%20franceza/CD%20PRESS/</p>	<p>Feedback oral și individual Feedback digital</p>	

3.1. Recunoașterea semnificației unor fraze uzuale tipice pentru viața cotidiană	Asocierea unor imagini cu materia corespunzătoare	Activitatea 3,pag. 43 Manual digital https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20Va/Limba%20moderna%20franceza/CD%20PRESS/	Feedback oral Feedback digital	Activitatea digitală propusă de manual în cazul școlii online
2.2. Participarea la dialoguri simple în contexte de necesitate imediată	Participarea la un dialog simplu : Et toi, qu'est-ce que tu aimes comme matières à l'école ?	Orarul clasei (tradus în limba franceză)	Feedback oral Fișă de autoevaluare https://www.liveworksheets.com/worksheets/fr/Fran%C3%A7ais_La_ngue_%C3%89trang%C3%A8re_(FLE)/Les_mati%C3%A8res_scolaires/Les_mati%C3%A8res_scolaires_vs1306408ch	
Ora 6				
3.4. Manifestarea curiozității pentru decodarea unor mesaje scrise simple 2.2. Participarea la dialoguri simple în contexte de necesitate imediată	- Lectura globală a unei benzi desenate Lectura pe roluri a benzii desenate	https://biblio.cle-international.com/adistance/9782090347968/?openBook= pag. 22		Découverte culturelle Exploatarea inteligențelor multiple
3.3. Descifrarea unor mesaje simple familiare primite de la prieteni, colegi, profesor, în situații uzuale 4.2. Redactarea unui mesaj simplu către un coleg / prieten	Observă, citește și răspunde la întrebări La fiche personnelle	https://biblio.cle-international.com/adistance/9782090347968/?openBook= pag.23 Test, pag.46 https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20V-a/Limba%20moderna%20franceza/CD%20PRESS/book.html?book#46	Feedback oral Je m'évalue (auto)evaluare	
Ora 7				
4.3. Participare a la proiecte de grup în care se elaborează, cu sprijin, mesaje scurte	Proiect : Ma classe, mon emploi du temps, mes matières préférées	Manualul digital, p. 45 https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20V-a/Limba%20moderna%20franceza/CD%20PRESS/book.html?book#45 - Coli - Carioca - Creion - Planul de realizare a proiectului	Grila de evaluare a proiectului	Exploatarea inteligențelor multiple Proiectul se poate realiza și cu ajutorul unor aplicații (ex. Canva)

INVENȚII - UNITATE DE ÎNVĂȚARE

Prof. învă. primar Leonte Mihaela
Școala Gimnazială Nr. 49 București

Clasa a III-a B

Unitatea de învățare: Despre Invenții

Limba și literatura română

Lecție predare asincron

Suntem provocați permanent, în această perioadă, să găsim soluții pentru o adaptare adecvată și potrivită pentru copii, a învățării în mediul on-line. Am învățat la un curs cum am putea prezenta o lecție asincron sau o unitate de învățare sub formă de slid-uri cu link-uri atașate pentru fiecare pictogramă pe care elevul le deschide și ascultă, rezolvă, se informează, descoperă. Se mai poate prezenta unitatea de învățare sub formă de hartă conceptuală în Padlet sau în Lucidspark și se folosește același principiu de deschidere a link-urilor și descoperirea informațiilor necesare.

Toată învățarea pornește de la o poveste pe care o țesem pe marginea conținutului unității de învățare, putând să ne focusăm pe o anumită lecție provocatoare iar această poveste conține, ca orice poveste, niște provocări care îi incită pe elevi să afle cum s-ar putea rezolva însușindu-și mai întâi cunoștințele.

Câteva dintre link-urile folosite care sunt publice:

<https://www.youtube.com/watch?v=qAAWc6TLNtU>

<https://drive.google.com/open?id=1gjI2LxH2DBVQjdVORzUcbH4HuQ8jo3VA&authuser=0>

<https://wordwall.net/ro/resource/13414945/verbul-rebus>

<https://drive.google.com/file/d/1K7xMdiH90yBUE1TpOPSWAdkL47weaB0z/view?usp=sharing>

Aceasta este povestea pe care am construit-o în jurul textului despre Aurel Vlaicu și spectaculoasa sa invenție:

Povestea mea -Invenții

2.2. Povestirea unei întâmplări cunoscute pe baza unui suport adecvat din partea profesorului

Aurel, un băiat foarte ambițios, a fost despărțit de frații săi care acum se aflau acum peste munți. Atunci se gândește cum ar putea să ajungă la ei. Privind cerul și văzând păsările care zburau libere se gândește că ar fi minunat să poată zbura, dar, cum era un băiat silitor la școală, știa că există forța gravitațională care atrage toate obiectele spre pământ, acesta fiind cel mai mare magnet.

Atunci caută informații despre materiale mai ușoare din care să construiască o „pasăre” cu care să traverseze munții. Face schițe și apoi mai multe modele dar nu renunță chiar dacă nu îi ies din primele dați. Ajunge la modelul final și într-o zi se urcă în minunata pasăre, care este strămoșul avionului de astăzi, și zboară spre cer.

În misiunea lui trece prin mai multe încercări ca să poată ajunge unde și-a propus. Se întâlnește cu o rață sălbatică care-i spune că trebuie să recunoască un verb din propoziția: „, Toamna păsările zboară spre țările calde.” ca să treacă mai departe. Trecând mai departe se întâlnește cu un cocor care îl orește și -l pune să schimbe numărul verbului din propoziția: „, S-a apropiat de nor.”, apoi întâlnește o barză care-l pune să spună cine face invitația și care este evenimentul din invitația pe care o ducea în cioc.

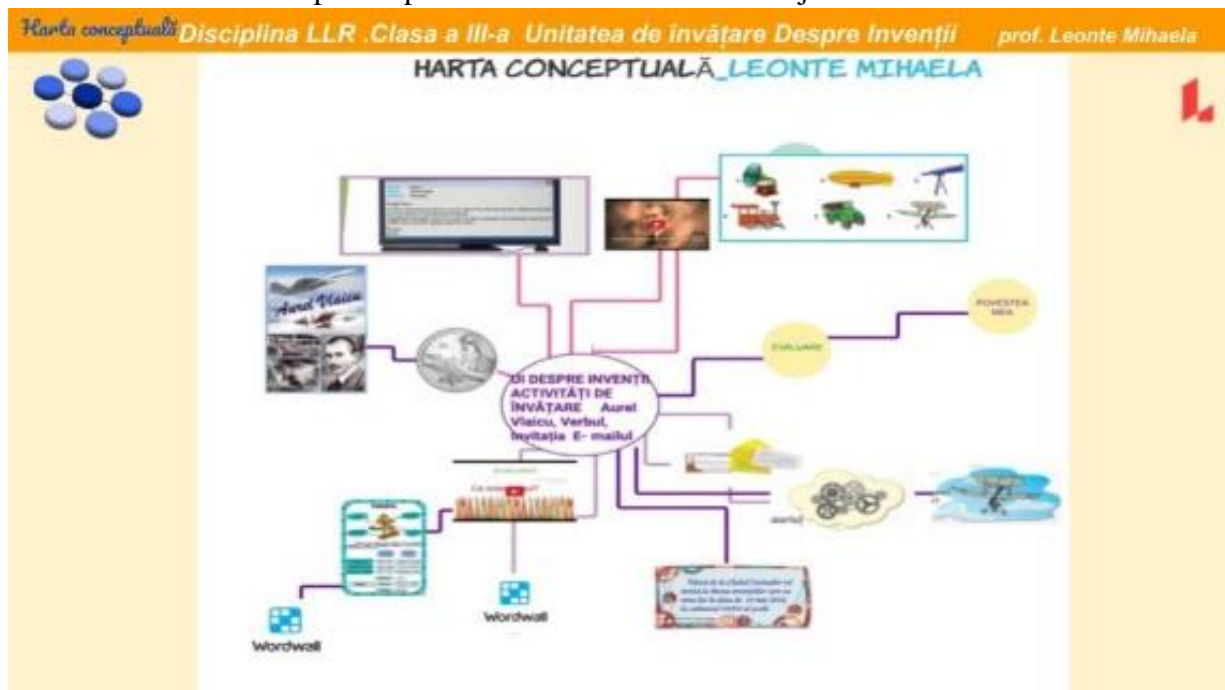
Trece și peste acest obstacol și vede zburând pe lângă el un vultur care -i promite că nu-l va ataca dacă va alcătui propoziții în care cuvântul „, poartă” să fie substantiv și apoi verb.

Reușește să treacă peste Carpații noștri falnici și ajunge la frații săi cei dragi.

De atunci românii au devenit pionierii aviației, deci putem spune că noi românii suntem foarte pricepuți la invenții. Voi la ce invenție v-ați gândit?

<https://ro.padlet.com/mihaelaleonte/esltej9e27510x4>

https://lucid.app/lucidspark/invitations/accept/inv_8f0a3bc2-ee07-40e6-a119-98cff167842b?viewport_loc=-529%2C-418%2C3726%2C1683%2C0_0

COLINDAM, VESTEA NAȘTERII S-O DĂM!
-proiect educativ-

Învățător Dițiu Gianina
Liceul Teoretic Ioan Petruș Otopeni, Ilfov

„Că iată vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul; că vi S-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David.” (Luca 2, 10-11)

TITLUL PROIECTULUI: *Colindăm, vestea Nașterii s-o dăm!*

TIPUL PROIECTULUI: local

ORGANIZATOR : Liceul Teoretic „Ioan Petruș”,

ECHIPA DE PROIECT :

PROPUNĂTOR/COORDONATOR :

Învățătoare DIȚIU GIANINA

COLABORATORI:

Învățătoare Jalba Iuliana

Învățătoare Simion Mihaela

Prof. Marmandiu Carmina

Clasa pregătitoare J

Implementare - Decembrie 2021

ARGUMENT

Sărbătoarea Nașterii Domnului aduce în sufletul tuturor o stare de bucurie și emoție, dar în sufletele copiilor această bucurie și emoție se amplifică, trăirea lor fiind mult mai intensă. Colindele noastre strămoșești vorbesc despre credința puternică a românilor și prin ele copiii vestesc asemenea îngerilor Nașterea Pruncului Iisus.

Copiii cu o nespasă bucurie și dragoste participă la tot felul de activități, prin care își arată talentul, măiestria, imaginația și nu în ultimul rând dorința de a se exprima prin diferite creații, contribuind astfel asemenea păstorilor și magilor, la a răspândi bucuria nașterii Domnului.

Dragostea față de jertfa Fiului lui Dumnezeu și datoria față de educația religioasă și cultural artistică ce le-o datorăm elevilor ne-a determinat să realizăm activitățile din acest proiect.

Dezvoltarea capacității de a cunoaște și înțelege obiceiurile legate de sărbătoarea Nașterii Domnului, stimulează curiozitatea și sensibilitatea elevilor.

SCOPUL PROIECTULUI:

Cultivarea dragostei față de sărbătoarea Crăciunului și valorificarea potențialului creator al elevilor;

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- * Promovarea valorilor creștine;
- * Stimularea potențialului creativ- artistic al elevilor;
- * Respectarea, păstrarea și transmiterea colindelor, tradițiilor de Crăciun;
- * Stimularea elevilor prin organizarea unei expoziții de machete;

GRUP ȚINTĂ:

-elevi din ciclul primar;

DURATA PROIECTULUI: 2-20 decembrie 2021

RESURSE:

a) UMANE

- responsabili de proiect;
- elevi din ciclul primar;
- elevi din ciclul gimnazial;
- profesori;

b) MATERIALE:

- materiale de lucru: acuarele, carioci, hârtie, imprimantă, diferite materiale, etc.

c) FINANCIARE: extrabugetare

- din partea cadrelor didactice și părinților;

Locul de desfășurare:

Holul școlii și sălile de clasă/online

ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI:

Nr. crt	Activitatea	Grupul țintă	Termen	Responsabili	Rezultate
1.	„ Se apropie Crăciunul ”	Elevii și cadrele didactice implicate în proiect	2 decembrie 2021	echipa de proiect	-informare despre inițierea și desfășurarea proiectului;
2.	„ Poveste de Crăciun ”	Elevii și cadrele didactice implicate în proiect	3-14 decembrie 2021	echipa de proiect	-realizarea unor machete, cu tema Nașterii Domnului;
3.	„Mâini dibace ”	Elevii și cadrele didactice implicate în proiect	15-17 decembrie 2021	profesori diriginți învățătoare	-atelier de lucru-ornamente de Crăciun;
4.	„ Colindăm, vestea nașterii s-o dăm ”	Elevii și cadrele didactice implicate în proiect.	20 decembrie 2021	profesori elevi	-interpretare/învățare de colinde, activitate desfășurată fizic sau online

EVALUARE:

- * expoziție, fotografii.

REZULTATELE AȘTEPTATE:

*** privind copiii:**

- utilizarea diverselor materiale și tehnici de lucru;
- cultivarea respectului față de tradiții;
- îmbunătățirea relațiilor de comunicare între elevi;

*** privind cadrele didactice:**

- abilitatea cadrelor didactice de a motiva copiii să participe la proiect;

*** privind părinții:**

- creșterea implicării părinților în activitățile școlii;

APLICAȚIA BOOK CREATOR

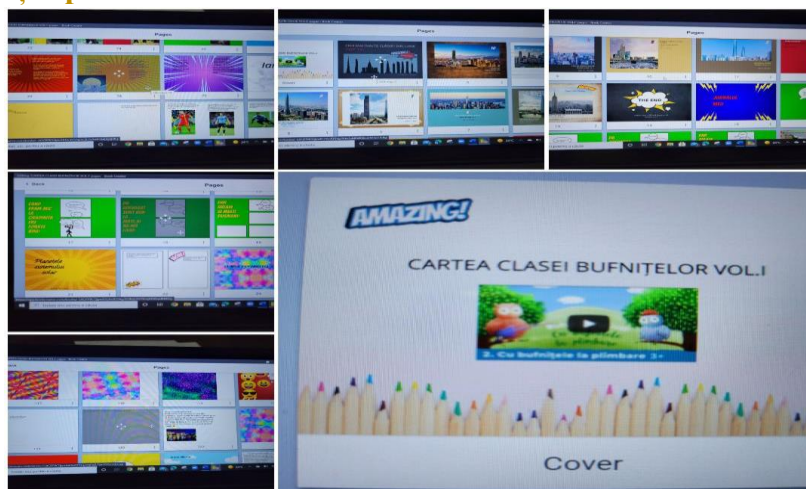
Prof. înv. primar **Leonte Mihaela**
Școala Gimnazială Nr. 49 București

Atunci când pandemia a venit și am fost nevoiți să facem orele online, nu știam mare lucru despre intrarea în legătură cu cineva prin intermediul calculatorului, dar am fost nevoiți să ne adaptăm tuturor provocărilor încât satisfacția e deosebită, dar faptul că acum putem să folosim aceste instrumente digitale în toate lecțiile noastre, e cea mai mare reușită.

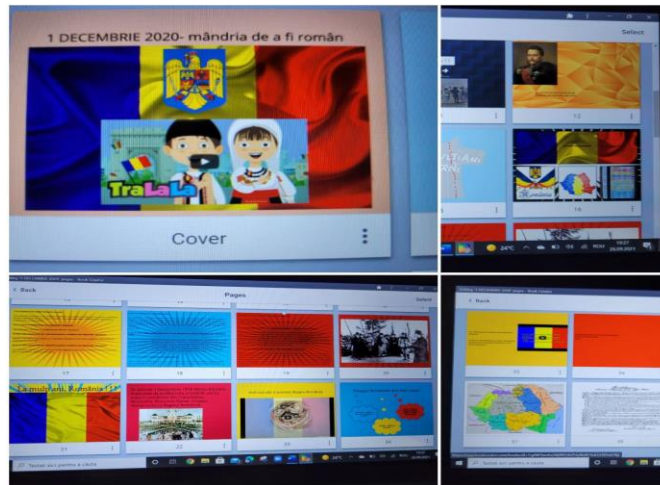
Vă prezint cum am folosit eu aplicația **Book Creator** în antrenarea elevilor, în mediul online, pentru lectură, proiecte la științe, proiecte legate de anumite evenimente.

La început, aceste aplicații păreau ceva imposibil de utilizat, dar prin munca de descoperire ajungi să spui că este extrem de ușor de folosit. Am prezentat elevilor această aplicație și le am propus pentru început să realizeze fiecare câte o carte pentru a se obișnui cu ea realizând cartea clasei noastre „**Cartea Bufnițelor înțelepte**”.

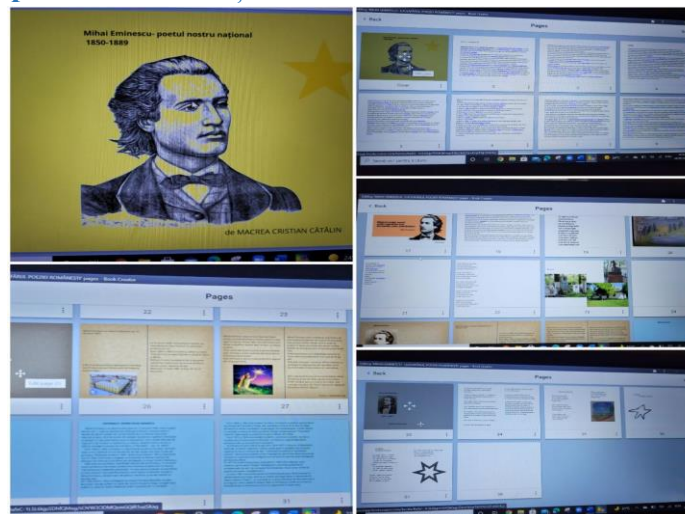

Apoi le-am propus să realizeze cărți cu teme diverse cum ar fi:

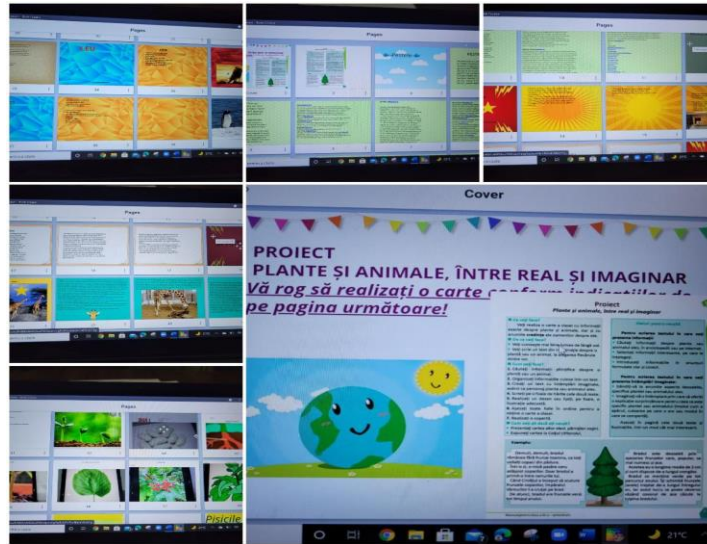
„**1 Decembrie-mândria de a fi român**”

„Mihai Eminescu-poetul nostru național”

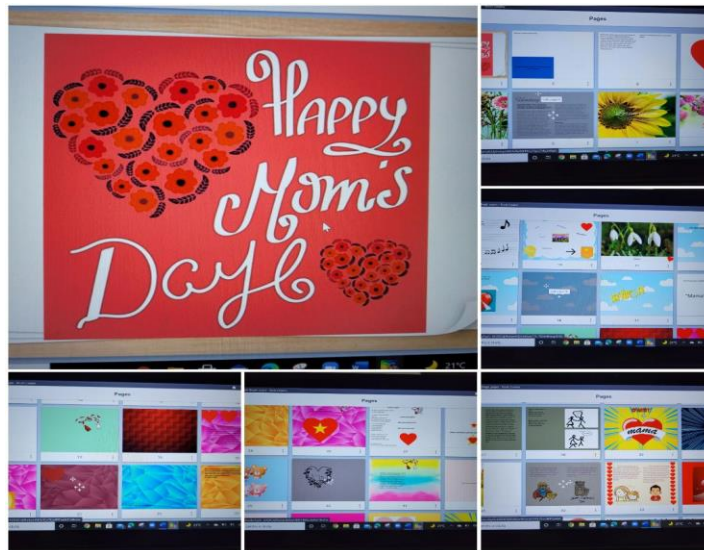
Apoi un proiect interdisciplinar limba română și științe „**Plante și animale între real și imaginar**”.

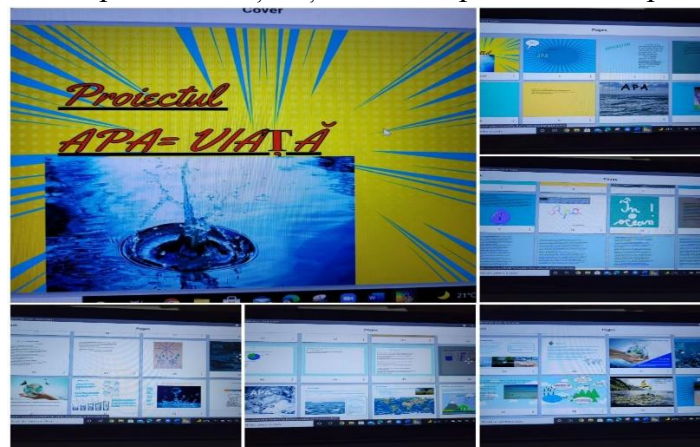
Pentru „**Cartea vacanței de iarnă**” au avut de realizat o fișă de lectură a unei cărți citite.

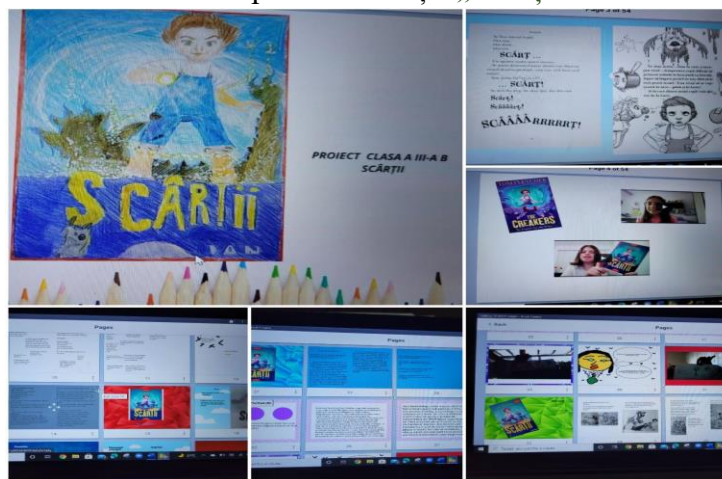
Îndrăgind această aplicație elevii clasei mele au realizat și o dedicație pentru **8 Martie- Ziua Mamei**.

Am încercat proiectul la științe în cadrul proiectului despre „Apă=Viață”.

În vacanța de vară au avut de realizat un proiect al cărții „Scârții”

pe care au achiziționat-o toată clasa, au citit-o și apoi aveau de făcut acest proiect așa cum își doreau: desene, povestirea unui fragment preferat, chiar filmulețe cu povestirea cărții, etc. Aceste cărți se realizează separat, fiecare copil și le personalizează așa cum dorește iar apoi eu le combin și se realizează o carte a tuturor.

Pentru stimularea curiozității în această lume a tehnologiei această aplicație este foarte utilă și îi ajută și le dă încredere elevilor că fac lucruri utile având satisfacția obținerii unui produs finit, dar și combinate, aceste cărți, dau sentimentul de unitate.

CALCULATORUL, PARTENER ÎN PROCESUL EDUCATIV

Profesor Vîrlan Daniela
Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Iași

Jocul didactic pe calculator prezintă ca notă definitorie îmbinarea armonioasă a elementului instructiv cu elementul distractiv, asigurând o unitate deplină între sarcina didactică și acțiunea de joc. Această îmbinare face ca, pe parcursul desfășurării sale, copiii să trăiască stări afective complexe care declanșează, stimulează, intensifică participarea la activitate, cresc eficiența acestora și contribuie la dezvoltarea diferitelor componente ale personalității celor antrenați în joc.

La modulele din cadrul disciplinei Alimentație publică am utilizat următoarele aplicații: Learning Apps, Puzzler Maker, Mind Maps, Word Search, Mentimeter, Padlet. Prezint în continuare câteva aplicații cu ajutorul cărora am realizat materiale și activități educaționale utilizate atât on line cât și la clasă.

LearningApps.org,

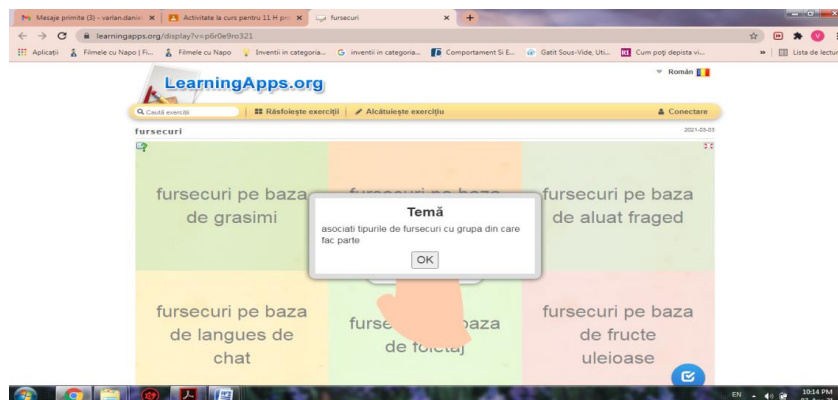
LearningApps.org este o aplicație concepută pentru a sprijini procesele de învățare și predare prin module interactive. Aceste module de învățare pot fi integrate direct în conținuturi de învățare dar pot fi concepute și online de utilizatorii înșiși sau pot fi modificate. Tipurile de exerciții care pot fi alcătuite sunt diverse.

Lecția despre fursecuri.

Clasa a XII a

Exercițiul - Ordonarea pe grupe

Cerința – Asociați tipurile de fursecuri cu grupa din care fac parte

Lecția-Servirea preparatelor, clasa a X a

Exercițiul spânzurătoare. Se dau o serie de întrebări la care elevii trebuie să răspundă corect

Lecția- Aluaturi, clasa a X a

- Exercițiul - Quiz cu alegere multiplă

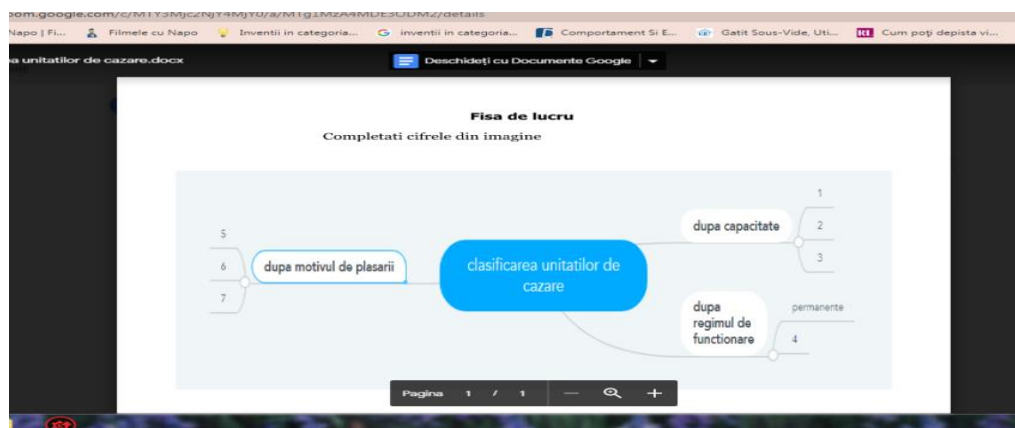

1. Harta minții - Mind Mapping

Cu ajutorul acestei aplicații exista posibilitatea atașării la schemă, a imaginilor sau filmulețelor.

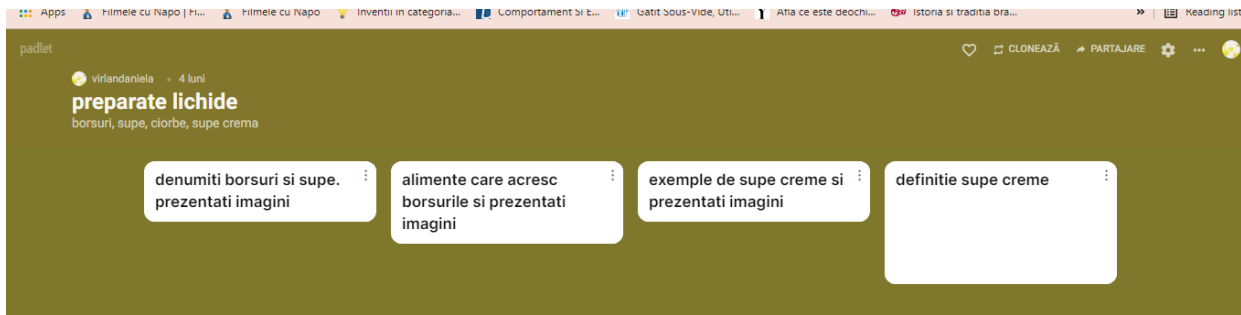
Tema- Unități de cazare – clasa a IX a

Cerința – completați cifrele din imagine pentru a clasifica unitățile de cazare

2. Aplicatia Padlet

- **Cerința** - Răspundeti la următoarele întrebări

Concluzie

Prin folosirea acestor aplicatii pe calculator, în procesul de predare-învățare-evaluare, am urmărit, ca elevii să nu mai considere școala un loc anost ci ca un loc plăcut unde își pot completa cunoștințele și deprinderile, reducerea nivelului monotoniei, a plictiselii, a stresului și motivarea acestora pentru învățarea continuă. Am observat o creștere ușoară a randamentului școlar și chiar participarea cu plăcere la lecții.

Bibliografie

1. ****Tehnologia în sprijinul învățării, Proiect Erasmus+, Educația adulților*, Iași, 2016
2. <https://sites.google.com/site/sitesp4balti/materiale-didactice/informati/learning-apps>
3. <https://www.google.com/search?q=platforma+padlet&oq>

EDUCAȚIA E ȘANSA TA!

-proiect educațional-

Învățător Dițiu Gianina
Liceul Teoretic *Ioan Petruș* Otopeni, Ilfov

2021-2022

Echipa de implementare:
Cadre didactice ale școlii

Argument

Activitățile ce vor fi desfășurate în cadrul acestui proiect vor urmări motivarea elevilor în vederea reducerii abandonului școlar, prin sporirea creativității și prin dezvoltarea competențelor de comunicare, lingvistice, matematice, informatice, muzicale, artistice etc. Un elev implicat în propria educație va fi un elev motivat să își finalizeze studiile, de aceea, situațiile de învățare trebuie să fie legate de aspectele reale ale vieții.

Profesorul are menirea să promoveze învățarea eficientă, adică o învățare activă, participativă și creativă. De aceea și noi încercăm, prin acest proiect, să-i implicăm activ, atât pe elevi, cât și pe părinții acestora, în diverse activități educative.

Scopul proiectului:

- ☞ Conștientizarea elevilor cu privire la importanța, complexitatea și funcțiile școlii și la implicațiile absenteismului și ale abandonului școlar. Formarea unui comportament responsabil ca elev într-o instituție școlară.
- ☞ Prevenirea și intervenția primară în cazul absenteismului școlar.

Obiective generale:

1. Identificarea principalelor motive ale absenteismului școlar;
2. Dezvoltarea unei atitudini pozitive a elevilor față de școală;
3. Elevii să conștientizeze urmările negative ale absenteismului școlar;
4. Elevii să fie capabili să identifice valorile, resursele importante furnizate de școală;
5. Reducerea absențelor școlare pe termen lung;
6. Identificarea surselor de stres școlar;
7. Dezvoltarea stimei de sine a elevilor, construirea unei imagini de sine pozitivă prin autocunoaștere și dezvoltare personală;
8. Creșterea motivației școlare prin clarificarea scopurilor de lungă durată.

Durata proiectului:

- Octombrie 2021 – Mai 2022

Grupul țintă:

- ☞ elevii claselor CP-II-III-IV, Liceul Teoretic „Ioan Petruș” Otopeni, Ilfov
- ☞ elevii cu risc de abandon în vederea creșterii frecvenței școlare la cursuri

Calendarul activităților

Nr. crt.	Activitatea	Modalități de realizare	Data	Responsabil/ Participanți
1.	<i>Cine și de ce absentează?</i>	<ul style="list-style-type: none"> ☞ Identificarea elevilor cu absențe multe; ☞ Înștiințarea părinților cu privire la nr. de absențe al copiilor; ☞ Monitorizarea strictă a absențelor elevilor; ☞ Identificarea elevilor cu risc de abandon. 	Octombrie 2021	Învățătorii , diriginții/elevii claselor
2.	<i>Chestionar</i>	<ul style="list-style-type: none"> ☞ Aplicarea chestionarului pentru evaluarea riscului de abandon școlar; ☞ Aplicarea chestionarului referitor la depistarea inteligențelor multiple. 	Februarie 2021	Învățătorii, diriginții/ elevii claselor
3.	<i>Cine suntem noi ?</i>	☞ Construirea elementelor de identitate ale colectivului : mascota clasei, motto-ul, imnul clasei, regulile clasei, responsabilități, calendarul zilelor de naștere, jurnalul clasei etc.	Februarie 2022	Învățătorii / diriginții/ elevii claselor
4.	<i>Părinți implicați, elevi motivați</i>	☞ Activități comune părinți-copii (confectionare de felicitări și ornamente de Crăciun). Produsele realizate vor fi prezentate la Târgul de Crăciun desfășurat la Universitatea Europeană I.C. Drăgan)	Martie 2022	Părinți și elevi, învățători și diriginți
5.	<i>Să inventăm o poveste!</i>	☞ Activități de spargere a gheții, de creștere a stimei de sine și de comunicare interpersonală	Aprilie 2022	Psiholog /Învățătorii/ diriginții elevii claselor
6.	<i>Să ne cunoaștem !</i>	<ul style="list-style-type: none"> ☞ Administrarea chestionarului pentru părinți; <i>Fișa părinților</i>; ☞ Prezentare referat <i>Educația în viața noastră</i>; ☞ Realizare <i>Posterul educației</i> - ce este educația și roadele ei, cum se pot implica părinții în activitățile educaționale. 	Mai 2021	Învățătorii/ diriginții elevii claselor
7.	<i>Motivația pentru educație</i>	<ul style="list-style-type: none"> ☞ Activități prin care să argumenteze importanța motivației pt. învățare și educație; ☞ Echipele primesc scurte studii de caz cu situații în care părinții sprijină sau nu educația copiilor. ☞ Relația dintre școală și familie din perspectiva celor șase întrebări 	Iunie 2022	Psiholog/ diriginții/ Învățătorii/ elevii

	motivaționale: Ce? De ce? Cu cine? Când? Unde? Cum? Scurte dezbateri.	
--	--	--

Evaluarea proiectului:

- ✚ Chestionare;
- ✚ Expoziție cu lucrări de artă plastică ale elevilor;
- ✚ Afișe, pliante executate de elevi;
- ✚ Fotoreportaj;
- ✚ Jurnal de impresii.

Rezultate așteptate:

- ✚ Reducerea absențelor nemotivate și a abandonului școlar;
- ✚ Promovarea unei atitudini responsabile ca elev într-o instituție și a unei atitudini pozitive față de școală;
- ✚ Prevenirea absenteismului.

Diseminarea rezultatelor:

- ✚ Amenajarea în școală, a unui spațiu ce va conține un panou cu rezultatele proiectului, imagini cu elevii din timpul sesiunilor de formare, desene, postere;
- ✚ Pagina de facebook și site-ul școlii;
- ✚ Didactic.ro

O PROVOCARE PE ZI!!!

**Prof. înv. primar Leonte Mihaela
Școala Gimnazială Nr. 49 București**

Pentru a stimula creativitatea elevilor mei, atunci când am avut liber, le-am propus niște provocări pentru a valorifica timpul. Îmi doream să participăm la mai multe proiecte, concursuri și nu știam cum să realizez această dorință însă am găsit acea formulă de a-i provoca zilnic. În fiecare zi așteptau cu nerăbdare provocarea zilei și așa ne-am înscris în mai multe proiecte și au învățat să-și diversifice activitățile. Provocările au fost trimise pe Classroom ca temă iar elevii trebuiau să atașeze zilnic tema. Totuși li s-a respectat opțiunea acelor elevi care nu au dorit să participe.

„Prima și a doua provocare „Patria în inimi de copii”/ „Toamnă mândră, darnică”

Bună ziua, copii!

Săptămâna aceasta veți avea câte o provocare pe zi pentru a participa la niște concursuri! Astăzi vă voi da 2 provocări pentru că nu v am dat ieri și le veți pune la temă pe classroom.

- 1) Prima provocare este să realizați o poezie sau un desen cu tema „Patria în inimi de copii”;
- 2) Cea de a doua provocare este tot o poezie sau un desen sau colaj sau o compunere cu tema: „Toamnă mândră, darnică”

Am trimis la cele două proiecte am trimis lucrările:

A treia provocare „Frumusețea Crăciunului- izvor de bucurie, tezaur de datini”

Realizați o compunere, poezie, desen, ornamente, colaje cu tema „Frumusețea Crăciunului- izvor de bucurie, tezaur de datini”

A IV-a provocare „Poveste de Crăciun”.

Ne apropiem de Crăciun, cea mai frumoasă și așteptată sărbătoare din an, de aceea veți avea de realizat: o compunere, o poveste, o poezie a anotimpurilor, un desen, colaj, quilling, origami, cu tema: „Poveste de Crăciun”.

Toate lucrările realizate le veți aduce la școală.

POVESTE DE CRĂCIUN

SALVAREA CRĂCIUNULUI

Era o seară normală în ajunul Crăciunului sau cel puțin așa credea Dan.

Afară, deasupra norilor, o sanie misterioasă trasă de 9 reni oprește la fiecare casă și lasă cadouri. Deodată, sania se prăbușește, iar zgomotul îl trezește pe Dan care își ia geaca și bocancii și pleacă să vadă ce s-a întâmplat. Zări puțin fum în depărtare. S-a apropiat de locația fumului și nu i-a venit să creadă: Moș Crăciun stătea în fața lui. Pentru puțin timp a rămas cu gura căscată, dar într-un final și-a revenit și a întrebant:

Ce s-a întâmplat?

Dintr-un motiv necunoscut sania mea s-a prăbușit.

Asta este groaznic! Te pot ajuta cu ceva?

Ei bine, ai putea, te rog, să livrezi și restul cadourilor.

Aș fi onorat, dar cum am să livrez cadourile până mâine dimineață?

Nu îți face griji, ți-l voi da pe Rudolf și sacul meu.

Și așa a salvat Dan Crăciunul! *Elev: Macrea Cristian*

Crăciunul

Crăciunul este cea mai frumoasă sărbătoare din an deoarece reprezintă nașterea Domnului Iisus Hristos. Copiilor le place această sărbătoare deoarece primesc multe cadouri de la Moș Crăciun. Cei mai mulți oameni adoră Crăciunul deoarece stau cu familiile lor acasă și se bucură împreună.

Tradițiile sunt: să faci cozonaci, să tai porcul, să mănânci șorici, cârnați, sarmale, să împodobești bradul, să colinzi și să mergi cu capra. De asemenea, există tradiții specifice anumitor zone din România pe care oamenii le păstrează de sute de ani. Oamenii de pretutindeni își împodobesc casele cu luminițe care să vestească nașterea Domnului, ca steaua care s-a ridicat pe cer când s-a născut Hristos.

Pentru mine Crăciunul înseamnă familie, bucurie, iubire, liniște, cadouri și mirosul bradului împodobit.

Elev: Guță Vlad

Poveste de Crăciun

Era Ajunul Crăciunului, iar Monica își scria scrisoarea pentru Moș Crăciun. Ea se verifică de două ori, puse scrisoarea pe pervaz și adormi.

A doua zi, se uită sub brad și nu văzu nimic și se întrebă dacă nu cumva a scris scrisoarea prea târziu.

Când ieși afară văzu un brad GIGANTIC și sub el erau toate cadourile Monicăi. Fetița le deschise fericită, iar Crăciunul a devenit sărbătoarea ei preferată. *Elev: Parpală Emilia*

A V a provocare „Scisoare către Moș Crăciun”

Am lăsat pentru ultima zi cea mai frumoasă provocare: „Scisoare către Moș Crăciun”, deci aveți de scris o scrisoare lui Moș Crăciun în care veți respecta regulile unei scrisori: formula de adresare, formula de încheiere și trebuie să aveți cel puțin 3 alineate. Mulțumesc celor care ați răspuns pozitiv la provocări!>

momentul în care am discutat despre conferințele de pace ale celui de-al doilea război mondial. Clasa a fost împărțită în 5 grupe, fiecare grupă primind o fișă de lucru ce cuprindea informații despre o conferință ca în exemplele ce urmează:

Grupa nr. 1- Conferința de la Teheran

A avut loc la Teheran (Iran) între 28 noiembrie- 1 decembrie 1943. Aici s-au întâlnit președintele SUA Roosevelt, Stalin conducătorul URSS-ului și Churchill prim-ministrul Marii Britanii. Conferința a fost organizată pentru punerea la punct a unor probleme foarte importante pentru mersul celui de-al doilea război mondial și organizarea lumii postbelice, ca urmare a marilor victorii aliate din cursul anului 1943. Aici s-a hotărât deschiderea celui de-al doilea front în Europa (Franța) și sprijinirea Iugoslaviei împotriva Germaniei.

Grupa nr. 2- Conferința de la Moscova (Acordul de procentaj)

A avut loc la Moscova (U.R.S.S.) între 9- 17 octombrie 1943 unde s-au întâlnit Stalin conducătorul U.R.S.S.- ului și Churchill prim-ministrul Marii Britanii. În cadrul întâlnirii s-au hotărât sferile de influență a celor două state în Europa Răsăriteană și Balcani pe un petec de hârtie. Astfel România se afla 90 % sub influență rusă și 10 % influență engleză, Grecia se afla 10 % sub influență rusească și 90 % influență engleză, Bulgaria 75 % influență rusească și 25 % influență engleză, Ungaria și Iugoslavia 50 % influență rusească și 50 % influență engleză.

Grupa nr. 3- Conferința de la Ialta

Conferința de la Ialta, numită și Conferința din Crimeea a fost întâlnirea din 4- 11 februarie 1945 dintre liderii SUA, Marea Britanie și Uniunea Sovietică de la Ialta (U.S.S.S.). Delegațiile au fost conduse de către Roosevelt, Winston Churchill, și Stalin. În cadrul acestei conferințe s-au hotărât: condițiile capitulării și modul de administrare al teritoriului german (după război, țara urma să fie împărțită în patru zone ocupate; totodată urma să aibă loc și o ocupare în patru zone a Berlinului), Germania urma să fie supusă unei operațiuni de demilitarizare și denazificare, crearea unui consiliu aliat de reconstrucție cu sediul la Moscova. S-a mai hotărât judecarea criminalilor de război, cooperarea pentru înfrângerea Japoniei, organizarea unei conferințe pentru a se pune bazele ONU.

Grupa nr. 4- Conferința de la Potsdam

Conferința de la Potsdam a fost o conferință ținută după încheierea celui de-al doilea război mondial în Potsdam, Germania (lângă Berlin), din 17 iulie până pe 2 august 1945. Au participat reprezentanții Uniunii Sovietice, Marii Britanii și Statelor Unite ale Americii. Delegațiile au fost conduse de șefii guvernelor celor trei națiuni învingătoare: conducătorul U.R.S.S.-ului Iosif Stalin, primul-ministru englez Churchill înlocuit apoi de Clement Atlee și președintele american Harry Truman. În cadrul conferinței s-au hotărât: organizarea Europei postbelice, încheierea tratatelor de pace, împărțirea Germaniei în 4 zone de ocupație (americană, rusească, franceză și engleză), împărțirea Berlinului în 4 zone de ocupație, înființarea tribunalului de la Nurnberg pentru judecarea criminalilor de război, instituirea Comisiei aliate de război, se cerea Japoniei să capituleze.

Grupa nr. 5- Conferința de pace de la Paris

Conferința de Pace de la Paris (Franța) (29 iulie- 15 octombrie, 1946) a fost urmată de Tratatele de Pace de la Paris semnat pe 10 februarie, 1947 dintre Aliați și statele Axei, în urma celui de-al doilea război mondial. La conferință au participat 26 de state. De partea aliaților erau Statele Unite, Marea Britanie, Franța, Uniunea Sovietică, Polonia, Grecia, Iugoslavia și Cehoslovacia. De partea aliaților

înfrânți ai Axei se aflau Italia, România, Ungaria, Bulgaria, și Finlanda. Jocurile le-au făcut marile puteri (URSS, Marea Britanie, SUA). Puterile aliate au stabilit clauzele tratatelor de pace cu Italia, România, Ungaria, Bulgaria și Finlanda (semnate în 10 februarie 1947). România își primea înapoi Transilvania de Nord transferată de Hitler Ungariei prin Dictatul de la Viena, dar pierdea Bucovina de Nord și Basarabia în favoarea Uniunii Sovietice.

Le-am cerut elevilor să citească cu atenție conținutul fișei și să scoată informații referitoare la locul desfășurării, data, participanți, prevederi. Apoi fiecare grupă a fost rugată să aleagă câte un lider care să iasă și să completeze informațiile obținute într-un tabel desenat la tablă ca în exemplul următor:

Nr. crt	Conferința	Locul desfășurării	Data	Participanți	Hotărâri
1	Conferința de la Teheran				
2	Conferința de la Moscova				
3	Conferința de la Ialta				
4	Conferința de la Potsdam				
5	Conferința de la Paris				

Grupele și-au ales reprezentanții care au ieșit la tablă și au completat rubricile corespunzătoare. Informațiile obținute au fost notate de fiecare elev în tabele asemănătoare celui de la tablă, primite încă de la începutul orei.

La sfârșitul orei am observat că elevii și-au însușit mult mai ușor noile cunoștințe și au fost capabili să facă cu ușurință conexiuni între evenimente.

Bibliografie:

1. Iuțiș, G., Pânzariu, A., Iriciuc, V., *Istorie- ghid metodic pentru studenți și profesori debutanți*, Editura Educația 2000+, Iași, 2005.

PROIECT <<POVEȘTI DESENATE>>

Prof. învă. primar **Leonte Mihaela**
Școala Gimnazială Nr. 49 București

Acest proiect nu este ideea mea, aparține **Academiei de creativitate.ro**, dar mi s-a părut atât de potrivit pentru stimularea creativității elevilor mei, mai ales pentru a exemplifica textul creativ, încât le-am propus-o și am încercat să-i conving pe toți să realizeze un astfel de proiect. Le-am lăsat, ca temă pentru lectură în Classroom:

„Proiect <<POVEȘTI DESENATE>>”

COPII, vă rog să scoateți acest proiect la imprimantă și să-l prindeți sub formă de carte. Între povești aveți o foaie liberă pe care veți scrie voi o poveste legată de imaginile și titlul respectiv. Ordinea imaginilor vă aparține doar să fie din aceeași poveste. Puteți colora imaginile. Aceste imagini se regăsesc în poveștile originale și puteți să le achiziționați și să le citiți. Acest proiect este

obligatoriu și vreau să- l realizați până la finalul acestui semestru și mi- l veți preda la școală. Succes!”

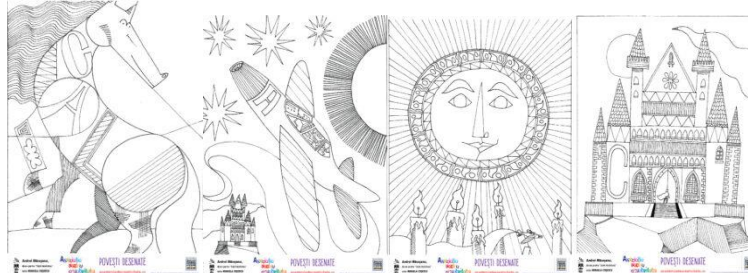
Ce înseamnă acest proiect?

Cărțile din proiect au anumite imagini realizate de niște ilustratori profesioniști și sunt desprinse de scolo și așezate aleatoriu. Copiii trebuie să realizeze o poveste așa cum doresc. După realizarea cărților care cuprind cele 4 povești:

O REȚETĂ DE CURAJ, de Victoria Pătrașcu

CALUL NĂZDRĂVAN, de Mihaela Coșescu

CĂLĂTORIA LUI MEDILO, de Ioana Nicolaie

ȘCOALA VEVERIȚELOR, de Magda Cojocă

Elevii vor citi cărțile care au niște personaje foarte interesante, de exemplu în „Călătoria lui Medilo” este vorba despre un clește de rufe din lemn și vor compara imaginația lor materializată în poveștile lor cu poveștile reale. Va fi foarte interesant și distractiv!

În cartea „*O rețetă de curaj*”, de Victoria Pătrașcu este vorba despre faptul că se iau doi șoricei cofetari cu nume franțuzești și se lasă să fiarbă în suc propriu printre animale puternice și arogante. Se amestecă pe rând în poveste un melc optimist și un căpcăun- ecou plin de surprize. Stăm cu sufletul la gură să vedem cum crește aventura în cuptor și răsuflăm ușurați când am ajuns cu bine la final. Curajul s-a copt și va transforma visele în realitate.

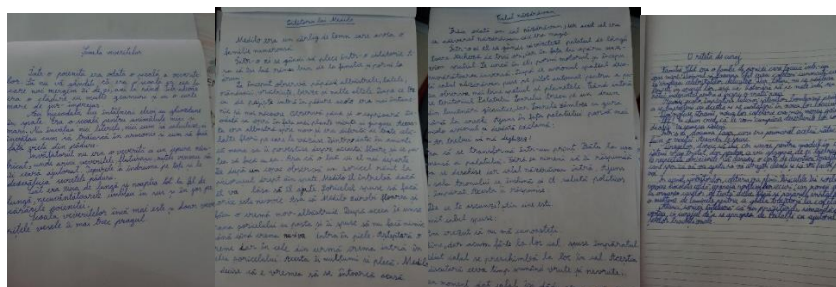
„*Calul năzdrăvan*”, de **Mihaela Coșescu** este o poveste care a pornit de la o copilă care se plictisea și i- a cerut mamei ei un joc nou iar mama a inventat unul în care schimba literele în cuvinte. Copila descoperea, ca prin magie, cuvinte noi. Unele existau în dicționar iar altele nu. Se gândeau atunci ce pot să însemne acele cuvinte, dacă ele ar exista. Iar atunci când cuvântul nou avea un sens pentru ele, în mintea lor apărea o lume nouă, un personaj, o mâncare, o emoție. „*Calul năzdrăvan*” este o carte fără vârstă, și care, în același timp, se poate citi și înțelege diferit la vârste diferite.

Cartea "**Călătoria lui Medilo**" scrisă de Ioana Nicolae și frumos ilustrată de Sidonia Calin prezintă povestea unei familii de... clești de rufe. Familia, cândva numeroasă, este formată acum doar dintr-un tânăr băiețel și mama acestuia care îi povestește amintirile sale și îl învață zilnic de ce sunt necesare antrenamentele zilnice, de ce să se ferească întotdeauna de ținut blugii pe frânghia de rufe, de ce să nu alerge pe trepte, de ce este bine să se ferească de ploaie și multe altele. Într-o dimineață, în casă se mută o nouă familie de oameni iar tânărul cârlig de rufe este despărțit de mama sa. Împreună cu ajutorul dat de doamna păpădie și dând dovadă de curaj și istețime, acesta reușește să își găsească mama și împreună își găsesc locul în cadrul noii familii sosite.

„**Irina și Școala Veverițelor**”, de **Magda Cojocea** -Ce poate fi mai grozav decât să mergi la o super scoală, unde să cunoști o învățătoare minunată pe care să o iubești din tot sufletul? Ar putea fi totuși câteva probleme. Irina este primul pui de arici care a îndrăznit să se înscrie la VeveȘcoala, exclusivista Școala a Veverițelor. Tot ce își dorește este să își facă prieteni și să fie acceptată. Acest lucru însă nu e ușor: colegii o consideră ciudată, se poartă urât cu ea și o evită. Va ști Irina ce e de făcut atunci când lucrurile devin complicate la școală?

Această poveste vorbește, într-o manieră jucașă, despre lucruri serioase: bullying, acceptare, prietenie, despre cum să îți găsești locul atunci când ești diferit.

Am făcut un cerc literar în cadrul căruia am dat citire unei povești preferate. Elevii clasei a IV-a B au compus diverse povești total diferite de cele reale și au fost foarte surprinși de cele reale pe care le-am dezvăluit după ce fiecare a citit câte o poveste a sa care i-a rămas lipită de suflet. A fost foarte interesant că unii copii și-au imaginat personajele într-un mod diferit: Medilo care era în cartea originală un băiat clește a devenit chiar fată, școala veverițelor este o școală a animalelor, etc.

Școala veverițelor, scrisă de eleva Parpală Emilia

Era odată o școală de veverițe. Acolo erau acceptate toate animalele iar profesoarele și majoritatea copiilor erau veverițe.

Într-o zi părinții, Emei Aricel, au vrut s-o ducă la școală dar ei îi era frică că o să fie singurul arici de acolo. Așa că părinții ei au dus-o sa-și vadă viitori colegi. Când au ajuns acolo Ema a observat că nu mai era niciun arici. Ți spunea că nu o să aibă cu cine să vorbească. Profesoara -a apropiat de Ema și i-a spus:

- Dacă vrei poți ziua asta să o petreci la școală să vezi cum este. Toată clasa a fost fericită că Ema își petrece ziua cu ei. Ea nu știa dar, ceilalți o considerau specială deoarece erau câte două animale de același fel dar ea era doar una.

Astăzi mergeau în excursie în pădure ca să i-a aer curat și să se joace cu Ema Aricel. Ea și-a făcut o prietenă bună se numea Riri. Riri și cu Ema s-au jucat cu fluturașii.

Ema a văzut cât de frumoasă este școala veverițelor și le-a spus părinților că acolo vrea să meargă la școală

O rețetă de curaj, scrisă de eleva Isacovici Eva

Era odată un cuplu de șoareci care trăiau în pădure. Acest cuplu era format din doamna Ameli și domnul Peter. Ei erau cofetari. Într-o zi de vară domnul Peter îi spuse doamnei Ameli:

- Este timpul să împărțim dulciurile noastre și cu vietățile mai mari decât noi, nu doar celorlalți șoricei și gănganii de prin preajmă
- Ai dreptate! Ar fi cazul ca și alte creaturi să guste dulciurile noastre. Dar noi cum o să ne facem auziți? Întrebă doamna Amelia.
- Of, la asta nu m-am gândit! Am putea cere ajutorul doamnei măgar, Anet, care trăiește la ferma din apopiere
- Bună idee! Să mergem!

Așa că porniră la drum. Când ajunseră au găsit-o pe doamna Anet pregătindu-se să plece cu barca ca să observe mai îndeaproape urșii de mare. Așa că, cuplul de șoricei se gândi să meargă cu ea să le împartă urșilor de mare bicuiți cu vanilie și cășune. Pe drum o întrebară pe doamna Anet cum ar putea să se facă auziți. Aceasta le spuse:

- Pai trebuie doar să lăsați oricwe frică deoparte și să încercați, dar să fiți siguri pe voi.

- Mulțumim pentru sfat! Spuseră în cor Peter și Amelia chiar când ajunseră.

Mai întâi Peter le aruncă urșilor de mare un singur biscuite. Un urs îl luă, îl gustă și deodată a chemat și pe ceilalți urși ca să le spună că a gustat cel mai bun lucru din lume. Auzind asta, domnul Peter aruncă o grămadă de biscuiți. Urșii erau foarte încântați.

Ajunși pe uscat, cei doi șoareci își luară rămas bun și porniră spre taur. Acolo se speriară puțin, dar și-au adus aminte ce le-a spus doamna Anet așa că îi dădură domnului taur un tort de ciocolată. Acesta gustă și spuse că este cel mai bun tort din lume. După ce termină tortul, taurul le mulțumi și șoriceii plecară spre pisoi.

Când au ajuns acolo s-au mai gândit încă o dată la ce spusese doamna Anet și intrară. Chiar atunci pisoiul spuse:

- Aveți grijă pe unde călcați pentru că am întins un fir ca să știu dacă intră cineva.

După aceea îl serviră cu o prăjitură cu scorțișoară. Acesta o înfulecă pe loc și o înghiți. El spuse că e cea mai bună prăjitură.

Șoriceii plecară acasă. Deodată Amelia spuse că s-au descucat de minune, iar Peter a aprobat-o.

Rețeta curajului este atunci când îți înfrânghi temerile pe care le ai.

Călătoria lui Medilo, scrisă de elevul Guță Vlad

Într-o familie numeroasă de lângă Londra se nasc doi băieți gemeni: Medilo și Jack. Deoarece familia lor era săracă se hotărâsc, cu mare greutate, să îl dea spre înfiere pe Jack. El a fost înfiat de o familie mult mai bogată care avea o csă mare pe partea cealaltă a Pădurii Negre.

Cu timpul Medilo a crescut și a devenit un băiat sprinten și curios. Din acest motiv părinții lui i-au interzis să părăsească ograda lor și în niciun caz să nu se ducă în Pădurea Neagră.

Dar într-o zi jucându-se la marginea casei, a observat o floare înaltă care părea să îl cheme la ea.

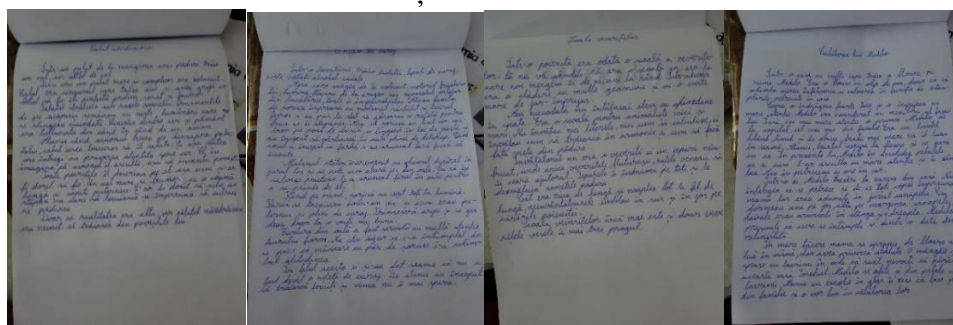
-Mergi la casa de după pădure și caută -ți fratele, zise floarea. Uimit din cale-afară, a uitat de sfatul părinților și s-a dus în pădure ca să se convingă de spusele florii. Trecând prin ea, a mai întâlnit încă o floare vorbitoare. Aceasta i-a spus:

-Ia-mă cu tine și-ți voi arăta care este fratele tău!

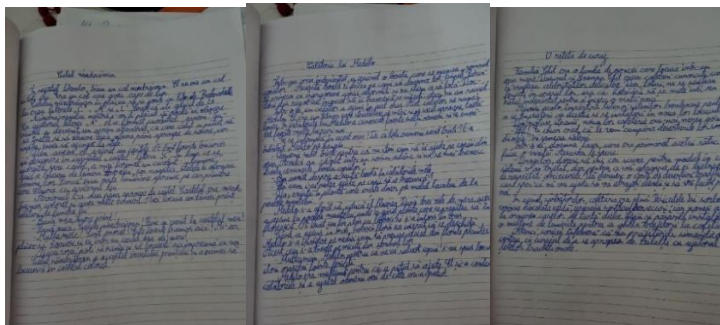
După jumătate de zi de mers prin pădure, Medilo a ajuns la porțile unui imens palat. Acesta avea zece etaje și era împrejmuț de ziduri înalte. Cu puțin curaj a bătut la porți și a răspuns un servitor. Medilo, crezând că acesta e fratele lui, i-a înmănat floarea, dar nu s-a întâmplat nimic.

Uimit de ce vedea în fața sa, servitorul l-a condus pe Medilo în palat la stăpânul său. Cei doi și-au dat seama că erau aproape identici și s-au îmbrățișat. Astfel Jack l-a invitat pe Medilo și pe familia lui să locuiască în somptuosul palat, iar floarea culeasă din pădure a rămas veșnic deschisă.

Poveștile elevei Bala Maria

Poveștile elevei Belloiu Ioana

Au avut apoi de scris un text despre cum s-a desfășurat ziua dedicată acestor povești, ce emoții au simțit și au fost foarte încântați de o oră altfel și că și-au împărtășit reciproc ideile din povești.

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

-studiu-

Prof. învă. primar Zinveliu Maria Simona
Liceul Tehnologic Telciu Bistrița-Năsăud

Numele elevului: C.F

Data nașterii: 23.06.2006

Clasa a III-a

An școlar 2019-2020

I. INFORMATII GENERALE

Copilul locuiește împreună cu părinții și cei 5 frați ai săi. Mama manifesta o atitudine pozitivă față de activitatea școlară iar când este plecată la munca în străinătate copilul rămâne în grija tatălui care nu își da interesul pentru educația copilului. Acesta nu lucrează și îi place să bea, din cauza aceasta sunt permanent certuri în familie. Tatăl îi depreciază, îi critic, îi minimalizează constant pe copil și refuză să îi ofere ajutor la lecții atunci când acesta are probleme, respingând frecvent copilul.

Din aceasta cauza elevul înregistrează rezultate slabe la învățătură, atingând cu greu standardele minimale de performanță; risca să rămână repetent.

II. INFORMATII EDUCAȚIONALE

1. Evaluare inițială a cunoștințelor: - observația spontană și dirijată; convorbirea individuală și în grup; chestionare orală; observații curente; fișe de lucru

2. Puncte tari:

- ✓ cunoaște literele alfabetului (literele mari, mici de tipar și de mână)
- ✓ citește corect silabe și cuvinte monosilabice;
- ✓ așează /scrie corect la tabla magnetică, după dictare, literele, silabele, cuvintele monosilabice;
- ✓ alcătuiește propoziții simple cu cuvinte date;

3. Puncte slabe:

- ✓ are un vocabular relativ sărac;

- ✓ răspunsurile sale sunt monosilabice;
- ✓ povestește după imagini cu ajutorul cadrului didactic;
- ✓ alcătuiește propoziții simple sau dezvoltate cu ajutorul cadrului didactic;
- ✓ dificultăți în pronunția grupurilor de litere(ce, ci ,ge, gi, che, chi, ghe, ghi);
- ✓ confuzii între consoanele surde și sonore(c-g, f-v, t-d, s-z) și diferențierea vizuală a unor grafeme(m-n, p-b);

DOMENIUL DE INTERVENȚIE: cognitiv-LIMBA ROMANA

4. Obiective pe termen lung

- ✓ dezvoltarea capacității de receptare a mesajului oral;
- ✓ dezvoltarea capacității de exprimare orală;
- ✓ dezvoltarea capacității de receptare a mesajului scris;
- ✓ dezvoltarea capacității de exprimare scrisă;

5. Obiective pe termen scurt

- ✓ să diferențieze fonematic c-g, f-v, t-d ,s-z;
- ✓ să diferențieze vizual p-b, m-n;
- ✓ să identifice un sunet în cadrul cuvântului;
- ✓ să construiască oral și scris un text scurt;
- ✓ să scrie corect după dictare propoziții scurte;
- ✓ să pronunțe clar și corect un mesaj;
- ✓ să construiască texte orale scurte pe baza unui suport vizual dat;

STRATEGII DE ÎNVĂȚARE

1. Metode și mijloace didactice: metoda fonetico-analitico-sintetică ;exercițiul; conversația; explicația; demonstrația ;fișe de lucru; planșe; tabla magnetică.
2. Evaluare: fișe de lucru; probe orale; teste scrise.

Obiective pe termen scurt	Activități de învățare	Criterii de evaluare	Sistem de evaluare
-sa diferențieze fonematic c-g, f-v, t-d ,s-z -sa identifice un sunet în cadrul unui cuvânt	Exerciții de identificare/consolidare a sunetelor care se confundă prin antrenarea lor în silabe și cuvinte; -Exerciții orale de dezvoltare a auzului fonematic și de recunoaștere a legăturii între grupul scris și sunetul respectiv Exerciții de compunere și descompunere(prin metoda fonetico-analitico-sintetică) a	-repetă concomitent cu cadrul didactic silabe; -pronunță după model cuvintele date; -diferențiază fonematic/grafic sunetele/literele; -desparte în silabe cuvintele date; -pronunță singur cuvintele date(pe silabe) -completează litera lipsă din cuvinte lacunare; -completează propoziții lacunare; -alcătuiește propoziții simple	Probele orale Probele scrise Fișe de evaluare Observația Aprecieri verbale

<p>-sa diferențieze vizual <i>p-b; m-n</i></p>	<p>silabelor, cuvintelor; Exerciții de citire de silabe, cuvinte si accentuarea corecta a acestora;</p> <p>Texte suport „<i>Au sosit cocorii</i>”, „<i>Banul muncit</i>”, Jocuri didactice, „<i>Litera</i>”, „<i>Lite ra schimbata</i>” Exerciții joc „<i>Eu spun una, tu spui multe</i>”</p>	<p>(cu sprijin) -citește silabe, cuvinte mono-, bi-,polisilabice(cu sprijin) -identifica litera lipsa/schimbata; -formează pluralul unor cuvinte date; - scrie după dictare litere, silabe; -citește imagini(cu sprijin) -citește cuvinte care conțin grupurile de litere; -scrie grupurile de litere(pe tabla magnetica)</p>	
<p>-sa citească si sa scrie corect grupurile de litere</p> <p>-sa pronunțe clar si corect un mesaj</p>	<p>-Exerciții orale de dezvoltare a auzului fonematic si de recunoaștere intre grupul scris si sunetul respectiv; -Exerciții de alcătuire de propoziții cu cuvinte ce conțin grupuri de litere <i>Exerciții cu grupuri de litere(Ce ,Ci, Ge, Gi,)</i> Exerciții de descoperire a unor cuvinte care sa înceapă cu grupul de litere dat;</p>	<p>-citește un text in ritm propriu(cu sprijin) -ordonează cuvinte pentru a forma propoziții; -colorează cuvintele care conțin grupul de litere; -citește selectiv ,dintr-o coloana de cuvinte date, doar pe cele care conțin grupul de litere; -identifica personajele dintr-un text; -memorează poezii;</p>	<p>Probele orale Probe scrise Fise de evaluare Observația Evaluarea continua prin utilizarea aprecierilor verbale si sublinierea progresului realizat in rezolvarea fiecărei sarcini</p>
<p>-să scrie corect după dictare propoziții scurte -să construiască oral și scris un text scurt</p>	<p>Exerciții de stabilire a unui cuvânt într-o propoziție Jocuri de ordonare logica a cuvintelor in propoziții; Exerciții de identificare a cuvintelor care conțin grupul de litere; Texte suport „<i>Sa învățam cu Moș Arici</i>” Ghicitori, poezii pentru copii;</p> <p>-dictări de cuvinte si</p>	<p>-copiază transcrie si scrie după dictare litere ,silabe, cuvinte si propoziții -scrie cuvinte și propoziții respectând regulile grafice de scriere a acestora; -încadrează corect textul in</p>	

<p>-să construiască texte orale scurte pe baza unui suport vizual</p>	<p>propoziții</p> <p>-exerciții de scriere a literelor, silabelor, cuvintelor și a propozițiilor;</p> <p>-exerciții de încadrare corectă în pagină a textului(data, aliniat)</p> <p>-Exerciții de citire corectă a propozițiilor simple/propozițiilor dezvoltate</p> <p>Joc didactic cu obiect imagistic, Spune ce este!"; „Recunoaște obiectul"</p> <p>-exerciții de povestire a unui fragment ,cu ajutorul întrebărilor de sprijin</p> <p>-exerciții de identificare a personajelor unui text;</p> <p>Jocuri de rol:, În vizită!"; „La telefon";</p>	<p>pagina caietului respectând liniatura acestuia;</p> <p>-citește propoziții din 2-3 cuvinte</p> <p>-formulează oral propoziții cu sens</p> <p>-răspunde în propoziții</p> <p>-formulează răspunsuri la întrebările puse</p> <p>-înțelege semnificația globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia sau după lămuriri suplimentare;</p>	<p>Probe orale</p> <p>Probe scrie</p> <p>Fise de lucru</p> <p>Aprecieri verbale</p>
---	---	--	---

Evaluare periodică:

- ✓ desparte corect în silabe cuvinte polisilabice;
- ✓ scrie și citește corect cuvintele care conțin grupurile de litere(ce ,ci, ge)
- ✓ scrie corect după dictare cuvinte mono-,bisilabice(la tabla magnetica)
- ✓ formulează răspunsuri pe baza unui text scurt citit (cu sprijin)
- ✓ identifică personajele povestirii

Concluzii

- ✓ menținerea unor dificultăți în exprimarea orală;
- ✓ dificultăți în înțelegerea mesajului unor texte educative;
- ✓ dificultăți în susținerea unui dialog despre personaje, întâmplări;

REVISTA PROFEDU

NR. 16

DECEMBRIE 2021

ISSN-2559 – 6950

www.profedu.ro